LA CIUTAT

Segona època — Any I — Núm. 10 — Preu: 10 cèntims

DIARI DEL MATI

Barcelona, divendres, 23 de novembre del 1934

EL TEMPS. — A l'alt Pireneu i Sud de Lleida i Tortosa, el cel està completament serè, i per la resta del país s'observen abundants boires matinals.

El fred és intens a tota la regió i s'observen mínimes de 6 graus sota zero a Ribes; 5 graus sota zero a Seira i Capdella, i 3 graus sota zero a Núria.

Avui serà portat a la Cambra el dictamen sobre Catalunya

TEMES DE RECURS

Butlletí del temps

L'hivern comença oficialment el 21 de desembre. Però d'aquesta veritat oficial no cal fer-ne gaire cas. Ahir, per exemple — 22 de novembre — va fer un dia trist, tapat, fred, que invitava al recolliment de la llar i presagiava tempestes. Tempestes que si no arribaren a convertir-se en aigua o neu a la ciutat van fer de les seves a les muntanyes veines.

El sol va restar amagat durant tot el dia. El cel ennuvolat li privà de lluir els seus raigs brillants i confortadors. Les sales d'espectacles i els cafès oferiren un magnífic refugi a redós de la inclemència del temps. A la nit, altra vegada brillaren els estels i la lluna va treure el nas. Però els ciutadans sortiren de casa amb el coll de l'abric aixecat i el capell enfonsat fins les orelles.

La tempesta va allunyar-se. Però no s'allunyà pas l'amenaça d'un fred intens i de tempestes atmosfèriques. Tot i que fins el 21 de desembre no comença oficiament l'hivern, molt és que en plena tardor tinguem ja dies d'aquesta mena. L'hivern serà dur si hem d'atenir-nos al que ens ofereix la tardor.

En temps de forçada abstinència política — abstinència, naturalment adaptada a les circumstàncies — sempre és interessant de comentar els fenomens atmosfèrics a falta de temes de més consistència periodística. Es un bon recurs per fer una mica de prosa sense pretensions literàries. Es el que podriem dir-ne un bon tapa-forats.

Situats, doncs, en aquest terreny, ens volem permetre el luxe de donar consells. Aquests canvis sobtats de temperatura ocasionen molts constipats. Cal tenir cura de la salut. De vegades, darrera d'un dia gris, trist, fred, com el d'ahir ve una bronconeumònia.

L'hivern comença el 21 de desembre. Però no feu pas cas del calandari. En diversos indrets ha plogut tempestuosament, ha nevat, ha pedregat. Contra el que digui el calandari, doncs, cal no refiar-se massa dels dies clars i asolellats que puguin venir. L'hivern és traïdor, I la tardor és la seva germana.

DE MADRID ESTANT

UN DISCURS DEL MINISTRE D'AGRICULTURA

Protecció tardana als parellers i petits agricultors

(Crònica del nostre redactor especial a Madrid, Alard Prats)

¿Per què dedicar tanta atenció a les qüestions purament polítiques? Es necessari que el Parlament dediqui tota la seva atenció als greus problemes que en l'ordre pràctic el país té plantejats. Això vingué a dir en collocar l'estrambot de la seva rectificació al debat promogut com a conseqüència de la seva reaparició en els seus escons dels diputats del Partit Republicà Conservador i d'Unió Republicana. El debat polític, o el que s'ha donat en la flor d'anomenar debat polític, s'havia extingit totalment sense ni deixar rastre de comentaris. El senyor Alba, anuncià per a ahir el començament de la discussió d'un projecte de llei eminentment pràctic. No afecta a l'atur obrer, problema paorós que és traduït en la xifra d'un milió de sense feina En cap època no s'ha registrat un major esastre. No s'oblidarà fàcilment aquesta angoixosa situació. «Votad la candidatura anti-marchista, votad a las derechas». El projecte de llei en qüestió s'intitula «Llei de protecció als parellers i petits agricultors. Tan aviat anunciada la presentació d'aquest projecte al Parlament, començaren d'esmolar les ungles i els arguments en contra els anomenats agraris, els monàrquics i feixistes i part de la minoria de la Ceda i de la radical. Aquesta predisposició aixecà des del primer instant rumors de frau. Al començament de la discussió, alguns diputats de la Ceda, disconformes amb l'articulat de la llei, han dit:

—Ens en anem del saló de sessions; no volem contribuir al fet que, per una obligació de disciplina, imposada per un acord arrencat a la minoria pels seus caps, sigui pertorbada l'agricultura nacional, base de la riquesa del país.

Aquest projecte de llei, a això tendeix. El millor és deixar les coses tal com estaven. Els greus barons cedistes, terratients els més, als quals, d'haver prosperat, els hauria aconseguit la Reforma Agrària, i que per evitar aquestes desventures que damunt les seves hisendes planaven, es llançaren a protegir i emparar per tots els mitjans el moviment acabdillat per Gil Robles i les forces ocultes de les quals és simple instrument, no participen del criteri del ministre d'Agricultura. ¿Però aquest tipu que hem posat al govern va a permetre's el luxe d'imitar a Azaña amb aquestes pertorbacions que persegueix? Coses com aquestes s'escolten als passadissos quant ha començat la discussió del projecte. Immediatament representants autoritzats de la minoria Agrària, la que dirigeix el senyor Martínez de Velasco, s'han aixecat dels seus escons per tal de combatre durament el projecte. El ministre d'Agricultura fa el seu «debut» parlamentari com a ministre. Defensa el seu projecte. I en quin to! Alguns asseguraven que el to i les idees que exposa el senyor Jiménez Fernàndez s'ajusten exactament a l'ortodoxia social cristiana. El senyor Jiménez Fernàndez, és home jove, apassionat i ambiciós de realitzacions socials a favor dels humils: «Per sentiments d'humanitat, per raons de doctrina cristiana, ha d'aprovar-se aquesta llei i quan sigui aprovada la faré complir com és la meva obligació de ministre, a cremadent».

«Si fos ministre d'Hisenda tingueu la seguretat que l'impost progressiu sobre la renda seria establert i complert.

El fogós discurs ministerial ha estat interromput constantment per diputats de la majoria de tots els sectors. Els diputats de la «Derecha Regional Valenciana», secundats per un altre grupet de joves de la CEDA, l'han aplaudit. Als aplaudiments s'han sumat també els republicans. La Cambra oferia aquest rar espectacle. Els que restaven callats eren gent del partit radical, els que protestaven eren els agraris i els monàrquics. En formular el ministre declaracions tan rotundes com les que hem esmentat més amunt, les protestes dels enemics del projecte, seguien a unes situacions d'estupor comprovat. «Per això hem triomfat? Per això hem esclafat un moviment?» S'oïa comentar als passadissos. «Això és una indignitat; quan menys Largo Caballero va dret i per la cara a aconseguir aquestes coses». Però el que ha fet pujar les protestes de to ha estat la declaració següent: El ministre ha proclamat què fenomens com el de la passada revolució no és produeixen sinó són produïts per motius profunds. Les revolucions i els estats passionals que les armen obeeixen a estats d'injusticia, que hom no tracta de fer desaparèixer. Una revolució no es pot reprimir amb títols de dret si el que la reprimeix no es llança a suprimir les injusticies pertorbadores.» Aquests conceptes han sonat a heretgia socialista, a bolxevització, a demagògia en el millor cas. Les forces vives que segueixen la CEDA segons proclamada presumpció de la mateixa no sabem què diran d'aquestes doctrines d'un ministre cedista. Però aquesta Llei podrà ésser aplicada enguany, pregunto? Ca, si és aprovada potser es podrà aplicar l'any vinent. Vist el seu articulat la Llei és gairebé res, i quant més un reclama per a tractar de demostrar que es fa quelcom pels humils i que el Parlament realitza una tasca pràctica.

Durant tota la tarda, fora del Saló de Sessions han abundat les protestes. Hom té la impressió que el senyor Jiménez Fernàndez s'ha jugat la cartera i que amb el senyor Anguera de Sojo, el senyor Vaquero i el senyor Villalobos, l'home nefast de la Institució de lliure ensenyament, seran substituïts tan bon punt sigui resolta la crisi ajornada.

El senyor Emiliano Iglesies ha plantejat a la seva minoria el següent problema: ¿Per què jo no puc ésser ministre de la Governació? ¿Qui de la minoria se'm pot comparar en mèrits? I així van les coses.

Aquell senyor Aunós

La trista queixa d'un «home preeminent»

El senyor Eduard Aunós no sap què fer perquè el seu nom no sigui oblidat definitivament. L'ex-ministre de Treball de la dictadura, ex-diputat de la Lliga, ex-secretari del senyor Cambó i ex-fundador d'un no nat partit laborista, voldria ésser quelcom més que tants ex i no ho aconsegueix. Del seu nom amb prou feines se'n recorda ningú...

El senyor Aunós, en un article ,eremiac que publica a «La Nación», llança a l'aire les seves queixes:

«Aunque sea triste confesarlo, la mediocridad humana es tan susceptible y ocupa zonas tan extensas que su poder domina en definitiva todos los poderes aun los màs elevados del Estado y por ello el hombre preeminente es casi siempre considerado como un molesto ornamento dentro de la ciudad.»

Què vol fer-hi, si tot ho acapara Calvo Sotelo!

La seva discussió començarà, probablement, el dimecres

Madrid, 22. — Es reuní la Comissió de Presidència i aprovà per majoria de vots el dictamen formulat sobre el projecte de llei presentat pel Govern amb respecte al règimen interí que ha de seguir a Catalunya.

Els diputats senyors Tries de Bes i Recasens Sitches presentaren un vot particular al projecte governamental, en el qual demanen que es mantingui l'Estatut en tot el seu vigor.

El dictamen serà presentat demà a la Cambra. La seva discussió començarà probablement el pròxim dimecres.

Breu comentari a un incident

Ahir donàvem compte en la nostra informació de Madrid de l'incident ocorregut a la reunió de la Comissió de Presidència entre els diputats senyors Trabal i Honori Maura.

No hi fèiem cap comentari. En relació, però, a les paraules de caràcter polític pronunciades pel diputat català — i sense voler entrar en el fons d'elles —, hem de dir, com hem dit en una altra ocasió recent, que allò que cal, és constatar les actituds d'avui i d'ahir i la concordància o la discrepància que pugui apreciar-s'hi.

Creiem que, per nosaltres no és hora de plantejar concretament res, però si de meditar serenament en tot.

El general Batet, a Madrid

Aquest matí, en el ràpid, sortirà cap a Madrid el comandant general de la Quarta Divisió orgànica senyor Batet.

L'acompanyarà el seu ajudant de camp, comandant Herrero.

Segons «Informaciones»

Han d'ésser llançats al carrer els mestres que tenen idees socialistes

Segons el diari «Informaciones» —March!— els mestres no poden gaudir de la llibertat d'opinió que la Constitució atorga a tots els ciutadans espanyols. Segons l'esmentat diari, el mestre que professi idees socialistes, encara que no en faci ostentació, ha d'ésser desposseït del càrrec, llençat al carrer, condemnat a la misèria.

Escoltem el que diu el diari del senyor March:

«Al frente de las escuelas españolas de instrucción primaria no puede haber maestros marxistas. No nos cansaremos de repetirlo. Cuantas veces sea necesario, insistiremos en esta campaña. Y es inútil, totalmente inútil, todo cuanto digan o hagan los organismos que pretenden ostentar la representación del Magisterio, oponerse a este designio.»

Molt eloqüent... i molt reaccionari.

La doctrina de Prat de la Riba

Si es volgués sostenir que no hi ha res a revisar dins la doctrina política d'Enric Prat de la Riba, nosaltres hauríem de mostrar-nos en desacord amb una tal tesi de «pratisme» a ultrança. No solament hi ha punts revisables en la doctrina de Prat, ans encara n'hi ha que ja estan revisats i pràcticament corregits per l'evolució del moviment catalanista.

Érem nosaltres mateixos els qui, fa vint anys, escriviem una sèrie d'articles intitulats La revisió doctrinal del nacionalisme. *A la doctrina històrico-biològica defensada per Prat de la Riba, de tirat dretista, oposàrem nosaltres aleshores la doctrina liberal i democràtica.*

Pocs anys després, en temps de la guerra europea, Prat de la Riba, que s'esforçava a mantenir secrets els seus intims sentiments germanòfils, fou tanmateix influït per la ideologia preponderant en els països aliats, i en un escrit reconegué el criteri sobirà de la voluntat dels pobles, o sia l'autodeterminació; criteri que ve a revisar, a corregir i a completar els principis massa naturalistics i historicistes de la doctrina continguda en el seu llibre d'or.

* * *

Revisada i corregida — en part per Prat mateix — aquella doctrina, en resten, però, les coses fonamentals en l'ordre de l'esperit collectiu i de l'alta política. En resta, per damunt de tot, l'afirmació cabdal de la personalitat catalana, la seva exacta definició i denominació. I encara que el llibre enter fos esborrat i rectificat, en restaria el títol.

La gran aportació de Prat de la Riba al catalanisme renaixent fou aquesta concepció bàsica de la personalitat catalana. Els camins per on hi arribava teòricament, les fórmules històriques, jurídiques, biològiques i filosòfiques amb què ell l'embolcallava, són coses adjectives. En la seva doctrina s'ha de distingir la bastida i l'obra. Algunes parts de la bastida no ens apareixen avui prou sòlides. L'obra és perfecta. I l'obra de Prat de la Riba fou l'afirmació de la veritable categoria de Catalunya.

Prat no discutia pas una qüestió de terminologia, no s'esforçava per una qüestió de mots. Ell, en la plenitud de la seva consciència catalana, veié plenament i verament la personalitat autèntica de Catalunya. Veie que Catalunya és una ànima I les ànimes són, en si mateixes, éssers complets i totals. Les relacions que mantinguin, els enllaços que concertin, els augments i les minves de la seva existència, no destrueixen llur personalitat perenne.

* * *

I és tot just aquesta concepció fonamental allò que volen esborrar de la doctrina de Prat alguns revisionistes. Ferran Valls i Taverner, home franc, ho diu amb una ingènua sinceritat; altres homes del seu partit ho han fet, temps ha, sense dir-ho.

Això no és revisar la doctrina de Prat: és destruir-la en la rel mateixa.

Potser caldria que els revisors es revisessin ells mateixos. Potser caldria que truquessin a aquella porta pregona de l'esperit, darrera la qual resideix la consciència del propi ésser, i que miressin bé si dins la recòndita cambra anímica hi ha alguna zona buida o freda.

A. ROVIRA I VIRGILI

La comissió de suplicatoris a Barcelona

Arribaren ahir de Madrid els senyors Joaquín Pablo Blasco, Nicasio Velayos, Teodor Pascual Corderox, Alfons Gullon García Prieto, Juan Careaga, Clement Marín, Rafael Esparza i Enrique Ibàñez, que formen la Comissió de Suplicatoris de la Cambra de Diputats.

L'objecte del viatge ha estat el rebre declaració als diputats detinguts, el resultat de les quals depèn que el suplicatori sigui concedit o no.

Al matí visitaren primerament les autoritats i visitaren l'auditor per tal de demanar-li l'autorització necessària per a poder visitar els detinguts i prendre'ls-hi declaració. Autorització que els fou concedida immediatament.

A dos quarts de dotze del matí, l'esmentada Comissió parlamentària —acompanyada del senyor Carreres Pons i alguna altra persona— estigueren a bord del «Sànchez Barcaiztegui» prenent declaració al senyor Azaña. La diligència durà fins a quarts de dues.

EL QUE DIUEN ELS DIPUTATS DE LA COMISIO DE SUPLICATORIS

Anit procuràrem entrevistar-nos amb els diputats que integren la Comissió de Suplicatoris i ens fou impossible d'aconseguir-ho, en principi, ja que aquests es trobaven a l'estació, on havien anat a acomiadar el seu company senyor Joaquim Pablo Blanco, el qual marxava amb l'exprés. Va dir-se que motivava el viatge d'aquest senyor la necessitat d'evacuar una consulta urgent amb la Cambra dels Diputats en relació amb les diligències que s'havien practicat durant el dia.

Més tard, a l'hotel, en saludar als components de dita comissió i a preguntes dels periodistes sobre la marxa precipitada del senyor Blanco manifestaren que es tractava solament que per necessitats de família s'havia vist precisat a sortir cap a Madrid per a anar després a Còrdova. Ens digueren que havien estat a bord del destructor «Sànchez Barcaiztegui» on exposaren al senyor Azaña el suplicatori que contra ell s'havia presentat a la Cambra. El senyor Azaña — seguiren dient —, ha deposat davant la comissió parlamentària prop d'una hora i mitja. Naturalment ens és impossible donar cap referència del que ha declarat el senyor Azaña, ja que cal que ho conegui primer la Cambra i també perquè no li ha estat llegida al senyor Azaña la traducció de les seves declaracions. Aquesta diligència es portarà a terme demà al matí i a la vegada signarà la seva declaració.

També demà ens proposem visitar els diputats a Corts senyors Bello, Santaló i Aiguader a fi de comunicar-los el suplicatori. Pensem que dissabte acabarem la nostra tasca aci a Barcelona i seguidament sortirem cap a Girona, on es troba detingut el diputat senyor Marial, per al qual també ha estat demanat el suplicatori.

Els diputats de la Comissió de Suplicatoris han acabat dient que estaven molt agraïts per les atencions rebudes del delegat del Govern a Catalunya senyor Carreras Pons, el qual havia posat a la seva disposició una de les dependències de la Conselleria de Governació.

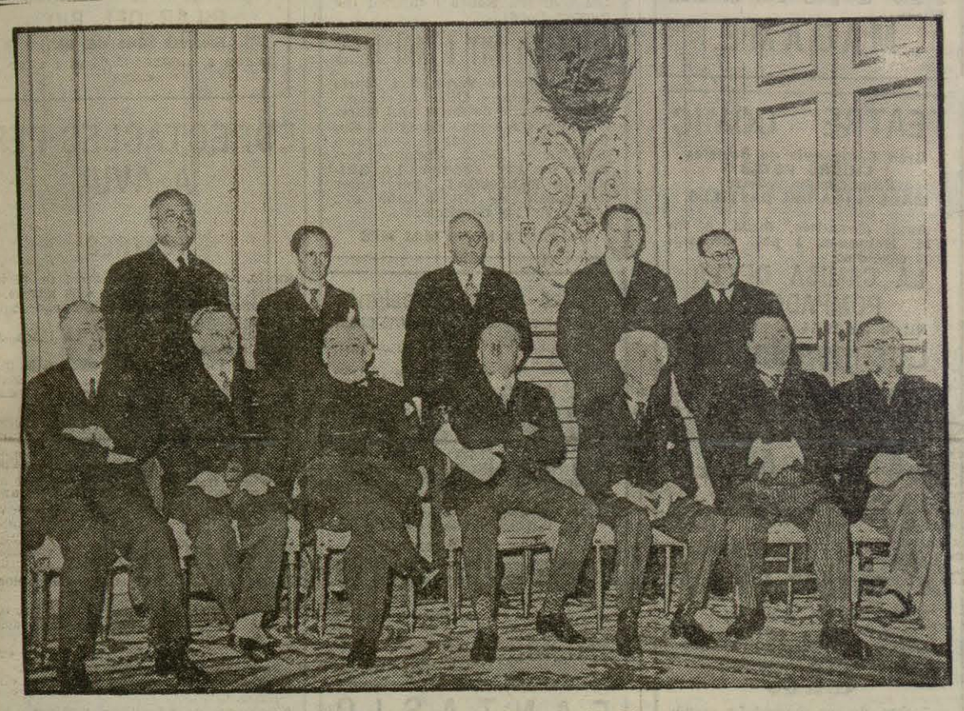

El nou gabinet belga, presidit per M. Theunis (Foto. S. Català)

DIU QUE DIUEN...

Fa pocs dies va estar a Barcelona, l'Eduard Aunós. El bon senyor esperava trobar una rebuda cordial i entusiasta i va passar desapercebut.

—Qui és aquest senyor? — es preguntaven els socis cadells dels centres de «Renovación».

L'ex-ministre del dictador en va sortir profundament adolorit.

* * *

Us hi heu fixat? Els senyors Romeu i Milà i Camps, que un dia varen fer parlar tant d'ells, ara només surten als diaris quan assisteixen a uns funerals.

I quan ve en Goicoechea i Coscolluela a Barcelona.

* * *

El senyor Joaquim M. de Nadal veu cada dia més difícil el poder compaginar el seu fervor catòlic i dretista, amb la confiança política que li dispensa el senyor Cambó.

I ens temem que no passaran gaires dies sense que el senyor Nadal, molt a contracor, es vegi en la necessitat de definir-se. O de triar, per a dir-ho més clar.

* * *

El senyor Espona ha relliscat. Ha relliscat d'una manera impròpia d'un secretari de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre. Ha relliscat per manca de picardia. Els deixebles que el senyor Gil Robles té a Barcelona, no l'acrediten gaire.

* * *

Ramon Sales... Per què es torna a parlar, ara, d'aquest sinistre personatge? Per què el seu nom torna a anar de boca en boca? Per què se l'aparella amb el nom d'un diputat tradicionalista i se li suposa una certa missió societària a complir?

Ens agradaria més que no se'n parlés...

* * *

El senyor Cabús, persona de tota la confiança del senyor Marcelli Domingo, aquests dies no descansa. Anades, vingudes, visites, conferències... El senyor Cabús està molt satisfet de la seva tasca. El senyor Marcelli Domingo vindrà a Barcelona un dia d'aquests, per tal de celebrar una sensacional entrevista...

* * *

Una entitat de lletrats de Barcelona anirà el diumenge, dia 2, a Tarragona per tal d'oir la conferència que, amb motiu de la «Setmana Pro Eclesia et Patria», hi donarà el ministre del Treball de la República.

El magistrat del Tribunal Sr. Gil i Gil ha arribat a Barcelona

Arribà en l'exprès d'ahir al matí el magistrat del Tribunal de Garanties senyor Gil i Gil. L'acompanyaven el secretari de la Secció Segona d'aquell Tribunal senyor Joaquim Herrero i un taquígraf.

Visità primerament fiscal de l'Estat al Tribunal de Cassació, el qual representarà el fiscal de la República en les diligències que es portin a cap a Barcelona.

Hom diu que estarà a Barcelona cinc o sis dies i que avui començarà a actuar.

L'objecte de la vinguda a la nostra ciutat d'aquest senyor és prendre declaració als ex-consellers de la Generalitat i al seu President senyor Lluís Companys.

Sembla que aquestes diligències les portaran a terme avui mateix.

El Tribunal de Garanties ha fallat

Ha declarat inconstitucional la llei catalana per a la solució dels conflictes al camp

Madrid, 22. — Es reuní el ple del Tribunal de Garanties Constitucionals, presidit pel senyor Gasset, per tal d'emetre sentència sobre la inconstitucionalitat de la llei de Conreus de Catalunya.

Per 16 vots contra 6 es declarà inconstitucional l'esmentada disposició. El senyor Minguijon formulà un vot condicional.

Votaren en contra de l'acord del Tribunal, els senyors Taltabull, Sbert, Basterrechea, Alba, Basilio Alvarez i un altre.

Les coses al seu lloc

El Congrés de la Premsa llatina... reaccionària

A Toledo, sense gaire soroll, s'ha reunit un anomenat «Congrés de la Premsa Llatina».

Un diari de Madrid aclareix les coses:

«Estos señores ya habían estado otra vez en España. Cuando la dictadura oprimía a los periódicos y no permitía a los periodistas hablar, la «Prensa Latina», y con ella el señor De Wallefe, vino a España para entregar un diploma de benemérito de la Prensa al Sr. Primo de Rivera. Cuando en Italia Mussolini suprimió la libertad de Prensa, el señor De Wallefe marchó a Roma para ofrecer al dictador la devoción de la «Prensa Latina».

Esta organización, pues, del señor De Walleffe tendría que cambiar de nombre o añadir un adjetivo más: «Prensa latina reaccionaria». Así, por lo menos, la gente podría saber de qué se trataba.»

Ja ens ho havíem maliciat.

I, amb nosaltres, la premsa liberal espanyola que s'ha quedat a casa.

Política catalana

Una nota del secretariat de la Federació de Barcelona - Circumscripció d'Esquerra Republicana de Catalunya

Rebem la nota següent:

«El Secretariat de la Federació de Barcelona-circumscripció, assabenta els seus amics que els diputats senyors Ventosa i Roig i Francesc Senyal deixen — des de la publicació d'aquesta nota — de representar aquesta Federació, en totes les seves activitats polítiques i de representació, que els hagin estat encomanades, sense perjudici de les sancions a què s'hagin fet mereixedors i que en el seu degut dia es faran públiques.»

I una altra del Comitè Executiu de la U. S. C.

Rebem la nota següent:

«El Comitè Executiu de la Unió Socialista de Catalunya ha estudiat i ha deliberat sobre l'actitud adoptada pels diputats del Partit al Parlament de la República.

Els acords presos són els següents:

1er. Haver après amb disgust la presència a les Corts de la República dels representants de la U. S. C.

2on. Que els diputats no acudin al Parlament de la República, com a protesta davant la interpretació que s'ha donat a les prerrogatives dels diputats, i que procurin en tot moment mantenir el contacte amb els partits afins, per tal de poder determinar la nostra ulterior posició d'acord amb les circumstàncies.

3er. Suspendre el soci Manuel Serra i Moret de dita representació del Partit i invitar-lo a una rectificació pública i immediata.

Barcelona, 21 de novembre del 1934.»

AL CHACO

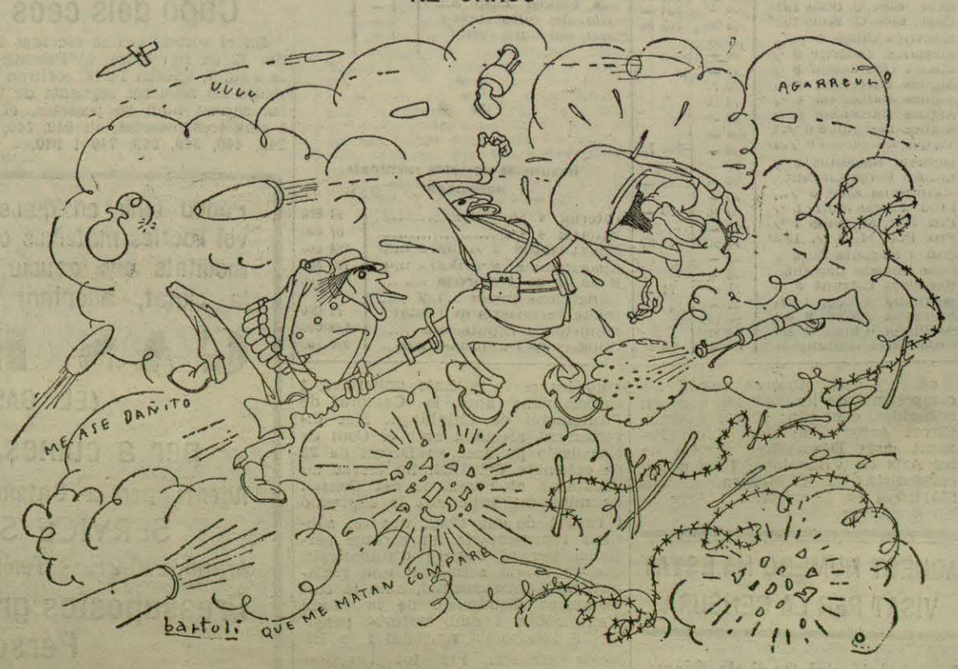

Gràcies a la Societat de Nacions la tranquil·litat és absoluta (Per Bartolí)

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 23/11/1934, pàgina 1

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Han seguit la tendència de puja els deutes de l'Estat, encara que la sessió privada de cotització no ha assolit gran importància, puix que en general el negoci fou quelcom fluix.

Segueixen remuntant-se les obligacions de Tresoreria de la Generalitat, Diputacions i Provincials, i sostingudes les obligacions Municipals.

Les obligacions ferroviàries, solament sostingudes, i les obligacions industrials, fermes.

Als rotllos de n de mes les accions ferroviàries no f... altra cosa que repetir els canvis de la sessió anterior. Les industrials, quelcom més fermes, i les accions Chade perderen terreny.

Borsí del matí

Nord, 53'50, 53'55, 53'40, 53'45; Alacant, 42'00; Andalús, 13'50, 13'75; Petrolets, 6'00; Gas E, 111; Asland, 66'25; Colonial, 45'85, 45'75, 45'85; Explosius, 111'50, 111'75, 111'50; Rif, 58'00, 58'15, 58'00; Aigües, 174'75, 175'00; Ford, 175; Filipines, 302; Chade, 355, 352, 354.

Borsa de la tarda

Nord, 53'40, 53'65, 53'50; Alacant, 41'90, 41'85, 42'00, 41'90; Andalús, 13'75, 13'85, 13'75; Rif, 58'00, 58'25, 58'15; Explosius, 111'75, 111'50; Ford, 175, 175'50; Colonial, 46'00, 46'35; Aigües, 175, 174'50; Sucres, 38'25, 38'50, 38'00, 38'15; Asland, 65'50, 65'75, 65'35; Gas E, 111'75; Chade, 353, 354.

Borsa oficial

Alacant, 41'90, 42'00, 41'80; Colonial, 46'00; Chade, 354. operacions; Chade D, 70'40, paritat; Chade E, 70'00, paritat; Filipines, 302, paper; Explosius, 111'65; Rif, 58'15, 58'25; Asland, 65'25; Sevillana d'Electricitat, 72'00, paritat; Marroc, 5 per 100, 85'00, operacions.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	36'65	36'75
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'35	7'37
Lires	62'80	63'00
Marcs	2'935	2'95
Suïssos	238'25	238'50
Belgues	171'50	171'75
Florins	4'965	4'975
Escuts	33'20	33'60
Cor. Praga	30'60	30'80
Cor. sueques	1'88	1'90
Cor. noruegues	1'83	1'85
Cor. daneses	1'63	1'65

Deutes de l'Estat

TANCA

	Ant.	Avui
Interior 4 % A	69 75	70 00
» B	69 00	70 00
» C	70 00	70 00
» D	68 00	
» E	69 25	
» F	69 80	
» G i H	68 00	
Perp. Ext. 4 % A	87 00	87 50
» » B	86 50	87 00
» » C	85 50	
» » D	84 75	84 75
» » E	83 25	83 85
» » F	83 00	
» » G i H	85 00	85 00
Amortit. 4 % A	80 25	80 75
» 1900 B	80 25	
» C	81 50	
Amortit. 5 % A	94 00	94 00
» 1900 B	94 00	94 00
» C	93 75	94 00
» D	93 00	
» E	93 20	93 20
» F	93 00	93 20
Amortit. 5 % A	89 25	89 75
» 1917 B	89 25	
» C	89 25	89 75
» D	89 25	
» E	91 75	
» F	93 80	
Amortit. 5 % A	100 65	100 90
» 1926 B	93 75	
» C	98 75	
» D	100 00	
» E	101 00	
» F	100 25	
Amort. 4 1/2 % A	93 50	94 50
» 1928 B	93 50	94 25
» C	94 75	93 50
Amortit. 5 % A	100 85	101 50
» 1927 sense B	100 50	101 25
» impostos C	100 85	101 25
» D	100 10	101 00
» E	100 10	100 90
» F	98 75	100 80
Amortit. 5 % A	88 50	89 25
» 1927 amb B	88 25	89 25
» impostos C	88 25	89 25
» D	88 10	
» E	90 00	
» F	90 45	
Amortit. 5 % A	74 75	75 00
» 1928 B	73 90	74 00
» C	73 00	74 25
Amortit. 4 % A	89 15	
» 1928 B	89 15	
» C	89 15	89 50
Amortit. 5 % A	100 50	101 00
» 1929 B	98 75	101 00
» C	100 00	
» D	99 85	
» E	100 00	
» F	100 60	
Bons or Tresoreria A	237 75	237 75
Bons or Tresoreria B	237 75	237 75
Deute Ferroviari 5 % A	98 85	
Deute Ferroviari 5 % B	99 00	99 00
Deute Ferroviari 5 % C	98 75	98 50
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	91 25	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	91 00	
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	91 75	
Oblig. Tresor 5 1/2 % A		
Oblig. Tresor 5 1/2 % B		

Generalitat

Tres. Generalitat 6 %	99 15	100 15

Ajuntaments

Badalona 6 %	86 00	
Barcelona, semestre	89 00	
» 1906 A	87 80	88 50
» 1906 B	90 00	
» 1906 C	88 75	
» 1907 D	87 00	87 00
» 1910 D	87 75	87 00
» 1912 B ampl.	89 00	
» 1912 E	85 00	
» 1912 F	86 00	
» 1913 B ampl.	89 00	89 00
» 1910 B	89 00	
» 1917 B	89 00	
» 1918 B	89 25	
» 1919 B	89 25	89 00
» 1920 B	89 00	
» 1921 6 %	80 00	80 25
» 1921 6 % dc	80 25	
» 1925 6 %	79 00	79 25
» 1926 6 %	79 00	79 00
» 1929 6 %	78 25	
» 1922 Expos	88 00	
» 1925 Balmes	78 00	
» 1928 Balmes	77 00	
» 1928 P. Frc	78 75	78 75
» 1928 5 %	85 75	85 85
» Eixampla 1907	83 80	
» Eixampla 1913	82 50	
» Eixampla 1927	79 25	
» Bons Reforma	60 65	60 50
Cadiz 5 1/2 % 1929	73 00	
Malaga 6 % 1923	60 00	
Malaga 6 % 1925	51 00	56 00
Sevilla Exposició 6 %	88 00	89 50
València 5 %	66 75	66 75

Antigues Diputacions

Barcelona, 9 milions	79 50	80 00
» 5 milions	74 25	
» sèrie B	68 00	68 00
» sèrie C	67 75	
» 6 % 1926	90 00	
» 6 % 1930	88 15	89 00
» Provincials	88 75	89 50
Mancomunitat 1914	67 00	
Mancomunitat 1920	66 25	
Caixa Crèdit Com.	69 00	

Juntes d'Obres Públiques

Port Barcelona 1908	99 00	
» Barcelona, diverses	98 00	
» de Cadiz	98 50	
» de Gijon Musel	97 00	
» de Sevilla s. D	98 00	
» » s. E	98 00	
» » s. F	93 00	93 00
» de Tarragona	98 00	

Valors amb garantia de l'Estat

Caixa d'Emis. 5 %	86 25	86 25
Hidrogràfica Ebre 6 %	91 00	

Valors que es cotitzen com efectes públics

Banc Hip. d'Esp.a 4 %	86 50	85 75
» » » 5 %	81 00	
» » » 5 %	98 50	98 65
» » » 6 %	102 50	102 75
» » » 5 1/2 %	99 00	
» Crèdit Local 6 %	88 00	88 00
» » » 5 1/2 %	80 25	80 50
» » Interprv. 6 %	87 75	87 85
» » Interprv. 6 %	97 50	97 65
Crèdit Local 5 % 1932	89 00	
Bons Expos. Internac.	96 50	96 50
Local 6 % amt. per lots	104 50	105 50

RESUM GENERAL DE PESSETES NOMINALS NEGOCIADES

Deutes i obligacions

	Ant.	Avui
Cèdules Argentines	1 65	
Emprèst. Argentí 6 % A	94 —	
» » B	98 —	
» » C	98 50	
Empr. Austriac 6 % A	99 —	
Empt. Austriac 6 % B	98 50	
Empt. Austriac 6 % C	97 50	
Gov. Imp. Marroc 5 %	84 —	85 —
Emprt. Maizen 6 % A	108 —	
» » B	108 —	
» » C	108 50	
Céd. 7 % Costa Rica	18 —	

Ferrocarrils

Nord Espanya 1.a s. 3 %	55 50	55 85
» » 2.a s. 3 %	50 50	50 25
» » 3.a s. 3 %	55 —	
» » 4.a s. 3 %	51 85	
» » 5.a s. 3 %	51 75	
Esp. Pamplona 3 %	50 50	50 85
Prior. Barcelona 3 %	54 50	54 00
Segòvia a Medina	46 —	
Astúries 1.a hipoteca	49 25	49 50
» 2.a hipoteca	49 75	
» 3.a hipoteca	50 75	50 75
Lleida a Reus 3 %	53 50	53 00
Villalba a Segòvia	55 25	
Especials Almansa	58 50	58 50
Almansa a València ad	51 —	
Mines Sant Joan 3 %	51 35	
Alsasua a Sant Joan	54 75	
Osca a França	58 50	
Nord especials 6 %	85 —	85 —
Id. Valencianes 5 1/2 %	81 50	81 25
Alar a Santander	70 25	
Alacant 1.a hipoteca	51 65	51 65
» 2.a »	74 75	
» 3.a »	73 —	
» A 5 %	87 75	
» B 4 1/2 %	55 15	
» C 4 %	54 75	54 75
» D 4 %	58 50	
» E 4 1/2 %	59 35	59 —
» F 5 %	68 65	68 75
» G 6 %	63 —	
» H 5 1/2 %	73 75	73 75
» I 6 %	82 25	82 50
» J 5 %	65 50	
» França 1864	43 —	
» França 1878	36 —	
» Directes	41 —	
» Reus a Roda	35 —	
» Còrdova 3 %	48 —	
» Badajoz 5 %	74 50	
Andalusos 1.a variable	7 50	7 75
» 1.a 3 %	13 25	13 50
» 2.a variable	8 —	
» 2.a 3 %	12 —	12 —
» 1907, 3 %	13 —	13 —
» «Bobadilla»	15 —	
» 1918 5 %	15 25	
» 1920 6 %	12 50	
F. C. de Catalunya 5 %	57 25	57 25
» » 6 %	68 00	69 —
» Central d'Aragó %	87 —	
F. C. Oest Espanya 3 %	41 —	
F. C. Cremallera 6 %	7 —	
F. C. Secundaris	31 50	
Gran Metro 1922 6 %	74 25	75 25
Gran Metro 1925 6 %	73 —	
Medina a Salamanca	40 50	
Metropolità Trans. 6 %	24 —	25 —
Orense A B C D E F	86 75	86 75
Orense G i H prior.	82 25	
F. C. Sarrià 6 %	86 —	
Tànger a Fez 6 %	98 25	100 —

Tramvies

Gral. Tramvies 4 %	69 —	
Gral. Tramvies 5 %	67 —	
Eixampla i Gràcia 4 %	60 —	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	79 50	80 00
Tramv. Barcelona 1930	78 50	78 75
Tramvies Sevilla 6 %	93 —	
Tramvies Granada 6 %	79 50	

Navilieres

Transatlàntica 4 %	8 —	
Transatlant. 6 % 1920	15 —	
Transatlant. 6 % 1922	15 —	
Trans. 6 1/2 % esp. 1925	88 —	
Trans. 6 1/2 % cns. 1925	87 75	87 75
Transatlant. 5 % 1926	92 —	
Transatlant. 5 % 1928	88 —	88 50
Bons Transmedit. 6 %	97 —	97 —
U. Naval Llevant 6 %	76 15	

Aigua i Canals, Gas i Electricitat

Aigües de Huelva 6 %	46 —	
Aigües València 6 %	96 50	96 —
Barcelonesa Elect. 1907	94 50	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	99 —	
Barcelonesa Elect. 1913	94 —	
Barcelonesa Elect. 1920	100 50	
Canal d'Urgell	98 50	
Catalana Gas D	96 —	
Catalana Gas E	85 —	
Catalana Gas F	85 25	
Catalana Gas G 6 %	101 —	101 25
Catalana Gas Bons	98 15	98 25
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	108 15	108 15
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	89 —	
Coop. Fluid Elec 6 %	56 25	55 75
Coop. Manresana Elec	87 —	87 —
Energ. Elec. Catal. 5 %	83 —	
Energ. Elec. Catal. 6 %	93 75	93 75
Energ. Elec. Cat. 5 % or	97 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1926	100 00	101 —
Energ. Elec. C. 6 % 1932	100 75	101 —
Ener. Elec. C. Bons 1916	104 —	104 —
Ener. Elec. C. Bons 1929	103 50	102 50
Elèctrica Cinca 6 %	80 50	
Elèctrica Tenerife 6 %	90 —	
Elec. i Gas Lebon 6 %	97 —	
Aigües Barcelona 3 %	86 75	
Aigües Barcelona 4 %	79 50	
Aigües Barcelona 5 %	98 25	
Aigües Barcelona 6 % C	102 50	
Aigües Barcelona 6 % D	103 —	102 75
General Regadius 6 %	77 —	
Llum i Força Llevant	90 —	90 —
Manresana Elec. 6 %	95 —	
Prod. Forces Motr. 6 %	69 50	70 —
Prd. For. M. Bons 7 %	83 —	
Pro. For. M. 6 % 1923	74 50	74 50
Can. i Regants Ebre	82 —	
Bons Regads Llevant	106 —	
Regadius Llevant 5 %	71 —	71 —
Sevillana d'Elec. 7 sèr	88 —	
Sevillana d'Elec. 8 sèr	90 75	
Sevillana d'Elec. 9 sèr	97 15	
Unió Elect. Catalunya	93 15	98 50

Obligacions industrials

	Ant.	Avui
Aplicacions Elec. 6 %	89 —	
Asland 6 % preferents	85 —	
Asland 6 % 1916	89 75	
Asland 7 %	89 —	
Asland 6 % Villaluenga	88 50	
Asland 6 % Còrdova	88 50	
Auxil. Cons. «Sansón»	84 50	
Comp. Auxil. de F. C.	96 50	
Carbons Berga 4 1/2 %	84 —	
Colònia Güell 6 %	98 —	
Const. Paviments 6 %	33 —	
Const. Ferrov. 5 1/2 %	70 —	
Cros, S. A. 6 %	102 85	
Electro. Met. Ebre 6 %	79 —	
El Tibidabo 5 %	100 —	
Com. d'Obres Céd. 6 %	90 —	
Energ. Ind. Aragon 6 %	85 00	
Esp. Carburs Met. 6 %	93 25	
Construccions Elec. 6 %	90 —	90 —
Colorants i Explos. 6 %	100 50	
Fin. i Fid. Arnus-Garí	88 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 %	95 —	
Fom. d'Obres 5 %	78 —	
Fom. d'Obres 6 % 1928	87 —	
Fom. d'Obres 6 % 1926	92 —	
Fom. d'Obres Bons 6 %	94 25	94 25
Fom. d'Obres Céd. 6 %	87 —	
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 %	84 —	
Hullera Espanyola 1924	84 —	84 50
Hullera Espanyola 1926	77 —	77 —
Hullera Espanyola 1932	95 —	
Madrid-París 6 %	78 —	
Manufactures de Suro	83 50	
Maqu. Terres Mar. 6 %	87 —	87 50
Metropolitana de Cons	50 —	
Min. Potassa Súria 7 %	102 —	102 25
Productes Pirelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 6 %	40 —	
Telefònica 5 1/2 %	92 75	92 85
Tenería Mode. 7 %	82 —	83 —
Unió Cotonera 6 %	47 —	
Unió Salinera d'Es. 6 %	101 —	
Valen. Millores Urbanes	85 —	

Accions industrials

F. C. Grans Pendents	7 —	
Funicular Montjuïc	17 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %	47 —	
Tramv. Barc. pref. 6 %	57 50	
Tramv. Elec. Granada	50 —	
Aigües València pref.	112 50	
Catalana Gas s. D	95 —	
Catalana Gas s. E	110 50	
Catalana Gas s. F 6 %	97 25	97 50
Hisp. Amer. Elec. ABC	544 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	71 —	
Hisp. Amer. Elec. s. E	71 —	
Aigües del Llobregat	78 —	
Elec. Gas Lebon s. B	80 —	
C.a Transmediterrània	122 —	122 —
Banc d'Espanya	567 —	
Banc. Ext. d'Espanya	82 —	
Ciment «Asland» ord.	69 75	
Ciment «Asland» pref.	90 —	
Ciment «Sansón» ord.	60 —	
C. «Sansón» pref. 7 %	29 —	
Cros, S. A.	125 —	
Const. Ferroviària	100 —	
Cobertes i Teulades	92 —	
Espanya Industrial	115 —	115 —
Carburs Metàl·lics	148 —	
Foment d'Obres	147 —	147 50
Tabacs Filipines	315 —	
Hispano Suissa	105 —	
Hotel Ritz 6 %	69 —	
Indústries Agrícoles	190 —	
Maquinista Terrestre	32 —	
Monopoli Petrolis	113 25	
Salinera Catalana ptes	95 —	
Telefònica 7 % pref.	107 —	106 75
Telefònica ordinàries	100 50	100 50
Unió Salinera Espanya	100 —	

Canvis de valors tractats al comptat i no admesos a la cotització del Butlletí Oficial

Oblig. Tresor 6 %		
Patronat de l'Hab. 5 %	38 —	
Ajunt. Cadiz 5 % 1930	66 —	
Ajunt. Girona 6 %	80 —	
Ajunt. Granada 6 %	50 —	
Ajunt. Granollers 6 %	88 —	
Ajunt. Lleida 5 1/2 %	80 —	
Ajunt. Malaga 1928	68 —	
Ajunt. Malaga 1929	74 —	
Ajunt. Sabadell 6 %	85 —	
Ajt. Santander 5 1/2 %	74 50	
Ajunt. Sevilla, 1920	89 50	
Ajunt. Sevilla, 1923	40 —	
Ajunt. Tarragona 5 %	90 —	
Ajunt. Saragossa 5 %	71 —	
Ced. Coop. Funcionaris	82 —	
F. C. Cat., pref. 7 %	23 50	
Trans. 6 % «estampil.»	25 —	
Trans. 6 %, avalat 1926	68 —	
Gral. Tram. Bar. 6 %	77 —	
Aigües València 1926	99 —	
Aigües València, 1929	95 —	
Barna. Traction 6 %	91 75	
Gas Lebon 6 %, 1927	97 —	
Bons 6 % Gas Lebon	99 25	98 75
Gallega d'Elec. 6 %	97 —	
Bons Gallega d'Elec.	97 50	
Marroquí Gas i Elec.	92 —	
Llum i For. Llevant 7 %	93 50	
Cinema Verdaguer	41 —	
Const. Immob. 6 %	15 —	
Fab. Mecan. Vidre 5 %	38 —	
Bons Mecan. Vida	91 —	
Espanyola de Petrolis	83 75	
Hispano Suissa 6 %	87 —	
Stat. Gral. Hules 6 %	95 50	
Riles Guadalquivir 6 %	13 —	
Bons 6 % Espanya Ind	98 —	
Ind. Quím. Saragossa	92 50	
Seda de Barcelona 6 %	76 —	
Bons Cim. «Griffi» 7 %	75 —	
Bons Mines de Súria	100 —	
Bons Unió Salinera 6 %	101 —	
Aeri S. Sebast.-Mirama.	22 —	
Acs. Fonogr. Hisp. Am	2 —	
Gral. del Suro (pref.)	6 —	
Gral. del Suro (ord.)	1 —	

* * *

Resum de pessetes nominals negociades

Interior 4 %	74 500
Exterior 4 %	87 600
Amortitzable 5 % 1927 s. imp	484 000
Amortitzable 5 % 1927 a. imp	120 000
Bons or de Tresoreria	40 000
Obligacions Tresor 5 1/2 %	
Deute Ferroviària de l'Estat	71 000
Municipis i Diputacions	173 000
Obligacions i c. industrials	996 000

DIUMENGE AL PALAU NACIONAL

Conferència de Joaquim Folch i Torres

Diumenge vinent, dia 25, a les onze del matí, al Palau Nacional, el director general dels Museus En Joaquim Folch i Torres, donarà l'anunciada conferència sobre «Art romànic» exposició prèvia i preparatòria per a fer la visita als Museus.

A aquesta dissertació en seguiran d'altres no menys interessants i notables, que formen el cicle que ha estat organitzat per la benemèrita Associació d'Amics dels Museus de Catalunya.

«Amics dels Museus» invita als components de les Entitats que són adherides, com són: Cercol Artístic, Circol Artístic de Sant Lluc, Foment Arts Decoratives, Amics de les Arts de VBadalona, Centre Excursionista de Catalunya, Collegi d'Artífecs en Ebenisteria i Associació Bonanova.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

La revisió del Codi de Circulació

La Federació Mercantil. d'acord amb les seves entitats anherides, i especialment amb la Cambra de l'Automòbil de Catalunya, més directament afectada amb el Codi de Circulació publicat en Decret de 25 de setembre del 1934, ha elevat un document al President del Consell de ministres sollicitant la supressió i revisió de dit Codi, que de subsistir representaria un enorme perjudici per al comerç d'automòbils, que es veuria sotmès a una reglamentació anticomercial, amb la corresponent disminució de la venda d'automòbils i amb natural perjudici a l'economia nacional i la Hisenda pública. Per tot l'exposat aquesta Federació sollicita que s'obri una informació pública dels sectors mercantils interessats en dita revisió.

La Cultura

*

UNIVERSITAT

Manifestacions del doctor García Valdeavellano. — El secretari del Comissari General d'Ensenyament doctor García Valldeavellano, và rebre ahir al migdia els periodistes, als quals manifestà que, d'acord amb el que hom havia anunciat, ahir, al matí, començaren les classes a la Facultat de Filosofia i Lletres. Afegí que ho havia comunicat telefònicament al Comissari General.

Respecte el retorn del senyor Prieto Bances — digué — és gairebé segur que el proper dilluns estarà a Barcelona.

Per als futurs universitaris. — La Unió d'Estudiants, responent d'una vegada totes les consultes que referent als actuals plans d'ensenyament li han estat formulades, ha de respondre a totes elles que l'examen d'ingrés, d'acord amb la darrera ordre ministerial, és obligatori sense cap mena d'excepció a totes les Universitats espanyoles. Així mateix ha de respondre que els cursos que té organitzats són sobre la base de fer compatibles les preparacions de l'ingrés i les del primer curs de la carrera respectiva. D'aquesta manera hom s'estalvia la pèrdua d'un any. A més, per als alumnes que encara no han acabat el Batxillerat i que assisteixen durant el dia a centres d'ensenyament, n'ha preparat un al vespre, de dos quarts de set a dos quarts de nou.

Detalls: Secretaria. Rivadeneira, 4 2on. (Plaça de Catalunya).

CONFERENCIES

AVUI

Santiago Planchería. — Tema: «Tribunals de Comerç». Societat d'Estudis Econòmics, a les set del vespre.

Maria Pi de Folc. — Tema: «Del Sentiment de la dona». Lyceum Club, a un quart de vuit del vespre.

CURSETS

Ateneu Popular de Gràcia. — L'Ateneu Popular de Gràcia (Salmeron, 6) ha organitzat les classes nocturnes que formaran part del Curs del 1934-1935. Dintre pocs dies començaran les que anotem a continuació:

Curs de català, a càrrec de Joaquim Bohigues; Curs de francès, a càrrec d'August Newton; Curs d'anglès (mètode mnemotècnic), a càrrec de L. S. Gartside; Curs especial per a dones sobre l'agençament de la llar, a càrrec de Jaume Marco; Curs sobre orientacions teòriques de dibuix artístic i pintura, a càrrec d'Eduard Castells; Curs per a obrers paletes (projectes d'edificació, cubicatge, resistència de materials, etc.), a càrrec de Manuel Colàs; Curs d'Aritmètica superior, a càrrec d'Antoni Soler; Curs de Comptabilitat i organització comercial, a càrrec de Ramon Mataboscl; Curs d'Història universal, a càrrec de Sebastià Corredor; Curs de puericultura, a càrrec del doctor Jaume Vivancos.

Les condicions d'inscripció seran facilitades a la Secretaria de l'Ateneu (Salmeron, 6) tots els dies feiners, de vuit a nou del vespre.

ENSENYAMENT

D'interès per als mestres particulars. — El Consell Central de l'Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears es reunirà demà, a les sis de la tarda, per tal de tractar de diversos afers d'alt interès per als mestres particulars.

Aquesta mateixa entitat fa avinent a tots els seus associats que es trobin en disposició de percebre les participacions de la Loteria Nacional, que passin a recollir-les.

Una crida. — Per la Secretaria de la Facultat de Medicina hom prega a l'alumne Salvador Cortadellas que passi per aquestes oficines per un afer que li interessa.

Escola d'Assistència Social per a la Dona. — A totes les senyoretes que desitgin ingressar a l'Escola d'Assistència Social per a la Dona, durant el curs dels 1935-36, i que no tinguin el títol de batxiller o magisteri, hom els fa avinent que el dia 15 del pròxim gener començarà un curs preparatori. Per a inscriure's poden passar per Secretaria els dimarts i dijous, d'onze a dotze.

Nous Batxillers. — Pel Rectorat s'han expès els títols de Batxiller següents:

Domènec M.a Roig Ferré, Institut Balmes de Barcelona.

Ramon Costa Colominas, Institut Balmes de Barcelona.

Enric Vallvé Piñol, Institut Balmes de Barcelona.

Josep Lladó Martorell, Institut Balmes de Barcelona.

Frederic E. Esteva Vijando, Institut Balmes de Barcelona.

Josep M.a Ferrer Figuerola, Institut Balmes de Barcelona.

Rafael Ceró Cedó, Institut Ausias-March de Barcelona.

Un avís de l'Institut «Maragall». — «Fent ús d'una recent autorització concedida pel Ministeri d'Instrucció Pública, s'ha organitzat en aquest Institut l'ensenyament de les assignatures de llengua llatina, pla 1903, per als alumnes oficials que es matriculin per a alguna d'elles com a assignatura endarrerida. Els alumnes lliures que desitgin assistir a les esmentades classes en qualitat d'oients, poden inscriure's a les oficines de Secretaria de l'esmentat Institut a les hores de costum.

Cupó dels cecs

En el sorteig públic efectuat ahir, dia 22 de novembre, al Passatge de la Pau, 7, telèfon 14372, sortiren premiats els números següents de totes les sèries: amb 25 pessetes, el 840 i amb tres pessetes, els 040, 140, 240, 340, 440, 540, 640, 740 i 940.

La Justícia

*

PRIMERA SECCIO

Venda de tòxics. — Es veié una causa contra Antoni Miró, acusat de traficar amb cocaïna.

El fiscal demanà per a l'acusat tres mesos i un dia de presó i 500 pessetes de multa.

SEGONA I TERCERA SECCIONS

Suspensions. — Per causes diverses varen ésser suspeses les vistes anunciades en aquestes seccions.

QUARTA SECCIO

Abusos deshonestos. — A porta tancada es celebrà, davant el Tribunal del Jurat, una vista per abusos deshonestos contra Vicenç Marsal i Gonzàlez.

Va ésser condemnat a tres anys i 21 dies de presó.

Podeu tenir en quasi vol lloc les mateixes comoditats que gaudiu a la ciutat, adoptant el

GAS BUTANO

(EL GAS QUE VIATJA)

per a cuines, calefacció i bany

Agents per a Catalunya:

SERVICE STATION, S. A.

Aragó, 270-272 - Telèfons 11550-11559 - Barcelona

Pressupostos gratis

Personal tècnic

Exposició i Venda

ESPECTACLES PUBLICS

TEATRES

Gran Teatre Liceu

Demà, dissabte, a les 9. La comèdia musical de **Strauss**, traducció al català de **J. Pena:**

El caballero de la rosa

pels cèlebres artistes **Dahmen, Capsir, Bettoni, Oliver, Salagaray, Fusté, mestre Manen** — Diumenge, tarda: **BORIS GUDONOF**, pel cèlebre artista **Zalesky.** Es despatxa a Comptaduria.

TEATRE ROMEA

Telèfon 19691

Temporada catalana animada per l'Empresa FERNANDEZ - BURGAS. Director d'escena: CARLES CAPDEVILA

A un quart de sis i a un quart d'onze:

La Plaça de Sant Joan

La comèdia que plau a tothom. L'èxit més gran de **Josep Maria de Sagarra.** Interpretació qualificada com immillorable. — Demà tarda i nit: **LA PLAÇA DE SANT JOAN** — Diumenge, a les 3'30: **QUIMET I, REI DE XAUXA**, amb evocacions de **La Caputxeta Vermella, La Ventafocs i En Patufet**; visió del Corpus del 1800, amb els gegants en escena, i gran apoteosi: **L'ou com balla.** A les 6 i 10'15: **LA PLAÇA DE SANT JOAN.**

Teatre Poliorama

Temporada oficial de TEATRE CATALA

Avui, divendres, tarda, a les 5'15, represa de la comèdia de **Coca Vallmajor:**

GENT D'ARA

i l'èxit més còmic de **Santiago Rossinyol:**

GENTE BIEN

Nit i cada nit, a un quart d'onze, el gran èxit de **Lluís Elies:**

MADAME

TEATRE COMIC

Gran Companyia de Revistes LIGERO POZAS

Primeríssima vedette:

MARGARIDA DEL CASTILLO

Avui, divendres, tarda, a les 5'15. Butaques, 1 pta. General, 0'60 cèntims:

LA CAMISA DE LA POMPADOUR

Nit, a les 10'15. Grandiós èxit:

Las insaciables

Per tota la Companyia — Demà. tarda i nit: **LAS INSACIABLES.**

TEATRE APOLO

Companyia catalana CASALS - CLAPERA

Avui, divendres, tarda, a les cinc:

LA DONA DE LA VIDA

Nit i cada nit, a les 10:

Les mares dels altres

L'obra de les mares! La comèdia per als nens! El sainet de les famílies!

Teatre Barcelona

Companyia LOPEZ HEREDIA - ASQUERINO

Avui, divendres, tarda, a un quart de sis, tercera d'abonament organitzada per la «Lluita contra la Mortalitat Infantil».— Nit i cada nit, a un quart d'onze, el gran èxit de **Torrado i Navarro:**

LA PAPIRUSA

Coliseu Pompeia

Travessera, 112 - Telèfon 73331
Gran Companyia Catalana
Direcció artística: **Avel·lí Artís**

Tarda, a les 5'15 (Les millors butaques a una pta.) A RIURE amb la divertida comèdia en 3 actes de **Soldevila:**

Els milions de l'oncle

Nit, a les 10'15 (Les millors butaques a TRES ptes.) L'èxit cada dia creixent, de **Carles Soldevila:**

VALENTINA

La funció començarà amb la joguina: **AMOR TELEFONIC.** — Demà, tarda, ESPECTACLES PER A INFANTS: **EL REI QUE NO REIA**, de **Folch i Torres.** Nit i cada nit: **VALENTINA** — Diumenge, tarda, primera sessió: **EL REI QUE NO REIA.** Segona sessió i nit: **VALENTINA i GENTE BIEN.**

Teatre Novetats

Gran Companyia Lírica de LLUIS CALVO

Avui, divendres. Localitats des de 80 cèntims. Formidable cartell de «género chico»:

EL BARQUILLERO

Gigantes y cabezudos

i

LA CASITA BLANCA

Nit, a les 9'45: **EL BEBEDIZO** i l'èxit dels èxits del mestre **Penella:**

Curro Gallardo

Triomf de:

P. HERTOGS i RICARD MAYRAL

Despatx a Comptaduria

GRAN TEATRE ESPANYOL

Companyia SANTPERE

Avui, definitivament, ESTRENA. A les 10 de la nit: **JAZZ MELODIA**, en tres parts, original d'**Alfons Roure** i música del mestre **Cotó:**

AQUESTA NIT I MAI MES

Debut d'**Emili Vendrell i Maria Teresa Klein - Girls** de l'Espanyol **- Vestits de Carol and Mary-Decorats d'Alarma - Castells - Buye - Lluís -** Formidable orquestra de **Jazz** — Demà, dissabte, tarda, **a** les 4'30. Popular: **LA REINA HA RELLISCAT**, pel tenor **Carasusan.** — Nit i cada nit. L'obra de les ovacions:

AQUESTA NIT I MAI MES

Teatre Circ Barcelonès

Director artístic: V. SALVATELLA
Telèfon 13595

Demà, dissabte, tarda, a les 4'30 i nit, a les 10, inauguració de la temporada de circ i varietés. Formidable programa. Preus populars. Butaques a 1 pta.: **TRIO FUJI** (malabaristes); **THE CANADIENS** (perxistes); **THE FLAING OLIVERES** (acròbates); **CONCHITA PIPIOLA** (estrella de la dansa) i

TERESA MANZANO

Estrella de la cançó

L'espectacle començarà amb la projecció de la pel·lícula **EN DEFENSA PROPIA.**

CINEMES

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10: **PATHE JOURNAL; REVISTA FEMINA; EL LOBO FEROZ** (dibuix en colors). Gran èxit d'Alady i Lepe en

¡VIVA LA VIDA!

amb R. Ballesteros, Santpere i Casaravilla.

COLISEUM

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: **REVISTA PARAMOUNT.** L'impressionant matx per al campionat mundial, entre CARNERA - BAER i

Volando hacia Rio Janeiro

amb **Dolors del Rio i Gene Raymond.**

DOS FILMS RADIO

SALONS CINAES

TEATRE TIVOLI. — 4 tarda i 10 nit: **PAZ EN LA TIERRA** (Madeleine Carroll i Raul Roulien. 4 i 6'15 tarda, 10'30 nit).

FEMINA. — 4 tarda i 10 nit: **SIEMPREVIVA** (Jesoe Mathews. 4'05 i 6'15 tarda, 10'35 nit).

CAPITOL. — 4 tarda i 10 nit: **LA NINFA CONSTANTE** (Victoria Hooper. 4'05 i 6'20 tarda i 10'45 nit.

CATALUNYA. — 4 tarda i 10 nit: **SOR ANGELICA** (en espanyol, Lina Yegros, 4'05 i 6'20 tarda i 10'35 nit.

KURSAAL. — 4 tarda i 9'45 nit: **EL ORDENANZA** (4 tarda); **ESCUADRA ADELANTE** (5'25 tarda i 9'45 nit); **EL MUNDO SIN CARETA** (Harry Piel, 6'10 tarda i 10'35 nit)

PATHE PALACE. — Continua 4 tarda: **ESTAFADORES DE LA NOCHE** (4'35 tarda i 8'35 nit); **ESCANDALOS ROMANOS** (Eddie Cantor, 6'15 tarda i 10'15 nit)

EXCELSIOR. — 4 tarda i 9'30 nit: **ESTAFADORES DE LA NOCHE** (4'35 tarda i 9'30 nit); **ESCANDALOS ROMANOS** (Eddie Cantor, 6'10 tarda i 11 nit).

PUBLI - CINEMA

Sessió contínua. Seient. UNA PESSETA. **NOTICIARIS. DOCUMENTALS. VIATGES** etc.

MARYLAND

Plaça Urquinaona, 5 - Tel. 21966

SESSIONS: Tarda, 4, 5'30 i 7'30 Nit, 9 i 10'30. **Butaca: 2'20 — Sessió de les 7'30: 1'65: MONUMENTO DE AMOR** (Documental)

ORO EN LA MONTAÑA

Sepp Rist - Brigitte Horney
Director: ARNOLD FANCK

Cinema PARIS

Av. Pta. Angel, 11 i 13. Tel. 14544

Tarda, 4'30. Nit, 9'45 **REVISTES PATHE i FEMINA.** Exit de l'intrigant film:

EL MISTERIO DEL CASTILLO DE TEROCKY

Grandiós triomf de la genial parella Clark Gable i Claudette Colbert en

SUCEDIO UNA NOCHE

Es despatxa a la taquilla per a la sessió numerada de diumenge, tarda, a les 6. — Diumenge, matinal, 10'30 — Dilluns: **ANNA MARIA I UNA MUJER PARA DOS.**

VARIETATS

Frontó Principal Palace

Avui, tarda, a les 4'15: URIZAR - TEODORO contra ISIDORO II - ULACIA I. Nit, a les 10'15: PISTON - EUSEBIO contra IRIGOYEN III - UGARTECHEA.

Frontó Novetats

Avui, divendres, tarda, a les 4: NARRU II - URZAY contra FERNANDEZ - CAMPOS. Nit, a les 10'15: AMOREBIETA - PEREA contra QUINTANA IV - PASAY. — Detalls per cartells.

EDEN CONCERT

Nova empresa
Nou de la Rambla, 12. T. 19623

Grandiós èxit de la Companyia d'Espectacles Frívols:

Avui, la picardia en un acte:

E. T. P.

MUCHO MAS QUE VORONOFF

Succés, succés

AMPARITO SANCHEZ

Moderna intèrpret de la cançó

CARMEN VARGAS

Eminent ballarina

PAQUITA FLORES

Distingida cupletista frívola

PILAR DEL RIO

Elegant nina del ball

D'una a quatre: Cabaret i atraccions

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Apolo. — Tarda: «La dona de la vida». Nit: «Les mares dels altres».
Barcelona. — Tarda i nit: «La Papirusa».
Romea. — Tarda i nit: La Plaça de Sant Joan».
Coliseu Pompeia. — Tarda: «Els milions de l'oncle». Nit: «Valentina».
Espanyol. — Nit: «Aquesta nit i mai més».
Novetats. — Tarda: «El barquillero», «Gigantes y cabezudos», «La casita Blanca». Nit: «Curro Gallardo».
Còmic. — Tarda: «La camisa de la Pompadour». Nit: «Las insaciables».
Poliorama. — Tarda: «Gent d'ara» i «Gente bien». Nit: «Madame».

CINEMES

Actualitats. — «El cañón del Colorado», «Noticiari».
Amèrica. — «Heroes de tachuela», «Calles de New York», «Atrapándolos como pueden».
Arenes. — «Caballeros rústicos», «Satanás», «Parece que fué ayer».
Astoria. — «La horda maldita», «Bolero».
Avinguda. — «Aguilas rivales», «La horda maldita», «Bolero».
Barcelona. — «Alma de bailarina», «Cara al peligro», «Tu serás mía».
Bohemia. — «Mercado de mujeres», «Mi amigo el rey», «Fruta verde».
Bosch. — «Letty Lynton», «El Altar de la moda».
Broadway. — «La insaciable», «Piernas de perfil», «Desfile de Candilejas».
Capitol. — «La ninfa constante».
Coliseum. — Matx Carnera-Baer, «Volando hacia Rio Janeiro».
Catalunya. — «Sor Angelica», en espanyol, Lina Yegros.
Cèntric Cinema. — «El ordenanza», «La gran jugada», «Aves sin rumbo».
Comèdia. — «Por el mar viene la ilusión», «Los crímenes del museo».
Colom. — «Secuestro», «Pecadores sin careta».
Comtal. — «Marido infiel», «La mujer constante», «La taquimeca de casa».
Diorama. — «Queremos cerveza», «El ídolo de las mujeres», «El hombre del Hispano».
Entença. — «Vuelo nocturno», «Almas encontradas», «Una hermana deliciosa».
Espiai. — «El abuelo de la criatura», «El Altar de la Moda».
Excelsior.—«Estafadores de la noche» i «Escàndalos Romanos».
Fantasio — «Viva la vida».
Fèmina. — «Siempreviva».
Foc Nou. — «El peso ante el espejo» «La noche del pecado».
Frègoli. — «El mundo es mío», «La reina Cristina de Suecia».
Goya. — «Caballeros rústicos», «El primer amor», «El gato y el violín».
Ideal. — «Hay que casar al príncipe», «Tras la máscara».
Intim. — «De pura sangre» (solament tarda), «Cabalgata» i «Tuya para siempre»
Iris. — «Caballeros rústicos», «El gato y el violín».
Kursaal. — «Escuadra adelante», «El mundo sin careta».
Laietana. — «Melodia prohibida», «Vuelan mis canciones».
Majestic. — «El hombre del Hispano», «Una noche en el Gran Hotel», «La máquina infernal».
Marina. — «El ídolo de las mujeres», «El mundo es mío», «El águila y el halcón».
Metropol. — «El favorito de la emperatriz».
Miria. — «Cupido de uniforme», «La mujer constante», «La taquimeca de casa».
Monumental. — «Hubo que casarlos», «Oro», «Muchachas de Viena».
Mundial. — «Bolero», «La felicidad no es el dinero»
Nou. — «Fra Diavolo», «Asesino diabólico», «Noche tras noche».
Núria. — «El Zarawitch» i «Bolero».
Principal. — «Letty Lynton», «El altar de la moda».
París. — «El misterio del castillo de Terochy» i «Sucedió una noche».
Pathe Palace. — «Estafadores de la noche», «Escàndalos Romanos».
Pedró. — «El Himno de la Victoria», «Mi amigo el rey», «Fruta verde».
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Klondique», «El solitario».
Royal. — «Un hijo en América», «Muchachas de Viena», «Oro».
Select Cinema. — «Bolero», «La felicidad no es el dinero».
Splèndid Cinema. — «Manolesco», «El difunto Cristofer Beant».
Tívoli. — «Paz en la tierra».
Tetuan. — «Viaje de ida», «Alma de bailarina».
Tívoli. — «La casa de Rostchild».
Triomf. — «El ídolo de las mujeres», «El mundo es mío» i «El águila y el halcón».
Urquinaona — «Tarzan y su compañera».
Volga. — «El solitario», «Esquimo».
Xile. — «Luna de miel para tres», «El modo de amar».

LA CIUTAT
EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració:
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122
Imprenta:
TALLERS NUM. 49
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, un mes	2'50 ptes.
Fora, un trimestre	7'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Países Unió Postal, un trimestre	15 — »
Altres países, 1 trimestre	25 — »

El moment polític a través de la Premsa

EL DIA GRAFICO comenta el 14 d'Abril del 1931, quan el poble proclamà la República, i el 19 de novembre de l'any passat, quan obtingueren majoria les dretes.

¡Quina pena fa avui el 14 d'Abril! Sobretot avui. Sobretot després del comentari tan mesquí, tan baix de sostre de **EL DIA GRAFICO.**

Fermí Vergés, desde **MIRADOR,** diu coses ben justes respecte la política de dretes.

L'editorialista de **EL DILUVIO** demana per a la Premsa barcelonina la mateixa llibertat de la Premsa madrilenya.

LA VEU DE CATALUNYA, comentant la preponderància dretista, escriu: «Les esquerres republicanes eren pràcticament eliminades del Parlament.» ¡I per això anem tan bé!

Un senyor Miron, des de les pàgines del **DIARIO DE BARCELONA,** voldria que imitéssim Alemanya.

EL CORREO CATALAN, el cristianisme, es queixa de la manca d'eficàcia en les mesures governamentals. Es veu que a «El Correo Català» li aniria més bé unes quantes fusellades en massa, unes quantes guillotines. I, per tant, la Inquisició.

LA LIBERTAD comenta el programa de la Ceda, que és — repetimho — un programa que no tindrà èxit. I sinó, al temps.

A B C qualifica d'indesitjables uns determinats senyors. No ens entendrem pas.

August Vivero, des de **HERALDO DE MADRID,** ataca els règims d'excepció.

DIARIO DE MADRID parla dels que persegueixen el Poder. I és clar, home! Doncs què vol que persegueixin?

LA VOZ té unes paraules d'alerta davant la misèria que s'apropa.

INFORMACIONES — to de melodrama tronat i ranci — ataca el «tirano». Llenguatge baix, groller, que fóra intolerable en un periòdic seriós.

EL LIBERAL, molt agudament, comenta les tres etapes de la política cedista al Parlament.

LA TIERRA, amb motiu de la famosa llei de Premsa, ataca «El Debate».

I EL DEBATE, cristianíssimament, demana càstig.

Avui no us podreu queixar del programa.

«SISTEMA DERECHISTA La paja en el ojo ajeno y la viga en el propio.»
(De «La Libertad».)

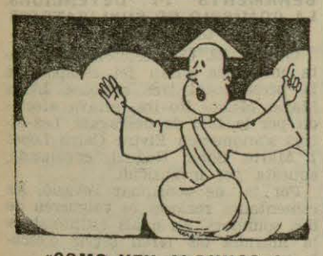

«COMO VEN ALGUNOS A GIL ROBLES Pero hay muchos ateos.»
(De «El Liberal».)

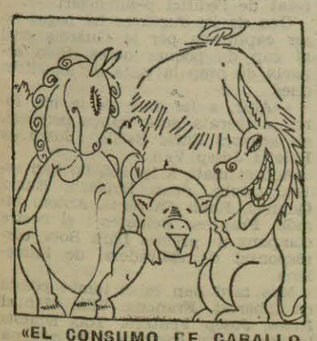

«EL CONSUMO DE CABALLO
EL BURRO. — **¡Ja, ja! Ya se aprovechan de ti los hombres.**
EL CABALLO. — **Y de ti muchos políticos.»**
(De «El Sol».)

«COSAS RARAS
—El rey de Rumanía ha chocado en una calle...
—Es que quedan tan pocos reyes que «chocan» en cualquier parte.»
(De «Heraldo».)

—Com s'entén això? ¡L'economia alemanya, ensorrada; les finances italianes, desastroses; la hisenda portuguesa, inexistent...!
—I tant... I tant...: vaig a preguntar-ho al senyor Cirera i Voltà.»
(De «Mirador».)

«El Día Gràfico», el 14 d'abril i el 19 de novembre

«La República tiene dos fechas. Una, de natalicio: el 14 de abril. Otra, de crecimiento: el 19 de noviembre. Pero en la apreciación del 19 de noviembre, es decir, de las elecciones que dieron el triunfo a las derechas, la opinión nacional se bifurca. Para las izquierdas representa la evaporación de las creencias republicanas. Para las derechas republicanas, la consolidación por ensanchamiento de bases, de la República. Para las izquierdas es la sombra de Austria. Para las derechas, la de Francia, antes del advenimiento de Combes, pero después de la caída de Mac Mahon.

Formulando la pregunta, al margen de todos los partidos y banderías, fríamente, objetivamente, ¿qué fué el 19 de noviembre de 1933? Sencillamente, el resultado del libre juego democrático, al que todo el que sea republicano, sin veleidades de dictadura de clase, a lo marxista, ni de partido, a lo jacobino, ni de un reformismo violento a lo Mustafà Kemal, debe dar acatamiento. Lo que diferencia substancialmente a los partidos autoritarios de los liberales es el admitir o no el sutragio con todas sus derivaciones lógicas y la República, régimen esencialmente liberal, debía articularse, después de una consulta electoral a la nación, y orientarse, sujetàndose a la voluntad popular.

—Es que —objetan las izquierdas— nosotros conseguimos cinco millones ciento noventa y seis mil votos, mientras que las derechas obtuvieron únicamente cuatro millones seiscientos noventa y seis mil votos. Este es un hecho, pero otro, también; que si los cuatro millones y medio de las derechas tuvieron más eficacia que los cinco millones de las izquierdas, fué por el sistema electoral. ¿Y quién lo proyectó y quién lo implantó? Las izquierdas. El voto femenino, que coadyuvó al triunfo derechista, ¿quién lo inició y sostuvo reiteradamente, sino las izquierdas? Y si los votos izquierdistas fueron ineficaces, ¿no se debió a la desunión republicana y al separatismo democrático de los socialistas, que desde su alejamiento del Poder iniciaron su ofensiva a la República calificàndola de estéril? Pues si todo, doctrina y tàctica, abonaba el acatamiento al 19 de noviembre, ¿por qué asombrarse de sus consecuencias? ¿Por qué no ejercitar el proselitismo como sus adversarios y una tàctica de unidad y acción?

El 19 de noviembre, políticamente, fué beneficioso para la República, porque se han adherido a ella fuerzas poderosas, y porque se ha producido la separación de agrarios y populares, de los monàrquicos. Se discreparà del contenido de la aportación de los nuevos republicanos; pero el deber de los otros, de los del 14 de abril, es contrastar sus ideas con las ajenas, aquilatar si el 14 de abril contiene màs beneficio nacional que el 19 de noviembre, buscar a las multitudes para captarlas, prepararse electoralmente. Las tres grandes democracias, Francia, Inglaterra y los Estados Unidos, han llegado a su madurez evolutivamente, con tenacidad evolutiva, sin que nunca haya pasado por el alma de los radicales y socialistas franceses, de los liberales y laboristas ingleses y de los demócratas yanquis, una absurda veleidad revolucionaria, a pesar de su 19 de noviembre.

Cumple ahora un año del derrumbamiento de las izquierdas; pero, a pesar de ellas, todo lo ocurrido, no sólo ha sido beneficioso para el régimen republicano, sino que podría razonarse que ha llegado a ser providencial.»

«Mirador» s'ocupa de la política actual de les dretes

«El debat polític sobre els esdeveniments recents s'ha liquidat amb pura pèrdua per a Gil Robles. Els observadors polítics podran convenir que en aquest país res no es pot fer sinó sota el signe de la violència. A la fórmula inventada per a demostrar la feblesa doctrinal de l'esquerrisme —«no hi ha enemics a l'esquerra»— caldrà buscar un parió per tal de demostrar que en aquest país la reacció mai no va a mitges.

Però és curiosa aquesta constant i inalterable miopia dels partits defensors del tradicionalisme hasburgo-borbònic. Aquesta gent volen substituir l'Estat liberal per l'Estat autoritari, i s'han posat d'acord l'ex-socialista Ramiro de Maeztu i l'ex-maurista Calvo Sotelo per a fer-ne la teoria. Ramiro de Maeztu —imitació fantasmagòrica de Maurras— intentarà defensar la monarquia, i el senyor Calvo Sotelo hi afegirà les noves fórmules que ha après de sis anys en aquesta part. Tot plegat resultarà còmic, perquè el tradicionalisme monàrquic no havia estat més que la indolència política, la subjugació d'Espanya a la seguretat britànica i l'escàndol de la política de passadís del rei.

Voler imposar una política d'autoritat damunt una tradició d'indolencia; reformar, per tant, la burocràcia madrilenya i dinamitzar el país, ens sembla una tasca no pas a l'abast de la migrada audàcia del senyor Calvo Sotelo. El feixisme de Calvo Sotelo s'aturarà una vegada els nobles hagin tornat tots, se'ls hagin lliurat els béns i Roma no protesti.

I després? Després ve el país. Calvo Sotelo, durant sis anys, va creure que els dictadors no s'equivoquen mai, i potser continua creient-ho ara. Els esdeveniments foren més forts que la seva vanitat, i si ara no se n'adona, pitjor per a ell.

Si triomfen els designis dels petits personatges que a Madrid porten la política, tornarem a veure aviat la protesta del país real contra el país legal. El règim parlamentari, s'aguanta en aquest país per miracle, perquè el parlamentarisme exigeix una regla —és a dir, un mutu respecte— i, contràriament, la nostra política tendeix a l'esfondrament —complet i indefinit— de l'adversari.

Signa l'article Fermi Vergés.

«El Diluvio», el senyor Carreras Pons i la censura

«Al delegado del Estado en Cataluña, Sr. Carreras Pons, nos dirigimos en ruego de que procure atenuarse, mitigarse en cuanto sea posible el rigor de la censura a que es halla sometida la Prensa.

Unas mismas normas debieran regir para la previa censura de los periódicos en toda España. Ya sabemos que, siendo como forzosamente han de ser tan disimiles los criterios de los censores, forzosamente han de diferir en la apreciación de los trabajos periodísticos que a su juicio se someten. Esto es inevitable.

Pero, en lo fundamental, tal vez pudiera encontrarse una fórmula en virtud de la cual no se notaran las grandes diferencias que ahora se advierten en el trato que da la censura a la Prensa en diferentes puntos de España.

Ahora, como siempre, los periódicos de Madrid resultan más favorecidos que los de provincias. Y esto es tanto más llógico cuanto precisamente la Prensa de Madrid es la que, por razón del lugar en que se publica, más se expande por todo el país.

Ese trato de favor dispensado a la Prensa matritense redunda en grave perjuicio de los periódicos regionales que son objeto de una competencia ruinosa en los mismos puntos en que se publican.

Es el Sr. Carreras Pons hombre de claro criterio, comprensivo, contemporizador. Sabe hacerse cargo de las cosas y, por consiguiente, transige cuando ello no redunde en merma de la autoridad de que se halla investido.

Por eso acudimos a él en súplica de que se deje a los diarios barceloneses en una mayor amplitud que ahora para la emisión de juicios que en Madrid no tacha el lápiz rojo de los censores.

Lo que allí se considera como lícito no hay motivo alguno para que se vede en Barcelona, donde, pocas horas después de la salida de los diarios locales, puede el público leer en la Prensa de la capital de España las apreciaciones políticas y las informaciones tachadas aquí la noche anterior por la censura.

Mucho tendremos que agradecerle los periodistas barceloneses al Sr. Carreras Pons si, con su amabilidad característica, nos pone en situación de que podamos cumplir nuestro deber profesional con el público en iguales condiciones que —a pesar de la censura— lo cumplen los colegas de Madrid.»

«El Correo Català» es queixa de la manca d'eficàcia

«Després de tres semanas de parlamentarismo al por mayor, poco o muy poco hemos adelantado en orden a remediar de una manera positiva y eficaz los males que afligen al país. Todo se va en discursos; la palabrería sigue siendo la característica más acusada de los métodos políticos actuales.

Hasta ayer no se supo que la primera aportación del Gobierno para atender a los estragos ocasionados por la revolución en Asturias había sido acordada y fijada en unos diez millones de pesetas. A Cataluña, por ahora, no nos llega nada.

Este retraso en acudir en auxilio de los perjudicados no es imputable más que al exceso de política menuda que continúa absorbiendo la atención de los jefes políticos, acaparàndoles el tiempo y consumiendo lastimosamente sus energías. En este orden de aprovechamiento y canalización de actividades nada hemos adelantado a pesar de haberse anunciado la adopción de nuevos modos.

Y es que el dragón del liberalismo sigue devoràndolo todo. Aunque sea doloroso decirlo, asistimos, con pena, a un fenómeno que nos fuerza a nuestra desesperanza en una rectificación. Quienes, a juzgar por todas las apariencias, estaban destinados a operar una honda transformación en este respecto, no parecen dispuestos a emprender, con decisión firme, la magna empresa que la opinión les adjudicaba y esperaba de ellos.

Contràriamente, compañías poco recomendables y contactos peligrosos sacan a la superficie consecuencias delatoras de que también ellos son víctimas del monstruo. Y lo sentimos. Si la colaboración que ahora prestan a gobernantes de indudable color y significación laicos fuerzas políticas de cuyo derechismo no se puede sospechar se hubiera inclinado hacia la otra parte, a buen seguro que la rectificación encaminada no tan sólo a la revalorización de principios espirituales atacados por la legislación del bienio infausto, sino también la vigorización de la vida económica del país sería un hecho consolador. La tàctica del mal menor aconsejó otra cosa. Patentes estàn sus lamentables resultados, no desprovistos de gravedad. Y no estàn todos a la vista.»

¡LLIBRES!
AUTOGRAFS DIBUIXOS AQUAREL-LES
i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a:
METROPOLITANA
Llibreria vella i nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

«La Veu de Catalunya», unes quantes dates i unes quantes eleccions

«Evoca la premsa, aquests dies, aquelles eleccions del 19 de novembre de 1933, ara ha fet un any, que tanta transcendencia tingueren en la vida pública espanyola. En aquelles eleccions fou liquidada la política del bienni. Foren liquidats també políticament els homes i els partits de les esquerres republicanes espanyoles que amb prou feines, entre tots ells, aconseguiren el nombre de diputats estrictament precís per a constituir una minoria parlamentària.

Les eleccions del 19 de novembre de 1933 foren la tercera consulta que es feia al cos electoral de les terres d'Espanya en el breu espai de set mesos. El 23 d'abril d'aquell any es celebraren les eleccions municipals parcials, que foren anomenades pels homes del bienni les de «los burgos podridos». Les candidatures ministerials resultaren copiosament derrotades arreu. Vingueren després les eleccions de vocals al Tribunal de Garanties. Constituïren una altra derrota del Govern. Aquestes reiterades i inequívoques manifestacions de la voluntat popular obligaren el Cap de l'Estat a plantejar la qüestió de confiança que el Cap del Govern no plantejava. Sorgia la crisi i, després de les incidències de tots prou coneguades, eren dissoltes les Corts Constituents, clarament divorciades ja de la consciència del país, i es convocaren les eleccions legislatives. El resultat d'aquestes eleccions confirmava el veredicte popular del 23 d'abril i del mes de setembre. La coalició de dretes obtenia el major nombre d'actes. Els socialistes veien gairebé reduïda a la meitat llur minoria. Les esquerres republicanes eren pràcticament eliminades del Parlament.»

«Diario de Barcelona» i les maneres de treballar

«El canciller Hitler firmó el 24 de octubre próximo pasado, un decreto ley modificando el «Frente de Trabajo» alemàn, el cual, desde su implantación, había sido objeto de varias críticas y discusiones, las cuales han motivado su reorganización, que se cree definitiva.

Según el nuevo decreto, el «Frente de Trabajo» estarà integrado por todos los alemanes, así trabajadores intelectuales, como trabajadores manuales. Todos ellos deben formar parte del «Frente», no obstante pertenecer a la organización corporativa que les corresponda.

El «Frente de Trabajo» es, pues, la resultante de la organización corporativa de Alemania. Su objeto esencial, resolver pacíficamente, armónicamente, los múltiples y complejos problemas de la producción nacional en estos tiempos de crisis económica que con mayor o menor intensidad se deja sentir en todos los pueblos del planeta. En otras palabras; con el «Frente de Trabajo» se trata por el Gobierno alemàn, de estabilizar la paz social en todo el país.

La necesidad de esta estabilización a ninguna nación conviene tanto como a España. Entre nosotros funciona activamente, no el «frente del trabajo», sino el «frente de rebeldía», en el cual se hallan afiliados o por lo menos colaboran activamente, no sólo los elementos extremistas y oportunistas del proletariado, sino elementos de la clase media y de la burguesía, de cuya indigna mezcolanza, surgió el bàrbaro y sangriento movimiento anarco-separatista que ha perturbado revolucionariamente, horrorosamente, la vida de España para vergüenza de todos, o de casi todos ols españoles.»

Ja és trist, ja...

«La Libertad» i el programa de la «Ceda»

«En el régimen político vigente en España no se puede gobernar, no se puede, sobre todo, ejercer la función legislativa inherente a la gobernación del país, sin contar con el Parlamento. Es esta una verdad inconcusa, como lo es también el hecho de que el Parlamento actual se halla amputado de una gran parte de sus miembros. Dentro de las pràcticas —que no han de ser más que la aplicación de los principios— democràticas, la minoría debe someterse de buen grado a los acuerdos que se tomen por mayoría. Pero para que tal cosa pueda suceder, o lo que es lo mismo, para que la ley tenga la suficiente fuerza moral de obligar a todos, es menester que la minoría esté debidamente representada y le sea posible disponer de todos los medios de defensa.

Nadie se atreverà a impugnar esta tesis con argumentos de buena ley de tipo jurídico, político o moral. Y si ello es así, no pueden darse más que tres soluciones, ni una más ni una menos: primera, paralizar la función legislativa, con evidente daño para los intereses del país; segunda, hacer desaparecer los obstàculos que impiden a los diputados ausentes de la Càmara su vuelta a la misma, y tercera, inhabilitar legalmente a estos representantes en Cortes y proceder a substituirlos —un remedio peor que la enfermedad—, convocando las elecciones parciales que hagan falta.

El programa de la Ceda, atenéndonos a lo lógico, a lo legal, a lo republicano y a lo democràtico, es un simple y vulgar papel mojado desde el momento que dicho partido se dispone, por una parte, a gobernar —lo que supone también legislar—, y se opone, por otra, a la disolución.»

Els indesitjables de «A B C»

«A. B. C.» titula així una nota:

«OTROS INDESEABLES. — Nuestros lectores ya conocen la noticia por nuestro corresponsal en París: la II Internacional va a enviar a España a dos abogados —es de suponer que de su secta— para que aquí «observen» las diligencias sumariales que se instruyen contra Largo Caballero y Teodomiro Menéndez. La impertinencia es todavía más grave que la intentada por la Comisión investigadora de franceses e ingleses, que ya ha repasado la frontera, porque anuncia descaradamente un prejuicio de desconfianza, irreverente e injurioso, contra los dignos jueces encargados de esas causas. En un régimen colonial no se llegaría a mayor atrevimiento respecto de la justicia indígena. La de España se administra con toda rectitud y prestigio, y ese prestigio demanda que el Gobierno no tolere el menor intento de lo que se pretende. Ahorremos palabras, para decirlo pronto: esos abogados no deben pasar de Hendaya. El Gobierno les debe prohibir la entrada en España. Es una necesidad de dignidad nacional.»

«Informaciones», la massoneria i el «tirano»

«Venimos observando que en la Prensa llamada de izquierdas, por llamarla de algún modo —aunque, en rigor, se trate de periódicos cooperadores, auxiliares, propagandistas y encubridores de la fracasada revolución—, se ha comenzado una campaña que tiende a evitar para Azaña el rigor de la ley penal en que ha incurrido por diferentes conceptos. Constituye un escàndalo sin precedentes que ciertos grupos denominados intelectuales, a los que siempre se encuentra en conivencia y ayuda de la revolución, anden pretendiendo lo mismo. Se trata de imponer a la opinión pública este concepto: que Azaña no puede ser juzgado ni castigado, porque es personaje republicano a quien se le debe reconocer este singular privilegio, cualesquiera que sean los delitos en que haya incurrido, del mismo modo que se le ha venido reconociendo el no consignado en las leyes, pero puesto perfectamente en pràctica, de disfrutar un automóvil oficial y una escolta que había de custodiarle, también en automòvil, a costa, naturalmente, de los simples ciudadanos, y una vez que ya había dejado de ser ministro.

Ese tirano tiene, como se ve, buenos amigos. Aparte de los enchufistas que le deben gratitud, operan para servirle los «hermanos» de la Institución Libre de Enseñanza, siempre a la cabeza cuando se trata de estas cosas, y, por supuesto, la masonería puesta en movimiento con su tenacidad tentacular de siempre. Pero por muchos y muy osados amigos que tenga, por mucho que esté operando en su favor la masonería internacional —la cual, en Francia, està riñendo también ahora una batalla desesperada para defender y tapar picardías, estafas y crímenes gigantescos—, no creemos que en España pueda prosperar esa maniobra impunista. No hay que olvidar, en efecto, que el Sr. Azaña, cualesquiera que sean las pruebas materiales de su participación en la traición de la Generalidad, està incurso en delitos que la han hecho posible y han facilitado, igualmente, el alzamiento de Asturias. El Sr. Azaña, siendo ministro de la Guerra, no sólo invirtió parte del dinero que los españoles entregaban al presupuesto de ese departamento, para la defensa nacional, en subvencionar revolucionarios extranjeros, portugueses concretamente, sino que preparó y dispuso las cosas de modo que las fàbricas nacionales de armas proveyesen de ellas a quienes trataban de derribar al Gobierno legítimo de un país amigo. Ese hecho constituye un delito de alta traición. Por ese hecho España ha podido verse envuelta en una guerra exterior contra un país vecino y amigo y arrastrada a un proceso de carácter internacional incoado ante la Sociedad de Naciones. El Sr. Azaña, ministro de la Guerra en tiempos en que los pobres soldados de España andaban vergonzosamente vestidos, en tiempos en que para un desfile militar había que alquilar los roses en el Rastro, entregaba colchones y tiendas de campaña para que pudiesen realizar sus ejercicios militares en la Sierra de Guadarrama las Juventudes revolucionarias socialistas.

A este criminal, a este enemigo público, ¿en virtud de qué se le ha de substraer al rigor de la ley? ¿Qué República sería ésta si a quien hace todo eso se le amparase con un privilegio inaudito, único en la Historia; se le dejase impune, se pretendiese y se lograse substraerlo a la investigación judicial y al castigo con que la ley sanciona sus desafueros? Pretenderlo solamente revela una mentalidad y una concepción republicana sumamente edificantes. Lograrlo será más difícil, por muchas camaraderías y muchas complicidades que se estén poniendo en juego. Constituiría una vergüenza y un oprobio para España entera. Vamos a ver si éste es un país independiente o una presa de la masonería extranjera, a cuyas ordenes obedeció el triste personaje, a quien por eso la propia masonería quiere salvar a toda costa.»

«Heraldo de Madrid» i el règim d'excepció, segons August Vivero

«Si los enemigos de la República no fuesen a lo que van; si no vivieran como el pez en el agua dentro de los períodos anormales, habrían de atenerse a una verdad incontrovertible, reiterada entre nosotros durante los últimos meses. Dicha verdad axiomàtica se reduce a esto. Que si los regímenes de excepción sirven por medicina de urgencia contra un hecho revolucionario —como se vió con el fugaz Gobierno del señor Martínez Barrio en diciembre de 1933— carecen de toda eficacia como sedante de los espíritus, según se ha visto con otros Gobiernos posteriores. Que si los monàrquicos y sus amigos fingen creer que sólo vivimos fuera de la normalidad constitucional desde octubre, no es eso. Por unas u otras razones ella subsiste desde 1933, en que hubo de apelarse a ella contra la dura convulsión faista.

* * *

He aquí la prueba:

El 5 de diciembre de 1933 se declara el estado de prevención. El 10, el de alarma, con censura de Prensa. Sofocado el movimiento de la Federación Anarquista Ibérica, el 17 sustituye otro Gobierno al del Sr. Martínez Barrio. El 20 acaba la censura, lógicamente inútil ya. En 6 de enero de 1934 cesa el estado de alarma; pero sigue el de prevención, que el 8 de febrero se prorroga para toda España.

El 4 de marzo varía el Gobierno. Las derechas parlamentarias dan ministros, y la que no, sus votos en la Càmara. El 8 renace otra vez el estado de alarma, que deja de existir el 30. Continúa el estado de prevención, y en 17 de abril desemboca nuevamente en el de alarma para la provincia de Valencia, el 26 para toda España. El 31 de mayo se restablece la censura. El 25 de junio concluyen ésta y el estado de alarma. Continúa el de prevención, que (como medida precautoria para la próxima crisis ministerial, señalada para el 1 de octubre) se trueca en estado de alarma el 23 de septiembre. Crisis. La Ceda, que venía gobernando desde la oposición, da ministros. El 6 de octubre se declara el estado de guerra, todavía vigente.

Es decir, once meses largos en régimen excepcional. Y en su mayor parte regido éste por Gobiernos a que otorgaban colaboración y en donde ejercían vigilancia núcleos derechistas, enemigos irreductibles de la hidra revolucionaria. Viendo la realidad que fluye del caso, ¿qué piensan los que hoy claman contra el retorno a la normalidad constitucional? — **Augusto Vivero.»**

«Diario de Madrid» i els que persegueixen el poder

«Todo partido persigue el Poder, aunque unos con mayor afán que otros. Por tanto, no hemos de basar una crítica en ese afán. Pero ese haber es la suma de cantidades que esa fuerza de la derecha puede presentar a sus partidarios, exclusivamente a sus partidarios. Decirles: estamos gobernando, por ahora, en colaboración, y gobernaremos solos después, no dudamos que sea un caudal de méritos digno de que lo abonen en cuenta los fieles seguidores de esa política que es, después de todo, una política de partido, tan de partido como pueda serlo la de izquierdas. Se dirá que apoyada en una mayoría parlamentaria, pero también lo estaba la de izquierdas practicada en los primeros años de la República, y, sin embargo, tan insuficiente fué esa base que la opinión la derrocó, como si antes no le hubiera dado sus votos. Por eso nos parece inconveniente la respuesta dada en la sesión de ayer por el Sr. Gil Robles al Sr. Martínez Barrio, la cual lleva implícito el supuesto de que con tener votos en las Cortes se puede llevar adelante, hasta donde se quiera, un programa de partido. Creíamos que, a la altura de los tiempos en que estamos, sobre los principios de partido tenía que imperar el principio nacional que integra la vida total de la nación por encima de los intereses parciales de clases y grupos, y que no es el de la mayoría, que es, en fin de cuentas, uno de esos grupos, ni tampoco el de la minoría, sino distinto de ambos y superior a ellos. Por eso, ante ese balance que se resume en un acercamiento por etapas al Poder, comprendiendo el alborozo de las fuerzas que se acercan, nos quedamos un poco remisos, con temor de nuevos excesos partidistas.»

«La Voz», l'hivern i la misèria

«Parece que en Consejo de ministros de ayer se habló del paro obrero y del modo de conjurarlo o de mitigar a lo menos su gravedad indiscutible. Nos parece bien. Es problema éste que va teniendo en muchas provincias terribles agudizaciones.

El diputado Sr. Mangrané dijo anoche en el Congreso que acaba de regresar de Andalucía, y ha podido ver allí que hay muchísima hambre. Nuestras noticias coinciden desde luego con sus informes. Pero no es sólo en Andalucía donde miles de familias carecen de pan. Lo mismo sucede en Castilla, y en Aragón, y ne Levante, y en el Oeste, y en el Noroeste, y en el Norte.

Escasea el trabajo. Y como escasea, bajan los jornales, ya que es fatal que se cumpla, en el mercado de los brazos como en el de las mercancías, la ley de la oferta y la demanda. ¿Que el Gobierno se opone a ello? Sin duda. Y ahí estàn las declaraciones y notas del Sr. Anguera de Sojo. Pero la realidad es más fuerte que los deseos gubernamentales.

* * *

El ministro de Agricultura, Sr. Jiménez Fernández, ha presentado a las Cortes un proyecto de ley relativo a los llamados yunteros. Si no se aprueba en esta misma semana serà inoperante, porque habrà pasado la época de la siembra.

Hay elementos en el partido a que dicho ministro pertenece que ven con malos ojos la iniciativa de su correligionario. Y se decía por los pasillos del Congreso que todos votarían contra la urgencia y que presentarían para retrasar su aprobación o para aminorar sus efectos, numerosas enmiendas. ¿Desistirán de su actitud? De fijo tendrán que hacerlo, si el Sr. Jiménez Fernández defiende su proyecto como su antecesor en el cargo defendió la Reforma agraria frente a la hostilidad de las derechas. Esperamos que sabrà y podrà hacerlo. Y esperamos también que impedirà que la ley de Arrendamientos rústicos, preparada por la Comisión correspondiente, sea, como va a ser si no la modifican substancialmente, no un alivio para el arrendatario, sino un nuevo dogal para su garganta.

* * *

Hay mucha miseria en el país. Y todos hemos sido, por acción u omisión, responsables de ese estado de cosas. Derechas, izquierdas y centro no cumplieron con sus deberes elementales. Y ahora se pagan las consecuencias en cientos de miles de hogares humildes.

Se impone una verdadera solidaridad nacional, superior a las clases y a los partidos; una cruzada eficaz contra el frío, el hambre y la desnudez sufridos por innumerables españoles. Quien se oponga a ella o no la secunde por odio, espíritu de venganza o egoísmo, merecerà, con toda justicia, el calificativo de enemigo de España.»

«El Liberal» i les tres etapes de la política cedista

«Primera etapa: apoyo a Lerroux... pero AUN HAY POSIBILIDADES REPUBLICANAS, y todo puede quedar reducido al eclipse de algunas estrellas que se creyeron fijas en el firmamento y que aspiraron a ser centros del sistema.

¡En la República nadie es indispensable!

Segunda etapa: colaboración con Lerroux.

Veremos lo que da de sí .....
..... No ha triunfado la revolución, qeu nos hubiera llevado al soviet. Y no es de esperar que triunfe la reacción desencadenando el fascio.

Tercera etapa: sustitución de Lerroux.

Al órgano de la Ceda le parece «cosa hecha».

No lo tenemos por imposible; pero tampoco hay motivos para estimarlo probable. Para que el Sr. Gil Robles formara Gobierno con la colaboración de los radicales, tendría que ser el año 1935 mucho más fecundo en iniciativas y mucho más afortunado en soluciones que el año 1934...

Entonces, si. Acreditadas con hechos que no dejen lugar a duda la lealtad de la Ceda a las instituciones y la capacidad gubernativa del Sr. Gil Robles, nadie podría impedir que éste gobernase, cuando no pudiera hacerlo el Sr. Lerroux. Es el Sr. Gil Robles el caudillo del grupo más numeroso de la Càmara. Pero falta eso, NADA MAS QUE ESO, acreditar la lealtad al régimen y demostrar que tiene soluciones republicanas para los problemas planteados...

Algo más todavía: renunciar al Poder para ir a la reforma constitucional, porque la elección de nuevas constituyentes no podría estar presidida por uno ni por dos partidos políticos, sino por un Gobierno nacional formado con los hombres más ilustres de la República.

Quedamos, pues, en que lo único que tiene en su haber la Ceda en el aniversario del 19 de noviembre es lo que la generosidad republicana le permitió lograr...

¿Qué compensación ofrece al régimen con su segunda etapa? Si continúa produciéndole quebrantos, no es de esperar que la Ceda pueda llegar a desarrollar su tercera etapa.

Pero claro que siempre habrà servido a España mejor que los monàrquicos fascistas, porque éstos no hacen nada de provecho para nadie, y si viven es por el amparo que el nuevo régimen presta a todo el mundo, incluso a sus más irreconciliables enemigos. Cuanto más fuerte sea, más amparo encontrarán en él; pero no lo es tanto en las circunstancias presentes que pueda olvidarse de ellos.

Los monàrquicofascistas también tienen su plan. Lo tienen articulado con las etapas de la Ceda e intentarán desarrollarlo en cuanto aprecien la menor posibilidad... Algo deben saber de esto las autoridades, y suponemos que el Gobierno hará de ello

(Continua a la ...)

MAS & ROCA
CAMISERS
16 FONTANELLA 16
24 PORTAFERRISSA 26
Rebudes les novetats de la present temporada

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 23/11/1934, pàgina 3

UNA INTERVENCIO PARLAMENTARIA INTERESSANT

Text taquigràfic del discurs pronunciat al Parlament de la República pel diputat de "U. Republicana" Sr. Casas, en relació a la mort del periodista Sirval

(Extret del "Diario de Sesiones)

El Sr. CASAS: Sres. Diputados, sin violencia alguna de lenguaje, sin emplear en mi intervención adjetivos que pudieran molestar a nadie y menos al Gobierno, voy a hacer unas manifestaciones ante la Càmara encaminadas a razonar una posición mía respecto al caso ocurrido en Oviedo con el periodista don Luis de Sirval. Este hecho lamentable, que no ha tenido esclarecimiento ante la opinión pública, obliga a todos a que sobre él resplandezca la màs absoluta claridad.

Con relación a la intervención periodística de Luis de Sirval en Asturias no hay antecedentes para que el Gobierno pueda adquirir el convencimiento de que dicho escritor haya realizado algún acto contra la República, ni contra el Gabinente, ni que significara la infracción de alguna de las disposiciones que el estado de guerra en que vivimos impone. Esto se demuestra con el hecho de que Luis Sirval, apenas llegado a Oviedo, envió dos crónicas relativas a aquellos sucesos, y las dos aparecieron en todos los diarios a los que surtía de información su agencia, sin que la censura reprimiera ni una sola palabra, señal de que Luis de Sirval cumplió honradamente su misión de periodista. Pero hay una afirmación documentada de que en el ànimo de Luis de Sirval, en su propósito, en su intención, no existía ni el màs mínimo atisbo que pudiera hacer sospechar al Gobierno que este periodista perseguía fines condenables. A tal efecto, en una circular que dirigió a los corresponsales de su agencia, hizo constar, después de manifestar que iba a realizar una misión informativa en Asturias, lo siguiente: «Nuestro reportage carecerà, en absoluto, de tendencia política. Hechos: referir lo que ha pasado. A esto se ha de ceñir su autor». Y cuando se hizo el silencio en torno de lo ocurrido con Luis de Sirval, cuando se estableció la censura a rajatabla con referencia a todo lo relativo a este hecho luctuoso, se permitió, en cambio, que un diario de Madrid publicara una información ofensiva, molesta para un hombre ya muerto. Se decía en ese periódico madrileño a que me estoy refiriendo: «En la fonda «La Flora» de esta ciudad (se alude a Oviedo), se hospedaba un joven apellidado Silva (confunden hasta el apellido), que se decía periodista y redactor de una agencia, para lo que venía a Oviedo a hacer una amplia información de los sucesos. No infundió sospechas a ninguno de los demàs huéspedes; pero al atardecer del viernes o el sàbado se presentaron en dicha casa varios guardias de Asalto preguntando por el individuo en cuestión. Se presentó Silva, sin poder disimular su inquietud, y, después de un breve interrogatorio, quedó detenido».

Esto se consiente que lo publique un periódico; en cambio hasta hoy, hasta el momento en que hablo, la censura impide que se publique incluso el anuncio de que esta tarde el diputado que molesta a la Càmara en estos momentos (el señor Armasa pronuncia palabras que no se perciben claramente) un sólo periódico «Ahora», y muy escuetamente. (El senyor Armasa: ya hay uno.)

Pero es tanto màs de lamentar cuanto que en la información que yo realicé, que otros señores diputados también tienen y que, seguramente, la opinión pública va conociendo de un modo subrepticio, se aseguraba y se asegura que no solamente se buscaba al periodista Luis Sirval para realizar el hecho que voy a denunciar sino también se buscaba a otros periodistas para hacer lo mismo con ellos. Y esto es bastante grave para que el Gobierno acceda a la petición que al final de mi intervención voy a hacer, de que abra una amplia información en torno de este asunto, ya que por lo delicado del asunto, el Gobierno debe tener màs que nadie especial cuidado en que esto se aclare.

El hecho de la muerte de Luis Sirval ha sido tal como testigos y como informadores imparciales refieren, y lo han referido, y seguramente que si se dan garantías por el Gobierno para que lo refieran en el sumario que se abra también lo referiràn, el hecho ha sido el siguiente:

El asesinato de Luis de Sirval fué el 27 de octubre a las 4 de la tarde. Estaba detenido en uno de los calabozos de la Comisaría de Investigación y Vigilancia, en un calabozo oscuro y sin cama, situado en el pasillo. A la hora mencionada del día 27 entraron en tropel 3 oficiales del Tercio diciendo que buscaban a uno. Al enfrentarse con Sirval uno de ellos, el que después le mató (Demetrio Ivanoff) le dijo:

«¿Tú quién eres?»

Y el contestó:

—«Soy un periodista».

Replicó el oficial: «¿Un periodista? Tú eres un asesino y ya no vas a matar màs».

Sirval, con voz conmovida, exclamaba:

«Me confunden, me confunden; yo soy inocente y yo no he intervenido en nada».

Sin màs explicaciones, entre los tres, le sacaron al patio a empellones, y sin mediar explicación alguna uno de los oficiales le tiró seguidos de 6 a 8 tiros, y después de un intervalo de segundos, un tiro màs.

Después de matarlo ese mismo oficial le destrozó un maletín de cuero con su machete y de él sacó un libro y unos papeles diciendo: «Aquí està la relación de las personas a quienes este iba a asesinar». Véase bien que esto fué después y no antes de haber sido asesinado.

El cadàver de Sirval estuvo en el patio de la Comisaría hasta el domingo a mediodía, tapado con unas tablas, y seguramente fué visto desde algunas casas próximas y tal vez desde ellas se oyeran los gritos que daba Sirval.

Si se quiere averiguar la verdad, que tengo motivos para afirmar que es exactamente esta, no serà muy difícil interrogando a cuantas personas, autoridades o no, estuvieron

LUIS DE SIRVAL

en la Comisaría ese día, y a vecinos de las casas próximas, todos los cuales seguramente hablaràn en cuanto tengan garantía de que no han de ser víctimas de ninguna mala acción per su valor cívico.

Yo no quiero extender mi intervención hasta límites que la Presidencia, por su benevolencia, me està concediendo; yo voy a asegurar únicamente que con el periodista y con su familia no se han tenido aquellas consideraciones que por lo excepcional del caso debía haber tenido el Gobierno; a la familia se le ha negado hasta el derecho de rescatar el cadàver y, hasta el momento que hablo, todavía la familia no puede disponer del cadàver que no està enterrado en ningún cementerio de Oviedo. Yo estoy seguro de que en estos días que vuelve a Oviedo el ilustre general López Ochoa, seguramente se harà caso de los requerimientos que se estàn haciendo por la familia, y seguramente que por la intervención del general López Ochoa se realizaràn, pero es preciso que se interponga la acción del Gobierno para que esto ocurra con màs diligencia.

Para ir ultimando mi intervención, voy a leer un pàrrafo de una carta del padre de Sirval dirigida a don Eduardo Ortega Gasset, abogado de la familia Sirval. En esta carta demuestra cuàn doloroso es el hecho que expongo ante la Càmara. Dice en este pàrrafo el anciano padre de Luis de Sirval: «También quisiera saber dónde està depositado el cuerpo y si sería posible darle un beso de despido que es lo que màs ansío. La verdad escueta es la que quisiera saber, como él me la decía a mí, por dura que fuere pues mi Luis era de los hombres que no sabían fingir. Yo me doy perfecta cuenta de lo mucho que le exijo, pero tenga presente, don Eduardo, que se lo pide un hombre de setenta años y que estaba completamente enamorado de su hijo, y con esto està dicho todo.»

Quién como yo tiene autoridad, quizà màs que nadie en esta Càmara, para censurar el hecho revolucionario de los socialistas y la violencia con que se han producido en Asturias, se puede permitir la libertad de pedir al Gobierno que se tengan para con la familia Sirval iguales respetos y consideraciones que se han tenido para la familia del ingeniero don Rafael de Riego. Uno y otro han muerto cumpliendo honradamente con su deber; uno y otro merecen toda clase de consideraciones de la Càmara, del Gobierno y del país, y no serà exagerado pedir que a esta familia Sirval se le conceda el derecho de poder traer el cadàver de su familiar a Madrid; que se abra una sumaria sobre los hechos denunciados por mí y que el oficial del Tercio de extranjeros — extranjero él por su naturaleza— Demetrio Ivanoff, sea sometido a sumario y si realmente se demuestra lo denunciado, que la justicia le aplique de modo inexorable los preceptos que sean del caso; y, por último, que para con la familia Sirval se le tengan toda clase de consideraciones morales y materiales a que por su sacrificio y su dolor tienen derecho.

El ministro de ESTADO Y MARINA (Rocha): Lamento que el señor Casas haya sido molestado por la censura hasta tal punto que no hayan anunciado los periódicos su intervención de esta tarde en la Càmara. Yo lo había leído en uno de ellos, de manera que con eso se demuestra cuàn infundada es la protesta de su señoría. Pero aparte de esto que parece una minucia (y la circunstancia de que le conteste no quiere decir que yo haya tenido intervención alguna en los expedientes a que seguramente habràn dado origen los hechos denunciados), digo a su señoría y me permito decírselo por ser su señoría amigo particular mío, que cuando se denuncian hechos de la naturaleza que ha denunciado su señoría en esta Càmara se debe tener un poco màs de cuidado en la expresión. Su señoría daba por hechos ciertas cosas que describen personas a quienes el dolor suele nublar la inteligencia y su señoría, con la resonancia que tiene aquí un discurso ya daba per supuesta esa maquinación tenebrosa de un oficial del Tercio que había sacado a un preso de un calabozo i lo había asesinado después.

El Sr. MARCO MIRANDA: (Eso es verdad). No sé si es verdad, pero como mi protesta es de que haya un diputado que mientras un asunto este subjudice... (El señor Marco Miranda: Yo bajo mi responsabilidad digo que es eso verdad... que sin motivos han matado a Sirval.

El Sr. ARMASA: el señor Casas no ha dicho eso.

El Sr. MARCO MIRANDA: Lo denuncié hace días al señor ministro de la Guerra.

El ministro de ESTADO Y MARINA (Rocha): Yo digo a su señoría, señor Marco Miranda que mientras no se demuestre lo contrario en unas actuaciones tengo que afirmar desde aquí no por un imperativo solo del deber sino porque lo creo honrado, que todo el que viste el uniforme militar español es incapaz de cometer un hecho como el denunciado por su señoría. (Muy bien.) Cumplido este deber he de decir al señor Casas que tenga la completa seguridad de que se instruirà sumaria y a ella podràn aportar sus señorías todas esas pruebas que poseen.

(El Sr. MARCO MIRANDA: Y aquí también. Aquí me tienen siempre para contestar a todo.)

El Sr. ministro de ESTADO Y MARINA (Rocha): De manera que he de decir al señor Casas que tenga la seguridad de que se instruirà la sumaria y las responsabilidades seràn exigidas. Para terminar y yo celebraría que en lo demàs que ha dicho estuviera su señoría tan equivocada como en las últimas palabras que ha pronunciado respecto a no haber sido puesto el cadàver a disposición de la familia. Yo he de decir a su señoría que el general López Ochoa y — esto lo sé por una casualidad — ordenó desenterrar el cadàver de Luis de Sirval y lo puso a disposición de la familia.

(Un Sr. DIPUTADO: Todavía no se ha hecho.)

El Sr. ministro de ESTADO Y MARINA (Rocha): Lo que digo es exacto por que yo oí dar la orden. Fué puesto digo a disposición de la familia y la señora viuda de Luis de Sirval renunció al derecho de trasladar el cadàver. Se le guardaron por parte de las autoridades del general López Ochoa, que ejercía en aquel entonces la suprema autoridad, todas las consideraciones y tenga la seguridad su señoría de que se le seguiràn guardando. Pero también he de decir y esta es una opinión personal mía que si es que se pretende hacer manifestaciones políticas con motivo del traslado de cadàveres ni en ese ni en ningún otro caso tendràn el concurso del Gobierno. (Muy bien.)

FUMADORS DE CATALUNYA

RECORDEU-VOS DELS PAPERS DE FUMAR

"LA NAU" i "EL NOSTRE"

PREMSA

(Ve de la pàgina anterior)

el debido aprecio y tomarà sus medidas para pegar a la derecha con mano tan dura como pegó a la izquierda.

Para que este Gobierno sea el Gobierno nacional de la República, no le falta màs que eso: dominar una sublevación de extrema derecha como ha dominado la de extrema izquierda.

A partir de ese momento, sería indiscutible y encontraria en el país la consagración necesaria para entrar en la Historia por la puerta grande.»

«El Debate» sempre tan generós

«Se ha dado ayer por terminado el debate político. Ya era hora; el Sr. Gil Robles recordó algunos de los problemas màs urgentes del país y llamó la atención de los diputados sobre la necessidad de atenderlos inmediatamente. Ni se concierta el presupuesto, ni se remedia el paro obrero, ni se reparan los daños de la provincia asturiana con palabras, promesas demagógicas y discursos interminables, sino con decisiones y con actos.

Ha sido largo el debate, pero no ha sido del todo inútil. No ha conocido el país todo lo que deseaba, pero ha entrado en conocimiento de algo. Lo ya descubierto y revelado bastante para enjuiciar actitudes y conductas. Reviste particular interés y novedad el discurso que ayer tarde pronunció en la Càmara el diputado nacional republicano Sr. Rodríguez Pérez.

Abordó el señor Rodríguez Pérez la historia y la explicación de la nota en que su partido rompió toda solidaridad con las instituciones del régimen la noche del día 4 de octubre. Los jefes de otras agrupaciones republicanas de izquierda, que también firmaron aquel mismo día y casi a la misma hora documentos parecidos, han tenido reparo en enfrentarse con sus propios hechos, en repasar su conducta y en justificarla ante la Càmara y ante la Nación. Pero algunas de las revelaciones del señor Rodríguez Pérez alcanzan además a esos partidos.

El partido del Sr. Sànchez Román había aconsejado una solución contraria a lo que dicta la Constitución y opuesta a los resultados de las urnas. El mismo Consejo habían dado otros partidos de izquierda. Porque no creyó constitucionales ni democràticas tales indicaciones, los partidos en cuestión entregaron a la Prensa las notas famosas en que rompían toda solidaridad con las instituciones del régimen. El Partido Nacional Republicano mandó la nota a la Presidencia misma; así nos lo hizo saber el señor Rodríguez Pérez. Queda con ello manifiesto el propósito de coacción. No sabemos todavía si los demàs partidos hicieron lo propio.

Pero todos estos partidos de izquierda, segun dijo también el señor Rodríguez Pérez, recibieron desde Barcelona un documento firmado por el señor Azaña. El jefe de izquierda republicana invitaba a estas agrupaciones políticas a que mandaran a Barcelona un representante para disuadir a Companys de la rebeldía, ya decidida por el Presidente de la Generalidad y ya conocida por el señor Azaña. Se enteran así de esta forma los partidos de izquierda de que la Generalidad va a sublevarse; se enteran y se callan. Està en peligro el Estado, amenazada la Nación, la sociedad a punto de ser aniquilada; los partidos de izquierda se hallan al tanto de la conspiración, se comunican y relacionan entre ellos, sueñan algunos con reconstituir en la capital de Cataluña un Comité que represente a las agrupaciones que dominaron durante el bienio, y no dicen nada, absolutamente nada, al Gobierno legítimo del país. Esto es lo que ayer supieron las Cortes.

«La Tierra», «El Debate» i la llei de premsa

«Un periódico, «El Debate», paladín de la derecha, suele ocuparse, y se ha ocupado ha poco, de la ley de Prensa en artículos editoriales pidiendo lo que pueda haber de màs restrictivo para el periodismo, que es en sí sinónimo de libertad.

La Prensa, y no es la primera vez que lo decimos, està pasando actualmente por una serie de vejaciones que no dejan ni respirar a los periodistas.

A «El Debate» no le importan estas cosas. Y en esta tesitura, considerando este ambiente de desigualdad que rige para intervenir en los periódicos el làpiz del censor, hemos recurrido muchas veces al ministro de la Gobernación poniéndole en antecedentes de lo que viene ocurriendo.

El Sr. Vaquero, a quien tenemos por hombre comprensivo, acaba de hacer algunas manifestaciones con referencia a la censura. Por cierto que el ministro de la Gobernación ha manifestado que sobre el asunto de la ley de Prensa se ocupa frecuentemente «El Debate», y que todo cuanto se ha escrito y trabajado sobre el tema ha merecido su atención.

Indudablemente que el Sr. Vaquero pone todo su interés en que el problema de la censura, que es todo un problema, se resuelva del mejor modo posible. Pero no es menos verdad que desde que el jefe del Gobierno anunció su dulcificación se vienen tachando, por lo menos a nosotros, galeradas que jamàs sospechàbamos fuesen dignas de ser intervenidas.

Si la ley de Prensa va a ser como la que «El Debate» solicita, la calumnia —siempre que fuera contra los adversarios del gobernante de turno— volaría libremente, con garantías legales, por el espacio del periodismo reaccionario, y a la verdad se la anularía ya de una manera absoluta.

No. Lo que se necesita señor ministro de la Gobernación, es que el periodista trabaje tranquilo; que la verdad se abra paso, sea la que fuere, por desagradable que fuese para gobernantes. Lo que se necesita, señor Vaquero, es que podamos decir la verdad, y que no se nos cruce con el aspa roja esa verdad que, a pesar de la intervención de la censura, sigue siendo verdad. De otra forma, la ley de Prensa que «El Debate» pide equivaldría a hacer gubernamentales por la fuerza a todos los periódicos, y, conseguido esto, además de la inexistencia de oposiciones en el Parlamento, estaremos ya en plena dictadura, si es que falta algo para que nos encontremos envueltos en el dictatorialismo.

Medite el Sr. Vaquero sobre todas estas cosas, y ponga su atención en lo que escribimos las izquierdas sobre la censura, porque una de las virtudes màs destacadas que deben adornar a un buen ministro es la de la imparcialidad.»

Noticiari

*

— L'Agrupació d'Obligacionistes del Metro Transversal celebrarà al seu estatge social, Via Laietana, 32 i 34, pral. (Foment del Treball Nacional), el proper diumenge, dia 25, a dos quarts d'onze del matí, reunió general reglamentària.

MOBLES BADRINAS
Diagonal, 460

TERRES DE LLENGUA CATALANA

TARRAGONA

NOVES LOCALS I COMARCALS

Continua molt animada l'Exposició d'Herwin Hubes, a l'Ateneu. El públic fa també grans elogis del diorama de la Plaça del Pallol, que té exposat el jove pintor tarragoní Sarobé, que cada dia obté més precisió en les seves reeixides produccions.

— Va estar a la nostra ciutat l'auditor de Guerra, senyor Ferrer, acompanyat del fiscal senyor Querol, trasladant-se ambdós al vaixell «Manuel Arnús». Hom creu que el resultat d'aquesta visita serà l'alliberament de molts dels detinguts.

— Referent a la desaparició de les plaques retoladores de Constantí, que ostentaven els noms de Fermí Galan i Macià, en assabentar-se'n el coronel senyor Ribera oficià immediatament a l'alcalde de l'alludida vila la reposició de les esmentades plaques.

Hom diu que l'actual president gestor de Constantí va excusar-se dient que havia tret les plaques perquè temia que serien trencades.

— A l'Hospital fou assistit Antoni Gui Romeu, d'Almeria, que presentava una ferida al front que li fou produïda, barallant-se, per Manuel Màlaga Martín, al qual busca la policia.

— A les obres de construcció d'un edifici de Manuel Albiac va tenir la dissort de produir-se ferides de pronòstic greu l'obrer Lluís Iborra Portal, paleta.

— Han estat conduïts al «Manuel Arnús» dos veïns de Pinell, un de Reus i un altre d'Amposta.

— Les brigades municipals han procedit últimament a l'arranjament del carrer de Colom.

—Hom diu que els directius lo-de la C. E. D. A., han rebut indicacions del senyor Gil Robles, referents al seu propòsit de traslladar-se a aquesta ciutat, bon punt s'aixequi l'estat de guerra, per tal de controlar l'organització del partit i donar, possiblement, un míting a la Plaça de braus.

REUS

L'Alcaldia assabenta als colliters de vins la necessitat que tenen de presentar una relació jurada de les seves existències; i que es remarqui si són procedents de l'actual collita o bé d'altres anteriors.

—El famós quartet «Galímic», de Viena, integrat per quatre germans, tots ells instrumentistes de primer ordre, actuarà a la nostra ciutat el vinent dia 29 i indubtablement serà un dels millors festivals que en el present curs ha organitzat la nostra Associació de Concerts.

—S'observa una forta crisi de treball entre els obrers del ram de la construcció, degut al migrat nombre d'edificacions urbanes que s'estan portant a cap. Crisi molt més pronunciada aquest any que els anteriors.

—Es veuen extraordinàriament concorregudes les sessions de cinema popular que es vénen donant al Teatre Batrina. Es digne del millor elogi el procedir de l'empresa d'aquest teatre, la qual ofereix excellents programes a uns preus veritablement populars.

—Durant uns dies ha estat exposada al públic una reproducció a la ploma del famós quadre «La Gioconda», de Lleonart de Vinci. L'esmentada obra d'art, original del dibuixant reusenc senyor Blei, ha estat molt elogiada, i el seu autor molt felicitat.

—La Companyia de Tramvies, anuncia que el dia 25 del corrent mes restarà suprimida la circulació dels trens que els diumenges i dies festius surten de Reus, a les 9'50, i de Salou, a les 10'30.

—La brigada municipal està procedint a l'arranjament del paviment de la Plaça del Primer de Maig, millora que havia estat sollicitada pels veïns d'aquella via pública.

—Dimarts, diat 27, tindrà lloc al Teatre Bartrina una interessant vetllada de Boxa, organitzada pel Reus Esportiu. Hi haurà dotze combats, tots ells amb boxadors amateurs del Barcelona Boxing Club i Reus Esportiu. En aquest festival efectuaran la seva reaparició els locals Serra i Gómez.

LLEIDA

AJUNTAMENT DETINGUT :-: NEU OLIS DE BORGES :-: MENOR RETROBADA :-: CONCURS

Llei, 22. (Per telèfon.) —Ha estat detingut l'Ajuntament de Foradada.

—Al port de la Bonaigua i a Esterri d'Aneu està nevant abundosament.

—La fàbrica d'olis de Borges Blanques ha començat la fabricació dels seus productes.

—Ha estat reintegrada als seus pares la jove Maria Oreal, que fou detinguda per haver fugit del seu domicili, a Cervera.

—Per al dia 12 de desembre, està anunciat, per la Comissaria de la Generalitat, un concurs d'articles alimentosos.

MATARO

El Jutjat Militar ha pres declaració a cinc joves detinguts la setmana passada, i alliberats poques hores després.

Després de practicat un escorcoll a cada un dels respectius domicilis, foren traslladats a Barcelona

—Posem a coneixement de totes les famílies que tinguin algun fill que faci el servei militar a l'Africa, que poden passar per l'Alcaldia per tal de comunicar els noms i el destí on es troben, per tal de trametre'ls vint-i-cinc pessetes en concepte d'estrena de Nadal.

—Al cinema Gayarre es projecten aquesta setmana les produccions «El jinete del Ocaso», i una creació de la casa Ufa «Un cierto señor Grant».

Al Clavé Palace, presentació d'Elisa Landi i Paul Lukas amb «Los conquistadores».

CARDONA

FUTBOL :-: ALLIBERAMENTS. CONCERT

El propassat diumenge, dia 18, es jugà, al camp de la U. E. Corominenca un encontre de futbol entre l'equip d'aquella entitat i la U. E. de Cardona. Es disputaren una magnífica copa, donatiu del senyor Sala, d'aquesta localitat. Guanyà l'equip de la U. E. de Cardona, per dos gols a cap. L'equip guanyador l'integraven els jugadors següents: Rovira, Torruella, Cort, Casellas, Farràs, Ribera, Planas, Melé, Ratera, Caellas i Claret. L'arbitratge, a càrrec del senyor J. M. fou ben imparcial.

— El jutge comandant senyor Galan ha decretat la llibertat dels regidors senyors Josep M. Vilatovà i Antoni Sala Artigas, perquè no apareix cap càrrec contra ells.

— Amb motiu de la festa de Santa Cecília el proper diumenge, dia 25, l'Orfeó del Patronat Obrer de Sant Josep donarà un concert al saló teatre de l'esmentada entitat.

DARMOS

ENTERRAMENT CIVIL

A l'avançada edat de 84 anys ha mort el conseqüent i ferm repuolicà Ramon Escoda Anguera.

De jove milità a les files carlines, a les ordres de Savalls. La seva consciència, però, es revoltà i va deixar el carlinisme. La seva convicció conversió va culminar amb el setge i entrada a Igualada, on el finat presencià, amb horros, els vandalismes efectuats per la carlinada.

Més tard va entrar de ple a les files republicanes, i en blasmar els records de la «tea» —com ell anomenava la guerra civil—, calia sentir la indignació amb què repetia «que els havien venuts com a un ramat de xais...»

L'enterrament, que fou purament civil, i al qual assistí una banda de música, constituí una sentida manifestació de dol, la qual cosa palesà d'una manera clara la ineficàcia del reaccionarisme local.

Que la terra sigui lleu al bon amic. Retem a la família el testimoni del nostre condol.

LA BISBAL

DESTITUCIO :-: TEATRE :-: CONCERTANT :-: CINEMA

Han estat destituïts de llurs càrrecs a la Comissió gestora els senyors de la minoria Ameli Avellí, Lluís Albareda i Francesc Pascual. Resta solament, com a alcalde gestor, el senyor Joaquim Feliu, i hom diu que dintre de breus dies serà rellevat i que es constituirà una comissió amb elements addictes a l'actuat situació.

—Diumenge vinent la secció dramàtica de la primera entitat local, l'Ateneu Pi i Margall, reemprendrà la seva tasca per tants conceptes exemplar. Serà posada en escena el magnífic poema de Josep M. de Segarra «La filla del Carmesí». Una vegada més ens plau constatar la tasca veritablement exemplar que porten a terme els amateurs dirigits tan encertadament per Antoni Crumols, magníficament acollida pels set-cents socis de l'Ateneu.

— «Baix Empordà», en la seva darrera edició sembla que vol arrogar-nos quelcom amb què no tenim res a veure. Les intencions angelicals (?) del collega són evidentment posades de relleu. Fem sobresortir la gratuïtat amb què emet les seves informacions «Baix Empordà».

—Diumenge va projectar-se a l'Olímpia «Adiós a las armas», genial interpretació d'Helen Hayes, Gary Cooper i Adolf Menjou. Pellícula d'una sentimentalitat expuisida, va plaure extraordinàriament tots els qui la presenciaren. Augurem força èxits a l'empresa d'aquest saló si segueix amb la trajectòria que s'ha tracat en aquestes darreres setmanes.

L'aficionat intel·ligent que ha sabut elegir l'immillorable, diu amb orgull:
Escolto els concerts amb un
OCEANIC
de la Radio Corporation of America.
No hi ha receptor que iguali la puresa del seu so.
Es la màxima perfecció; la supercreació de l'any.
S. I. C. E. presenta varis models per a "ondas" extracurtes, curtes i normals.
Vegi aquestes meravelles a
S. I. C. E.
PASSEIG DE GRACIA, 29

Subhasta...?

Cada dia a dos quarts de cinc de la tarda

Hotel de Ventas

Pelayo, 8 - Telèfon 14370

VILANOVA I LA GELTRU

NOTES DE LA SETMANA

La Cooperativa d'Energia Elèctrica de Vilanova ha celebrat reunió peneral, i, entre altres acords, va prendre el de començar a subministrar llum als socis dintre el proper mes de desembre, encara que només serà al districte de La Geltrú.

— L'empresa del Teatre Artesà anuncia per als propers dissabte i diumenge l'estrena de la interessant pellícula «L'altar de la moda», la qual iniciarà les grans estrenes de la temporada, que seran, entre altres: «Eskimo», «Visca Villa!», «El món canvia», «El sopar de les vuit», «Anima de ballarina», etc.

— Al Teatre Apolló també estrenaran l'interessant film «Quina setmana!»

— Encara continuen les detencions relacionades amb els passats fets; ha estat detingut novament un noi menor d'edat que fou alliberat pel jutge instructor, perquè no li troba causa.

— Són vuit els centres clausurats, entre republicans, socialistes, comunistes i sindicalistes. Només resten oberts els de Lliga Catalana i tradicionalistes.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

MORA D'EBRE

UN HOME INTENTA MATAR LA SEVA FILLA :-: FUTBOL

Dies enrera, mentre dormia, Josefa Loscos fou agredida pel seu pare, el qual, a cops de destral, intentà matar-la i li produí setze ferides. Als crits de la noia acudí un oncle seu, el qual aconseguí desarmar l'agressor i portar la Josefa al seu domicili, on fou curada.

L'agressor, que pateix una malaltia venèria, feia dies que amenaçaça de matar la seva filla si no deixava de festejar amb un xicot determinat, i s'aprofità que es va quedar sol a casa amb ella per a complir la seva amenaça. Fou detingut i portat al manicomi de Reus, puix que hom creu que la malatia que pateix ha pertorbat les seves facultats mentals.

— El dia 18 es jugà un interessant partit de futbol entre el Valls i el Club Deportiu Mora d'Ebre, corresponent al campionat provincial amateur; guanyà l'equip local per 6 gols a cap.

Per l'equip del Mora es distingiren Vidal, Pinyol i Barceló, ben secundats pels altres jugadors, i pel Valls, el defensa esquerre i l'interior dreta.

El C. D. Mora d'Ebre l'integraven: Zarrauz, Aragonès, Bonfill, Inglés, Pinyol, Solé, Pasqual, Vidal, Barceló, Castellnou i Piqué.

— El proper diumenge, dia 25, es jugarà, al camp d'esports del Club Deportiu Mora d'Ebre, l'últim partit corresponent al campionat provincial amateur de primera categoria.

El fet que aquest partit hagi de decidir el campió de les comarques Tarragona-Mora, ha desvetllat gran interès, més encara tractant-se de dos equips molt igualats de forces.

Tot fa preveure que aquest partit serà el millor de tot el campionat.

GIRONA

RECLOSES QUE FUGEN :-: ALLIBERAMENTS :-: DETENCIONS. LA COMISSIO DE SUPLICATORIS CLAUSURES

Girona, 22. (Per telèfon.) —Aquesta matinada s'han fet escàpols de la presó local tres recloses. L'una Maria Mallol Rovira, estava afectada per la Llei de desvagats. Les altres s'anomenen Elvira Calvo López i Maria Soler Raquel, encausada aquesta per infanticidi.

Per tal de consumar l'evasió, les esmentades recloses es valgueren de dos somniers, els quals estintolats a la muralla els feren servir d'escala per a guanyar el carrer.

Segons manifesta algú que pot saber-ho, la fugida ha estat afavorida per les pèssimes condicions de seguretat de l'edifici penitenciari.

Una de les fugitives ha pogut ésser capturada per la Guàrdia civil al cap de poques hores. Hom segueix de prop la pista de les altres dues.

—Ahir, a les onze de la nit, foren alliberats, sota fiança personal, els senyors Enric Batlle, Josep de Palol i Josep Van.

Aquest matí, a les set, ho han estat, també, Joan Reixach, Enric Quanya, Emili Fàbregas, Antoni Simón, Francesc Bellostes i el nostre company de premsa Lluís Bota, corresponsal de «Mirador», de Barcelona.

Més tard han estat també posats en llibertat, Francesc Vilà, Manuel Ribes, Josep Ventura. Tots aquests individus eren reclosos a la caserna d'artilleria.

—Aquest vespre han estat detinguts sis membres de la Majoria Consistorial d'Esquerra de Sant Feliu de Guíxols, els quals, després de declarar, han ingressat a la fàbrica «La Aurora».

Per a demà al matí estan citats a declarar els restants Consellers.

—Hom s'ha assabentat que alguns membres de la Comissió de suplicatoris es destacaran a la nostra ciutat per tal de prendre declaració al diputat a Corts senyor Melcior Marial, detingut a la Presó, juntament amb el Comissari senyor Puig i Pujades i el diputat al Parlament Català senyor Cerezo.

—Han estat clausurats el Centre Republicà Català, Joventut d'Esquerra i el Sindicat de Treballadors de la Terra a Torroella de Montgrí.

Excursions i viatges
NO OBLIDEU
Autocars i Autoòmnibus
Ramon Acero
L'organització més formidable d'autocars de gran luxe. — Preus reduïts. — Servei impecable
Casanovas, núm. 34 - Telèfon 34702

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 23/11/1934, pàgina 4

· TEATRE I CINEMA ·

Fora de programa

Diuen que Roseta Ballesteros serà la protagonista d'una nova pellícula.

...que Josep M.ª Castellví serà el seu director.

...que entre el director i l'actriu hi ha quelcom més que unes senzilles relacions artístiques.

* * *

...que una de les més grans produccions espanyoles és «La hermana San Sulpicio».

...que alguns que l'han vista asseguren que és una obra veritablement cinematogràfica.

...que la Imperio Argentina hi té una actuació brillantíssima.

...que Miguel Ligero té una gràcia extraordinària.

* * *

...que ningú no sap on para l'Antoñita Colomer.

...que vol presentar-se d'incògnit a l'estrena de «El negro que tenía el alma blanca».

* * *

...que Chevalier ja no es casa amb la Kay Francis.

...que Mary Pickford ha fet les paus amb Douglas Fairbanks.

...que Marta Eggerth ha començat una nova pellícula.

...que no treballa amb el seu marit, en Jan Kiepura.

* * *

...que Annabella ha tingut un èxit grandiós amb el seu nou film «Noches moscovitas».

...que aquest film aviat arribarà a Barcelona.

...que en ell hi veurem la célebre orquestra tzigana d'Alfredo Rode.

* * *

...que Graciani va a començar una nova pellícula.

...que el cinema nacional ja comença a tremolar.

...que «El desaparecido» està a punt de fer honor al seu títol.

* * *

...que Rafael Arcos també començarà a treballar en un nou film.

...que hom espera que no sigui com «El niño de las coles».

* * *

...que Julien Duvivier ha donat començ a la seva gran producció espectacular «Golgotha».

* * *

...que Josep M.ª Castellví encara no ha trobat capitalista per a la seva nova pellícula.

...que ell assegura que no trigarà a trobar-ne.

* * *

...que «Sor Angélica» encara continua en programa i amb èxit.

...que Gargallo està que no hi veu de content.

...que les amistats volen fer-li pagar un sopar.

...que Gargallo es resisteix, però que no trigarà a caure-hi.

* * *

...que la «carioca» ha revolucionat la joventut barcelonina.

...que aquesta dansa comença a ballar-se en totes les acadèmies de ball.

* * *

...que tot Barcelona va ple de les cançons de «¡Viva la vida!»

...que no hi ha manera de resistir tanta cantarella.

...que les criades martiritzen els pobres veïns.

* * *

...que «Las cuatro hermanitas» estan preparant el seu viatge al Maryland.

...que hi ha una de les germanetes que fa tronar i ploure.

Aquest número ha estat visat per la censura

Avui s'estrenarà «Oro en la montaña», al Maryland

Per a avui l'empresa del Maryland prepara l'estrena de la superproducció Ufilms «Or a muntanya», la qual serà patrocinada pel Centre Excursionista de Catalunya i la Secció de Cinema Amateur de la mateixa entitat.

«Or a muntanya» no és una pellícula més. En aquest film l'espectador es sent atret tant per l'argument, d'un humanisme força accentuat, com pel seu gran contingut emotiu, caràcter documental, fotografia, d'una bellesa insuperable, i la interpretació, a càrrec de Sepp Rist, Brigitte Horney, Georpes Colin, Ernest Nausen, Mme. de Carol, Philippe Richard, Claris Fohl i Pierr Piérade, entre altres, tots els quals realitzen un treball acuradíssim.

Aquesta producció, que posa en escena diversos personatges històrics, entre ells l'immortal poeta alemany Goethe, i el gran geòleg suís Saussurre, ha precisat per a la seva filmació molts mesos de continuats esforços, tant per part dels seus autors com dels seus intèrprets. El resultat, però, ha estat força remarcable, com ho palesa la gran acceptació que ha tingut recentment als principals cinemes de França i Alemanya.

L'empresa del Maryland, a fi que aquest film pugui ésser admirat per tots els excursionistes, ha tingut la plausible idea de dedicar-los les sessions que cada dia es donen a dos quarts de vuit del vespre, i hi ha establert el preu d'1'65 pessetes la butaca.

VEGEU I OIU EL TANGO «ORQUIDEAS A LA LUZ DE LA LUNA», BALLAT AL MATEIX TEMPS PER VINT PARELLES

DELECTEU-VOS AMB

Volando hacia Río Janeiro

A més, el formidable matx

CARNERA-BAER

AVUI AL

Coliseum

En la funció de la nit, Ràdio Films i Bourjois obsequiaran amb mil mostres dels seus nous perfums.

TIVOLI

Avui, divendres

EXTRAORDINARIA ESTRENA

PAZ EN LA TIERRA

Per tema:

L'amor a la humanitat

PAZ EN LA TIERRA

FOX

Per escenari:

El món

PAZ EN LA TIERRA

FOX

Un film per als homes de bona voluntat

PAZ EN LA TIERRA

FOX

Superproducció FOX, fora de programa amb

Madeleine Carroll

i

Franchot Tone

¡Com que fa fred, Grace Bradley s'abriga... el coll!

CLEOPATRA

CLAUDETTE COLBERT
WARREN WILLIAM
HENRY WILCOXON

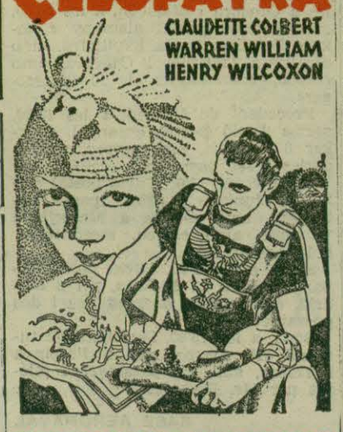

UN ESPECTACLE GEGANTI

de

CECIL B. DE MILLE

per a la Paramount

Marion Davies i Bing Crosby

Fa poc temps la figura de Bing Crosby era gairebé desconeguda a Nordamèrica. Amb tot, però, el seu nom i la seva veu fa molts mesos que eren coneguts i popularíssims, no solament a Amèrica, sinó que també arreu del món.

En aquells temps, la ràdio, un altre mitjà de popularització i difusió que solament es pot comparar amb el cinema, s'encarregà de fer familiar el nom del seu famós cantant. Però la fama de Bing Crosby el portà aviat a Hollywood, on la pantalla sonora havia d'encarregar-se aviat de fer el seu nom famós arreu del món. Marion Davies fou l'elegida pels Estudis Metro Goldwyn Mayer, per a actuar per primera vegada amb el célebre cantant. El tema elegit per a aquest actor, l'explica clarament el títol de la pellícula: «Amores en Hollywood», una veritable novella viscuda, doble novella de Marion Davies i Bing Crosby, que ens mostra els principis a Hollywood de les dues famoses estrelles, i així es lliga, entre cançons d'extraordinària bellesa, conjunts de balls de gràcia i alegria incomparables i divertidíssimes anècdotes de l'interior dels Estudis, aquesta incomparable pellícula, produïda per Metro Goldwyn Mayer, que és una de les més atractivoles i divertides actuacions de la genial Marion Davies, les creacions de la qual veuen sempre amb entusiasme els bons aficionats al cinema.

El segon film que Barcelona admira de Katharine Hepburn

L'estel americana dels ulls inquiets el perfil ultramodern i els llavis en rictus nerviós apareixerà pròximament a la pantalla interpretant el rol de Jo en la meravellosa pellícula Radio Films «Les quatre germanetes».

Coneixem Katherine Hepburn de la temporada anterior, quan s'exhibí al Cinema Kursaal la seva primera pellícula «Cap a les altures». Els qui admiraren l'estrella en la seva primera producció no trobaran valor comparatiu possible en la que realitza ara en el seu nou film «Les quatre germanetes».

Katharine Hepburn, l'estrella més nova, la més dinàmica, la més actriu, és aquella Jo que junt amb Meg (Frances Dee), Beth (Jean Parker) i Amy (Joan Bennet), farà vibrar des del llenç la sensibilitat de totes les dones i el cor de tots els homes.

Radio Films, en presentar aquesta segona pellícula de Katharine Hepburn, espera el veredicte del públic amb la seguretat absoluta d'haver sabut comprendre'l.

Una pròxima presentació

D'ençà de la seva consagració a «Liebel», l'exquisida i ductil actriu Magda Schneider ha interpretat una obra que ha estat considerada no sols com a la millor de la seva carrera, ans també com a la més destacada de la producció europea. Obra bellíssima, simpàtica, pel seu assumpte, pel marc en què es desenrotlla, per la labor interpretativa, per la seva perfecta realització, és, alhora, una joia musical de valor inigualable. En efecte, «Nits els boscos de Viena», que aquest és el seu títol d'aquest gran film, enclou els més bells motius musicals de l'extensa i immortal obra dels Schubert, Strauss, Lanne i Abraham, compostos i adaptats meravellosament pel gran compositor Willi Schmidt i executats magníficament per la célebre Filharmònica de Viena.

La pellícula ha estat dirigida pel famós i expert director Georg Jacoby. Interpreta el film, junt amb l'encisadora Magda Schneider, el ben plantat i simpàtic galan Wolf Albach Retty, un dels grans triomfadors de la nova producció.

«Nits als boscos de Viena» erà estrenada aviat a Barcelona, en un dels nostres locals més elegants. La presenta «Malla Robert - Exclusives Star Films».

COMIC

LAS INSACIABLES, de Vela i Sierra, amb música del mestre Guerrero

No cal fer cabal del fet que el títol d'aquesta revista no tingui res a veure amb l'argument. Igual que «Las insaciables» podria titular-se «Las satisfechas» i ningú no hi tindria res a dir.

El mèrit d'aquesta super-revista està en el seu dinamisme escènic. Hi ha més acció que en una guerra. Tothom es mou, ningú no resta quiet.

La senyora Pozas fa d'advocat. Un advocat que diu llargs discursos curulls d'erudites llatinades. Ultra, canta que és un gust.

La «vedette» Margarida del Castillo interpreta el paper d'«Azucena». Resulta una bella, esvelta, vincladissa i freda assutzena que fa de bon dorar.

El senyor Aparici representa un «salat» botiguer, el qual, ni de prop ni de lluny no li toca res al popular Salat dels olis.

El senyor Ligero, amb molta gràcia i lleugeresa interpreta un ballarí que ha guanyat el campionat de resistència i, finalment, el senyor Fernàndez, els autors de la revista l'han proclamat nebot del senyor Aparici.

Tots aquests personatges esmentats, entren i surten d'escena, unes vegades sols i altres vegades acompanyats d'un floret de belles segones tiples o d'un estol de xamoses i bellugadisses «girls». Tots canten, ballen, es barallen i fan complicades evolucions, els quals espectacles són amenitzats per una polifònica musiqueta engrescadora. El públic també treballa; unes vegades riu i altres vegades aplaudeix.

Ultra el dinamisme descrit, cal també remarcar les aciençades procacitats del diàleg de «Las insaciables», les quals — les procacitats —, foren fruïdes amb delectança per la part més nombrosa i selecta del públic que emplenava totalment el teatre.

Bé han salat i assaonat els autors la seva obra! Potser no hi han tirat gaire enginy, però, creieu, que se'ls hi ha anat la mà a tirar-hi el pebre i la mostassa.

Fora de certes allusions polítiques les quals sempre resulten de mal gust, «Las insaciables» obtingueren un bon èxit. Més que per l'obra, per la seva magnífica presentació.

Amb tot i ésser l'èxit únicament de l'empresa, la qual amb tot luxe ha muntat l'obra, els autors, sempre amatents, sortiren infinitat de vegades al prosceni, per tal de saludar molt polidament el públic.—S.

«Paz en la tierra» i el seu èxit mundial

«Paz en la tierra», l'extraordinària pellícula Fox, l'estrena de la qual s'anuncia per a avui al Tívoli, és una d'aquelles comptades pellícules que per la seva universal humanitat hauran d'interessar tots els públics.

Nova-York davant el film s'ha mostrat entusiasta, Londres l'ha aclamat i un èxit semblant haurà d'obtenir entre nosaltres. Transcrivim a continuació alguns fragments de la crítica publicada pel periòdic novaiorquí «Variety» en ocasió de la seva prova privada:

«La seva profunditat, la seva sinceritat, la seva impecable producció i la dignissima manera de presentar aquests greus problemes, a més d'un excellent repartiment, han de tenir-se molt en compte per als sòlids resultats de taquilla.

El detall de les interpretacions individuals queda subordinat al gran canemàs a través del qual transcorre l'acció, entre romàntics interludis alternats amb el terrible i majestuós clam de la guerra. Els personatges i els aconteixements es limiten tots a dues antigues famílies, reis del cotó de Nova Orleans i Anglaterra, unides per llaços de comerç i de matrimoni. Aquesta família internacionalitzada, amb ramificacions a Alemanya i a França, és encertadament descrita, tant en argument, direcció i en interpretació, com a directes víctimes de la guerra mundial i les seves conseqüències.

Madeleine Carroll i Franchot Tone interpreten llur dramàtic idili de manera convincent, induïts des del bressol, com ho foren llurs antecessors, a subordinar els desigs i fortunes personals a la família. Miss Carroll, especialment, dóna un excellent rendiment.

John Ford s'ha lluït en aquests episodis, esforçant-se en una efectiva i segura direcció, sense desculdar per això els més íntims i tendres interludis i els tocs de comicitat. Sorprèn que l'acció comprengui un període històric tan llarg i amb tan múltiples elements, sense perdre un instant unitat i cohesió emocional. En resum: una labor excellent .

L'obra de Reginald Berkely, escrita expressament per al llenç, és valentment honrada i incisiva, sense desesperacions ni descoratjaments, ni especulant amb eufòrics optimismes. Resumint: la pellícula acaba davant els aconteixements que segueixen regint el món envers la guerra, mentre que els protagonistes es giren amb fe cega envers la religió com a darrera esperança.»

Proves com aquesta podríem assenyalar-les en nombre extraordinari. Però les lloances, com més breus, més eficaces.

TEATRE AMATEUR

*

FEDERACIO CATALANA DE SOCIETATS DE TEATRE AMATEUR

Per tal de fixar dia per a la celebració de l'assemblea general ordinària, en la qual tindrà lloc el repartiment de premis i títols de classificació del III Concurs de Teatre Amateur, demà, dissabte, es reunirà el Consell Directiu d'aquest organisme. Les entitats i particulars que tingueren a bé concedir premis, són pregats de fer-ne lliurament tot el més aviat possible.

PENYA EMILIA ALIAGA

Aquesta penya va celebrar el passat dissabte, dia 17, el primer festival de la present temporada teatral. Fou posada en escena la formosa comèdia en tres actes de Benavente «La propia estimación», la qual va obtenir una ajustada interpretació pels elements del quadre escènic de l'entitat. Tot seguit va tenir lloc un acte de concert a càrrec dels destacats artistes senyors Ricard Marín (bariton), Schelly (humorista), Aldey («el ganso del buen humor»), senyoretes Neus Aliaga (primera tiple) i Emília Aliaga (vedette), presidenta honorària d'aquesta penya, els quals delectaren la selecta i ben nombrosa concurrència que assistí al festival.

FESTIVAL A HONOR DELS ARTISTES MERCE GARCIA I FRANCESC GODAYOL

La Societat Coral Colla Escarpindull Madronenca (Creu dels Molers, núm. 37, P. S.), celebrarà demà, dissabte, a la vetlla, un festival a honor dels simpàtics artistes Mercè Garcia i Francesc Godayol, al local de la Casa Regional Valenciana.

Es representarà per l'Agrupament Cecília Gubert la comèdia en dos actes, de Pompeu Crehuet, «Flors i violes».

A continuació tindrà lloc un gran acte de concert en el qual prendran part, entre altres, els eminents artistes Salvador Secall, Marian Gorgas, Gomper, Rosa Comabella, Marçal Degà, Antoni Miras i els homenatjats Mercè Garcia i Francesc Godayol. Acabarà la festa amb un lluït ball.

· ENTREACTES ·

HOM DIU...

...que no és cert que l'excellent galan còmic Joaquim G. Parreño hagi deixat de figurar en la llista de companyia del Romea.

...que és cert que entre l'empresa i l'actor hi hagueren unes diferències a causa d'un malentès.

...que la desavinença s'ha esvaït i no ha passat res.

...que tothom ha celebrat l'acord.

...que l'actor Parreño té moltes simpaties i no és estrany l'acontentament general.

* * *

...que sembla que allò del teatre líric català va per bon camí.

...que és possible que aviat s'emprengui una «tournée» per Catalunya i el sud de França, amb la «Cançó d'amor i de guerra».

...que en aquesta obra tindrà el paper d'Avi Castellet el notable bariton Joan Claramunt, avui apartat, voluntàriament, de l'escena.

...que abans d'emprendre la «tournée» és possible que es fes una curta temporada en un teatre del Paral·lel.

...que aquesta curta temporada serviria per a l'estrena d'algunes obres, que també anirien en el repertori de la «tournée».

...que sembla que el projecte és d'envergadura.

...que sembla que serà una realitat.

* * *

...que, definitivament, «Una vegada era un rei...», d'Apelles Mestres, anirà al Romea dintre breus dies.

...que formarà el programa del concorregut teatre del carrer de l'Hospital junt amb «La plaça de Sant Joan».

* * *

...que ha causat molta estranyesa que Laura Bové, l'actriu jove del Poliorama, no prengui part en «Madame».

...que ningú no vol creure, però, que sigui per qüestió de divergències artístiques.

* * *

...que la companyia d'operetes de Georges A. Urban i Tino Folgar segueix la seva brillant «tournée» per Andalusia.

...que per al proper mes de desembre té escripturada a Catalunya més de quaranta funcions.

...que després es presentarà en un teatre de Barcelona.

...que entre les novetats que figuren a la companyia, hi ha la incorporació a aquesta de la «vedette» Empar Miguel Angel.

* * *

...que aquesta nit, al Principal Palace, estrenen «Las de los ojos en blanco».

...que amb aquest motiu l'eufòria és general entre els elements del teatre de les Rambles.

* * *

...que sembla que a la fi veurem, a l'Apollo, «Baixos fons», drama realista d'Eduard Borràs.

...que la lectura de l'obra fou un èxit, i que ja està repartida.

...que aquesta mateixa obra havia d'estrenar-se al Barcelonès, però el prematur acabament de la temporada ho impedí.

* * *

...que un autor de prestigi i un popular periodista s'han lliurat a la tasca d'escenificar «El último pirata del Mediterráneo», el formidable llibre de Benavides, que tan rotund èxit ha aconseguit arreu de la Península.

...que no cal dir que si l'escenificació està a l'alçada del llibre, «El último pirata del Mediterráneo» té assegurades, ja abans de l'estrena, les cent representacions en un sol teatre.

...que algun empresari eixerit ja ha fet negociacions per tal de quedar-se amb l'exclusiva de l'obra.

* * *

...que el mestre Padilla, que tant d'èxit ve assolint al Nou amb «La bella burlada», està disposat a repetir l'èxit al mateix Paral·lel.

...que per a això, en «complicitat» amb Silva Aramburu, ha lliurat una revista al Còmic.

...que aquesta revista es titula «Los maridos de Lidia».

...que sembla que amb l'estrena, al Còmic, de «Los maridos de Lidia», es presentarà en aquell teatre, i al mateix a Espanya, la «vedette» mexicana Cèlia Montalban.

* * *

...que Eulogio Velasco pensa formar companyia d'operetes.

...que amb ella, una vegada feta una «tournée» per la Península, pensa anar a Mèxic.

...que encara no s'ha parlat de noms.

...que, amb tot, sona el de Perlita Greco per a primera figura de la companyia de Velasco.

* * *

...que a Manolo Vico, l'excellent actor de comèdia, li han apujat el sou en vista de l'èxit de «Los inseparables», que cada dia triomfa al Maravillas, de Madrid.

...que ara Manolo cobra catorze duros diaris.

* * *

...que el proper dia primer de desembre el Teatre Victòria obrirà les seves portes per a delxar pas a una companyia de sarsuela.

...que d'aquesta companyia en formaran part Maria Teresa Planes, Cora Raga, Empar Saus, Emília Aliaga, Miquel Tejada i Paco Vidal.

...que aquesta nova ha consternat les formacions de sarsuela que ara actuen.

...que el negoci és tan prim, que només falta competència!

...que veiam si tanta música esdevindrà de funeral.

CLEOPATRA

CAPITOL IX

La guerra amb Roma

Marc Antoni s'havia revestit ara del delit escometedor que temps enrera el féu cabdill distingit. Ressorgí en el seu cor l'animositat que en altre temps tingué contra Octavi. La supremacia de l'un o l'altre a la República de Roma es resoldria ara definitivament.

Molt aviat comprengué el guerrer Marc Antoni que les tropes egípcies no eren del tremp que pogués vèncer les romanes, i per això cridà les seves legions de romans, trametent missatges als generals perquè es presentessin a ell. Responent a aquesta crida se li presentà el seu fidel general Enobarbo.

Enobarbo vol raonar amb Marc Antoni; aquella guerra li sembla una follia; a més els altres generals, al cap de llurs legions, no solament s'han mofat del seu requeriment, sinó que oposats a lluitar a favor d'Egipte, particularment contra Roma, s'han posat a les ordres d'Octavi. No esperava tal cosa Marc Antoni, ni tampoc es descoratja per això. Afirma que lluitarà contra Octavi valent-se dels mitjans al seu abast a Egipte.

El veterà general ridiculitza el foll intent de Marc Antoni, però no aconsegueix res; a la fi s'ofereix a matar Cleopatra, dient-li que el poble romà atribuïria a ell el crim i l'aclamaria, i així tornaria a gaudir del favor de Roma. Marc Antoni es nega rotundament a fer víctima la dona que més afalagà la seva vida.

En vista que no havia manera de convèncer Marc Antoni, Enobarbo, amb intensa emoció i llàgrimes als ulls, es despulla de totes les relíquies i condecoracions que adornaven la seva persona, records de les dures campanyes que havia fet fet al costat de Marc Antoni, i amb una darrera salutació es retira de la seva presència.

La situació havia adquirit un aspecte tràgic. Sense el concurs de soldats romans, el resultat havia d'ésser necessàriament fatal. No obstant, Marc Antoni tractà d'encoratjar el poble egipci; les fornals treballaven incessantment; els soldats egipcis es preparaven per a la lluita, visiblement enardits per les arengues de Marc Antoni.

Els ulls de Cleopatra irradiaven alegria, glòria, passió. No hi havia dubte que Marc Antoni havia abandonat tot el món, s'havia aixecat contra tots i solament per l'amor que ella li inspirava. En el futur serà exclusivament d'ella. Marc Antoni li assegura que lluitarà contra tot el món encara que no tingui qui l'ajudi. La reina estava cofoia; la passió estava emmarcada en el seu rostre; aquell home era amo del seu cor, del seu regne i de la seva vida.

L'esperit de Marc Antoni era fermíssim; encara que poc tenia, res no temia; el seu heroisme el sostenia, però la fi estava prevista. Estava mancat de guerrillers destres que oferissin ferma resistència a les legions romanes.

Marc Antoni rep notícies que les hots romanes s'apropen a la ciutat; l'atac dels enemics és doble: per terra i per mar.

Comencen els encontres; els romans obren pas i desfan el primer cos d'egipcis. Les tropes egípcies, espaordides, retrocedeixen. S'entaula una batalla sagnant a les portes d'Alexandria, i els romans aconsegueixen entrar a la ciutat. Des de llocs estratègics les catapultes d'ambdós bàndols llancen projectils; cos a cos es lluita pels carrers, els quals estan coberts de cadàvers.

El combat a l'aigua és furiós; les galeres s'envesteixen i es llancen foc. Unes esquiven les escomeses, d'altres s'enfonsen en flames. Les galeres egípcies s'aproximen a terra; vénen fugint i els tripulants volen desembarcar, però ja és tard. Els romans els esperen a terra, car tenen dominada la ciutat.

Es veu Marc Antoni ple de sang, el seu cos amb grans ferides, el cabell en desordre. Encara vol lluitar, però es troba sol. Les seves forces han estat totalment derrotades i els soldats que no estan morts o ferits pels carrers, han fugit a refugiar-se contra la invasió romana.

Marc Antoni es troba acorralat al Palau de la reina. Els romans l'han voltat; però ell, des de la muralla, desafia desaforadament Octavi; els soldats el prenen per boig i se'n riuen.

No vol rendir-se; insisteix a lluitar contra Octavi cos a cos, però aquest es mofa d'ell i de la reina, la qual cosa irrita més Marc Antoni.

Cleopatra, mentrestant, ha ordenat que es baixi el pont llevadís; per ell surt Apollodorus portant a la mà una branca d'olivera. Marc Antoni ho observa i crida que aixequen el pont. No solament no li'n fan cas, sinó que Cleopatra, asseguda en la llitera, passa també el pont en direcció al comandament romà, sorda als crits de Marc Antoni.

La dolça Carmió, impressionada per aquell espectacle, li diu a Cleopatra:

—Majestat, ¿no el veieu damunt la muralla? Està desesperat, i em sembla que seria un acte de caritat informar-lo del que la vostra acció significa.

—De cap manera! — replica la reina —. S'oposaria a què jo m'humiliés tant; però com que jo no veig altra salvació, prosseguim!

Era patètic aquell quadre; els dos lluitant per la vida d'ambdós, cada un a la seva manera, quan tot estava perdut.

(Demà: Capitol X, darrer)

PELS ESCENARIS

POLIORAMA. — Segueix en augment l'èxit obtingut el dia de l'estrena, de la magnífica comèdia de Lluís Eies.

Per aquesta tarda, l'Empresa del Teatre Poliorama, ha combinat un gran programa còmic a base de la famosa comèdia de Coca Vallmajor «Gent d'ara» i l'admirable sainet «Gente bien», de l'insigne Santiago Rusiñol, a petició del nombrós públic que desitja assaborir novament la gràcia inimitable del plorat escriptor.

POMPEIA. — Indubtablement, un dels espectacles que ha desvetllat més 'atenció del públic, és el del Coliseu Pompeia, la Companyia del qual ha obtingut, de bell antuvi, un èxit de simpatia d'aquells que només s'aconsegueixen amb una actuació llarga i persistent. El triomf de la Companyia ha anat aparellat al de «Valentina», la magnífica comèdia de Carles Soldevila tan favorablement acollida pel públic i per la crítica, la qual l'ha considerada com una de les millors del seu illustre autor.

Un altre dels encerts de l'empresa del Pompeia ha estat la reposició des populars Espectacles per a Infants, creats per iniciativa del no table escriptor Josep Maria Folch i Torres. Dissabte a la tarda, serà reestrenada la seva obra «El rei que no reia», que anirà també a la primera sessió de la tarda de diumenge. Per a aquest dia, en la sessió de les 5'45 i en la de la nit, serà posat l'èxit de Soldevila, «Valentina», i el divertit sainet del malaguanyat Rossinyol, «Gente Bien». Es de suposar que amb l'alicient d'aquests programes, com esdevingué diumenge, demà passat al Pompeia posaran el cartell de «queden exhaurides totes les localitats».

ORO EN LA MONTAÑA

L'epopeia de la més bella muntanya d'Europa

Director: Arnold Fanck

Patrocinada pel Centre Excursionista de Catalunya i la Secció de Cinema Amateur

AVUI, DIVENDRES, ESTRENA

MARYLAND

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 23/11/1934, pàgina 5

· LA MAR I L'AIRE ·

VAIXELLS ENTRATS

d'Hamburg, Vigo i Màlaga, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell alemany «Trapani»; de Gènova i Marsella, amb càrrega general, i de trànsit i amb 11 passatgers per a aquest port i 437 de trànsit, el motor postal italià «Orazio»; de Cardiff i Maò, amb carbó mineral, el vaixell danès «Mart in Carl»; de Palma, amb correu, mercaderies i 73 passatgers, el vaixell postal «Rey Jaime II; de Port Piris i escales, amb càrrega general i de trànsit, el vaixell anglès «Salvus»; d'Argel, en llast, el vaixell danès «Gautatyr»; de València, amb correu, mercaderies i 135 passatgers, la motonau postal «Ciudad de València»; de Trieste i escales, amb càrrega general i de trànsit, el motor italià «Paganini»; de Gènova, Livorno i Nàpols, en llast, el vaixell italià «Monfiore»; de Gijón, amb carbó mineral, el vaixell espanyol «Nestra Sra. del Càrmen»; d'Algecires i escales, amb passatge i càrrega general, el vaixell «Maria R.»; de Gènova i Marsella, amb càrrega general i de trànsit, el motor «Darro»; de Ceuta, en llast, el vaixell «Segarra»; de Brema i escales, amb càrrega general, el vaixell «Iciar».

VELA. — De Sant Carles, amb arròs, el llaud «Miquel»; de València, amb càrrega general, el pailebot «Santa Petra»; de Sant Carles, amb sal, el pailebot «Ramon Freixas»; de Castelló, amb garrofes, el llaud «Alfreda»; de Palma, amb càrrega general, el pailebot «Carmen»; d'Almeria i esacles, amb càrrega general, el pailebot «Cala Lugosanba»; d'Aalmeria i Tarragona, amb càrrega general, el pailebot «Cala Gallota».

DISTANCIA NAVEGADA DELS VAIXELLS SORTITS AHIR

Fóra d'horitzó es troben els espanyols «Cabo Razo», amb càrrega general i de trànsit, cap a Bilbao i escales; el «Gumersindo Junqueras», en llast, cap a Gijón; l'«Inocencio Figaredo», en llast, cap a Sant Esteve de Pràvia; el «Poeta Arolas», amb tropes, cap a Melilla; l'«Isla de Tenerife», amb càrrega general, cap a Les Palmes i escales; els correus «Rey Jaime I», amb passatge i càrrega general, cap a Palma, i el «Ciudad de València», amb passatge i càrrega general, cap a València; els italians «Paganini», amb càrrega general i de trànsit, cap a València i Gènova, l'«Orazio», amb càrrega general i amb 143 passatgers, per a aquest port i 437 de trànsit, cap a Valparaís i escales; l'alemany «Klio» amb càrrega general, cap a Anvers, Brema i escales; el norueg «Grana», en llast, cap a Castelló; el nordamericà «Examelia», amb càrrega general i de trànsit i dos passatgers, cap a Nova York i escales; el iugoslau «Sava», amb càrrega general i de trànsit, cap a Liverpool i escales.

VELA. — El «Miguel», en llast, cap a Sant Carles; el «Malvarrosa», amb càrrega general, cap a Alacant; el «Pepito», amb càrrega general, cap a València; el «Mascota», amb càrrega general, cap a Alacant; el «Cala Llamps», amb càrrega general, cap a Palma; el «Cala Murta», amb càrrega general, cap a Gandia.

AERODROM DE L'AERONAUTICA NAVAL

Procedent d'Estutgard, amb escales a Ginebra i Marsella, a les 14'35, arribà l'avió postal alemany «Junkers D-Ahih», per a Estutgard, amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i 10 passatgers.

Procedent de Madrid, a les 13'30, arribà l'avió postal espanyol «Fokker 8 Ec-Akk», amb correu, mercaderies i set passatgers.

Sortí, a les 10'05, l'avió postal alemany «Junkers D-Ahih», per a Estutgard, amb escales a Marsella i Ginebra, amb correu, mercaderies i 10 passatgers.

Sortí, a les 9'40, l'avió postal espanyol «Ford 12 Ec-Rra», per a Madrid, amb correu, mercaderies i dos passatgers.

Sortí, a les 12'40, l'avioneta de turisme «F. Amsn», per a Perpinyà i Tolosa, amb un passatger i pilotat per Mr. Resovice.

BASE AERONAVAL

Procedent de Roma, amb escales a Gènova i Marsella, a les 14'32, arribà l'hidroavió postal italià «I-Fbaa», amb correu, mercaderies i passatgers.

AERODROM DE L'«AIR-FRANCE»

Procedent de olosa, a les 7'26, arribà l'avió amb correu, mercaderies i un passatger.

Procedent de Marsella, a les 7'18, arribà l'avió amb correu, mercaderies i tres passatgers.

Procedent de Casablanca, a les 12'55, arribà l'avió amb correu, mercaderies i un passatger.

Sortí, a les 13'03, l'avió per a Tolosa, amb correu, mercaderies i un passatger.

Sortí, a les 13'02, l'avió per a Marsella, amb correu, mercaderies i passatgers.

Sortí, a les 7'33, l'avió per a Casablanca, amb correu, mercaderies i quatre passatgers.

Les Arts

*

INAUGURACIO

El diumenge, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a les Galeries Laietanes, la inauguració de les exposicions de pintura dels artistes senyors Guillem Bergnes, Valdemi i Ferran Bosch, i l'altra procedent d'una col·lecció particular d'importants signatures.

EXPOSICIONS

Demà, dissabte, dia 24, també s'inaugurarà l'Exposició Documental de la Muntanya de Montjuïc, important recull composta de pintures, dibuixos, gravats, litografies, plànols, minerals i fòssils, aportacions de diversos particulars i de l'Arxiu Històric de la Ciutat.

EXPOSICIO FERRAN BOSCH

Després d'un èxit definitiu a la capital de la República, es troba de nou a Barcelona el jove i notable dibuixant Bosch, el qual demà, dissabte, dia 24 de l'actual mes, i a Galeries Laietanes, donarà a conèixer al públic i crítica de la nostra ciutat les obres últimament produïdes, entre les quals destaquen gran nombre de retrats femenins.

GENERALITAT

*

EL SENYOR JIMENEZ A LA DIVISIO

Ahir el senyor Jiménez Arenas tampoc no va rebre els periodistes que fan informació a la Generalitat. El seu secretari militar, comandant Gabarron, digué als informadors que no tenia cap notícia d'interès per a comunicar-los i que el senyor Jiménez Arenas en aquell moment era a la Divisió per tal de despatxar amb el general Batet.

AJUNTAMENT

*

NENA EXTRAVIADA

La Policia Urbana es féu càrrec d'una nena de quatre anys d'edat, anomenada Rosa Obrador i Boix, que s'havia extraviat.

Després de practicades les diligències oportunes per tal d'obtenir les dades necessàries, la Policia Urbana portà la nena de referència als seus pares, que viuen al carrer Pintor Pahissa, 23, baixos.

SERVEIS D'ASSISTENCIA MUNICIPAL

La Comissaria d'Assistència Municipal ha prestat els següents serveis durant el proppassat mes d'octubre: persones auxiliades, 1.888; persones repatriades, 409; homes, 205; dones, 204. A Cataluna, 11; Aragó, 65; València, 37; Múrcia, 67; Andalusia, 42; Galícia, 85; Castella la Nova, 68; Castella la Vella, 8; León, 16; Bascònia, 4; Astúries, 1; Navarra, 3; Extremadura, 2. Total de viatges, fulls de ruta i bagatges, 310. Reformatoris: ingressats a l'Asil Duran, 9; a l'Asil del Bon Pastor, 3. Refugis de nit: Rocafort, número d'acollits, 415; estades de nit, 2.819; Canta Caterina, número d'acollits, 214; estades de nit, 1.518. Menjadors: Asil del Parc, àpats servits, 2.238; homes, 418; dones, 50; nens, 33. Menjars servits a la Comissaria pel restaurant de Sant Jeròmim, 587; al mateix restaurant, 284. Aparells ortopèdics: grans, 8; petits, 5. Informacions: 222. Certificats de no mendicitat, 11.

ELS ESPORTS

Com es jugarà la segona divisió del Torneig de Lliga

El Torneig de Lliga de la segona divisió de la present temporada es jugarà de la següent manera:

Pendran part en el Torneig 24 clubs dividits en tres grups. Cada grup donarà dos classificats, els quals jugaran un torneig final. En aquest torneig final no es jugaran els partits que ja jugaven els equips d'un mateix grup, i es donaran com a vàlids els resultats ja obtinguts.

Exemple: Sabadell i Júpiter juguen en un mateix grup, en el qual es classifiquen primer i segon. En el torneig final els partits Sabadell-Júpiter no es jugaran, i es tindran en compte per a la classificació els resultats obtinguts en el torneig de grup.

Els dos vencedors definitius d'aquest torneig final ascendiran automàticament a la primera divisió, ocupant el lloc que hagin deixat els dos darrers classificats de la primera divisió.

Els tres grups de la segona divisió que han de prendre part en el Torneig estaran formats de la següent manera:

Primer grup:

Alavès, Baracaldo, Valladolid, Deportiu de La Corunya, Celta de Vigo, Stadium d'Avilès, Sporting de Gijón i Racing d'El Ferrol.

Segon grup:

Sabadell, Júpiter, Girona, Badalona, Saragossa, Unió d'Irún, Logronyo i Osasuna.

Tercer grup:

Llevant, Hèrcules, Nacional de Madrid, Múrcia, els que es classifiquin primer i segon del campionat superregional del subgrup València-Múrcia i els dos primers classificats del campionat super-regional del subgrup Andalusia.

El Torneig començarà a jugar-se el dia 2 del vinent mes de desembre, i el calendari ha quedat establert de la següent manera:

PRIMERA VOLTA

2 de desembre. — Alavès-Baracaldo, Valladolid-D. Corunya, Celta de Vigo-Stadium d'Avilès, Sporting de Gijón-Racing Ferrol.

9 de desembre. — Baracaldo-Sporting de Gijón, D. Corunya-Alavès,

16 dedesembre. — Baracaldo-D. Corunya, Alavès-Avilès, Valladolid-R. Ferrol, Sporting-Celta.

23 de desmbre. — D. Corunya-Sporting de Gijón, Avilès-Baracaldo, Racing d'El Ferrol-Alavès, Celta-Valladolid.

30 de desembre. — Avilès-D. Corunya, Celta Baracaldo, Valladolid, Alavès-Sporting.

16 de pener. — Avilès-R. Ferrol, D. Corunya-Celta, Baracaldo-Valladolid, Alavès-Sporting.

Segon grup:

2 de desembre. — Irún-Sabadell, Saragossa-Logronya, Osasuna-Girona Badalona-Júpiter.

9 de desembre. — Sabadell-Badalona, Logronyo-Irún, Girona-Saragossa, Júpiter-Osasuna.

16 de desembre. — Sabadell-Logronyo, Irún-Júpiter, Badalona-Osasuna.

23 de desembre. — Logronyo-Badalona, Girona-Sabadell, Júpiter-Irún Ososuna-Saragossa.

30 de desembre. — Logronyo-Girona, Sabadell-Júpiter, Irún-Osasuna, Badalona-Saragossa.

6 de gener. — Badalona-Girona, Júpiter-Logronyo, Osasuna-Sabadell, Saragossa-Irún.

13 de gener. — Girona-Júpiter, Logronyo-Osasuna, Sabadell-Saragossa, Irún-Badalona.

Tercer grup:

2 dedesembre. — Primer Andalusia-Llevant, Múrcia-Nacional, primer V. M.-Hèrcules, segon V. M.-segon Andalusia.

9 de desembre. — Llevant-segon V. M., Nacional-primer Andalusia, Hèrcules - Múrcia, segon Andalusia - primer V. M.

23 de desembre. — Nacional-segon V. M., Hèrcules-Llevant, segon Andalusia-primer Andalusia, primer V. M.-Múrcia.

30 de desembre. — Hèrcules-Nacional, Llevant-segon Andalusia, primer Andalusia-primer V. M., Múrcia-segon V. M.

6 de gener. — Segon V. M.-Hèrcules, segon Andalusia-Nacional, primer V. M.-Llevant, Múrcia-primer Andalusia.

La segona volta, tots tres grups la jugaran els dies 20 i 27 de gener, 3, 10, 17 i 24 de febrer i 3 de març, naturalment, amb els terrenys canviats.

RUGBY

UN ENCONTRE INTERNACIONAL AL CAMP DE LES CORTS

F. C. Barcelona - U. S. Arlequins de Perpinyà

Novament el magnífic terreny del cercle blau-grana serà marc d'un encontre de rugby entre un equip català i un quinze de la veïna República. Novament serà represa la lloable tradició del F. C. Barcelona de donar a conèixer als nostres esportius els millors conjunts del viril esport de la pilota ovalada. En efecte, està anunciat per al proper diumenge, dia 25, un partit a disputar entre el quinze del F. C. Barcelona i els representants de la Unió Esportiva Arlequins, de Perpinyà. Per si els nostres lectors no estan gaire familiaritzats amb les coses del rugby, els direm, només, que l'equip que ens visita és el format arran de la fusió dels Arlequins de Perpinyà i de la U. E. Perpignanaise, conjunt que la passada temporada assolí els títols de campió del Rosselló i semifinalista del Campionat de França.

No cal dir que l'equip del Barcelona, en franca recuperació, farà tots els possibles per a repetir aquelles formidables actuacions que tant de crèdit li donaren i tan amunt col·locaren el nom esportiu de la nostra terra.

L'encontre començarà a les tres de la tarda i no dubtem que es veurà emmarcat per nombrós públic, desitjós de passar una tarda de sana i viril emoció esportiva.

ATLETISME

Acords del Col·legi de Jutges i Cronometradors

El Col·legi de Jutges i Cronometradors, en la seva assemblea general del dia 20 del corrent mes, va prendre, entre altres, els següents acords:

Posar a coneixement dels alumnes del primer curs la seva represa a partir del pròxim dilluns, dia 26. Les clases seran de 8 a 9 del vespre i tindran lloc al local de la Federació Catalana d'Atletisme (Floridablanca, 10, pral, 1a.)

Fer públic l'obertura de nous cursos, per a prendre part als quals caldrà sollicitar-ho per escrit al Col·legi indicant, a més del nom, cognom i llur domicili, l'entitat esportiva a què pertanyen.

Festival intercomarcal

Diumenge vinent, dia 25 del corrent, es celebrarà, al camp del Rugby Club, de Cornellà del Llobregat, i a les deu del matí, un gran festival entre els representants de les comarques del Baix Llobregat i Barcelona.

La Federació Catalana d'Atletisme ha designat com a representants de la Comarca de Barcelona els atletes següents: Arèvalo, Aracil, Serra, Lorenzo, Flores, Cañadas, Roca, Font, Consegal, Garcia Tuñón, Fernàndez, Cugueró, Etter, Piferrer, Vives, Montfort i Payret.

Programa atlètic per al diumenge

Matí, a les 10: Volta a Cornellà del Llobregat; organització Rugby Club Cornellà; inscripcions a la Federació Catalana d'Atletisme: Floridablanca, 101, pral.

A la mateixa hora, i al camp del R. C. Cornellà, festival intercomarques Barcelona - Baix Llobregat.

A Barcelona: Volta a Sarrià; organització, Sarrià Esportiu; inscripcions, a l'estatge d'aquesta entitat (Salvador Mundi, 9), i a la Federació.

II Campionat de Barcelona femení de «Cross country»; organització Acció Atlètica; es disputarà a la Sagrera; inscripcions a la Federació i a Acció Atlètica. Urgell. 9

ALTAVEU

*** **Els alemanys de Hitler estan preparant amb gran interès, l'organització dels Jocs Olímpics de l'any 1936. I per tal de donar a la inauguració dels dits Jocs tot l'afliclent i el significat històric, han tingut la pensada d'organitzar una cursa a peu amb antorxes, des d'Atenes a Berlín, per equips de relleus. Es calcula que hi prendran part 3.000 corredors.**

L'equip que el «Comitè Olímpico Español» enviarà a aquesta cursa, encara no ha estat definitivament seleccionat. Es creu però, que reconegudes com són les inesgotables condicions del senyor «José Mesalles Estivill», aquest capitanejarà l'equip, el qual és de creure no hi mancaran els Güell (don Santiago, ex-barón de), Roura, Florit i Macaya.

El lector es creurà que fem broma. Si, senyors, però estiguin convençuts que si d'això depenguessin les mil pessetes mensuals de la secretaria del C. O. E., en Mesalles fora capaç de tot; fins de treure de la sala de juntes aquell retrat de l'ex-príncep d'Astúries, ex-president honorari de l'ex-Olímpic Comitè. Perquè en aquella casa, d'olímpic, sols hi ha el tipus de Juanitu Boix. Els altres, aigua calenta.

*** **I ara que parlem de coses tristes; l'altre dia vaig captar una notícia interessant. Sembla que en Messalles i en «Santiago» Güell (exbaró de) estan remenant la cua pels ministeris de Madrid, per tal de veure si poden cobrar l'import d'una subvenció de 50.000 pessetes que se'ls va concedir en certa ocasió i que amb molt d'encert el Govern no va arribar a fer-los efectiva. La Premsa — nosaltres tenim a molt honor haver-hi contribuït — va tenir cura de fer veure als governants que aquestes pessetes anirien a parar a mans de persones, la incompetència de les quals impediria que fossin invertides de manera profitosa per a l'esport.**

Perquè vaja, amic Güell, amb 50.000 pessetes, n'hi ha massa per a donar de menjar i bon viure a un secretari.

*** **Aquest «Hombre del saco» m'està resultant més càndid que un subscriptor de «El Matí». Mireu amb quina seràfica innocència s'explica:**

«Estoy secretamente enterado que, también secretamente, el Barcelona, secreta, digo, trabaja para adquirir un medio centro catalán.

Que este medio centro es Rosalench.

Que están decididos a prescindir del húngaro.

Y, claro, estoy desesperado.

¿Es que van a ser tan miserables de dejarme sin tema?»

¿Però vós creieu que els del «Barça» són capaços de fer-vos quedar malament? No home, no. Escolteume a mi i tindreu tema. El mig centre que cerca el «Barça», no és català, és de fora. ¿Voleu més tema? Si n'hi haurà per llogar-hi cadires!

I consti que jo no sóc cap perdonavides. Només sóc un home que no té por dels que van amb el sac a l'esquena.

*** **Ara sembla que al Campionat d'Espanya de mig fons de ciclisme hi prendrà part en Prieto. No sabeu qui és en Prieto? De debo?**

No es desesperin, en Peris els ho explicarà aviat. Tots sabrem demà passat qui és en Prieto, quin número de sabates gasta i a quina cursa de sis dies haurà de prendre part l'endemà de la cursa de Mallorca.

*** **Els anglesos es queixen que els italians jugaren brut i que els han deixat tot l'equip lesionat. Tota la premsa europea censura els del «fasció».**

Nosaltres, sempre tan equànims, ja els censurarem quan varen jugar contra els espanyols en el Campionat del Món. Recordeu les trompades a en Zamora, Vantolrà i Zabalo. Recordeu com varen guanyar el segon partit de Florencia.

*** **Els clubs parisencs cerquen i recerquen jugadors estrangers. Per regla general, tots tenen èxit, menys els espanyols.**

Vosaltres no sabreu perquè ¿veritat? En Sastre em va treure de dubtes l'altre dia. Fracassen perquè quan arriben ja estan a «Orsai».

*** **D'allò d'aquell president de la Federació Catalana d'Atletisme que va quedar-se amb l'import de la subscripció feta pels companys de junta per tal de fer el present de bodes a un company, n'hem sabut una de nova. El senyor que va maridar-se era el conegut ex-directiu de l'atletisme senyor Dalmau.**

Un lector nostre que diu esser aficionat a l'atletisme, ens demana més noms. Però, ¿és què se'ns vol obligar a donar noms que tots els que estan al corrent de les coses atlètiques ja el tenen... coll... coll avall?

Amb tot, si tant se'ns apura, haurem de donar més noms i details, però creiem que ja hem dit tot el que podiem dir.

... En Gasa i en «Taxo» estan més que contents. El combat Miller-Gironès ja és un fet.

Esperem amb interès el programa de la vetllada. En «Taxo», quan ahir a la nit li vàrem preguntar quins combats hi hauria, per tota resposta ens ensenyà un passaport en regla.

Un passaport «per a Europa, excepte Rússia», és, de totes maneres, un passaport que permet anar a Marsella i a Bouches du Rhone.

Veurem.

... En «Paco» Sindreu diu que li agradaria jugar contra Tilden.

«Paquito», «Paquito»! Que jugar amb en Flaquer és una cosa, i jugar contra Tilden n'és una altra.

Hi ha professionals... i professionals.

*** **I ara un fet. En Llovera, l'autor de la tercera edició del reglament de futbol —i no és propaganda— una vegada, a Sudamèrica, fou president d'un tribunal d'examen d'àrbitres, i abans d'actuar, un individu del tribunal, potser per a convencer-se de la seva capacitat, va fer-li la següent pregunta:**

—Escolti, amic Llovera, suposem que un extrem tira un centre; la pilota cau damunt del travesser del gol, fa uns quarts bots i a la fi es queda quieta damunt del pal, què és això?

En Llovera, sense pensar-s'hi gaire, li contestà:

—Home, això fóra una gran casualitat.

El dia següent, els diaris de Buenos Aires varen assegurar que Llovera era l'amo dels arbitratges.

PARASIT

SOTA L'ESTAT DE GUERRA

L'AUDITOR HA TORNAT DE TARRAGONA

Ha tornat de Tarragona l'auditor senyor Ferrer, el qual en parlar amb els periodistes, digué ahir al migdia que havia visitat el vaixell «Manuel Arnús», habilitat per a presó.

Dels 600 detinguts contra els quals s'instrueix causa, 147 han estat alliberats provisionalment.

SUMARI PER LA DESAPARICIO D'ARMES DE LA COMISSARIA GENERAL D'ORDRE PUBLIC

Ha estat disposada la instrucció d'un sumari amb motiu de la desaparició de les armes que, en dipòsit i com a peces de convicció, hi havia a la Comissaria General d'Ordre Públic.

El fet ha estat descobert perquè en demanar una d'aquelles armes, la policia contestà que l'ex-comissari general, senyor Coll i Llach, disposà, dos dies abans del sis d'octubre, que fossin lliurades hom ignora a qui.

EL GENERAL BATET CAP A MADRID

Sembla que avui al matí haurà sortit cap a Madrid el general de la Quarta Divisió, senyor Domènec Batet.

UNA DETENCIO

Ha estat detingut, en un taller del carrer de Sicília, número 9, baixos, Agustí Sànchez Roema, al qual fou ocupada una pistola detonadora i 174 pintes de maüser, que li havia deixat, perquè les hi guardés, el sostinent d'artilleria Joaquim Lladó.

A PLENARI

Han estat elevades a plenari les les causes seguides contra Gregori Biel Sabadell, pel suposat delicte de rebellió i contra els funcionaris de correus pels fets ocorreguts a la central de Barcelona.

EL JUTGE SR. URRUTIA, A LA PRESO

El jutge senyor Urrútia estigué ahir al matí a la presó per tal de prendre declaració als detinguts amb motiu de l'assalt a la presó de Terrassa.

TRASLLAT DE REGIMENTS

Ahir, al matí, el regiment d'Infanteria número 10, començà el seu trasllat a les noves casernes de Pedralbes.

Ahir quedaren installades al mateix lloc les forces que estaven destacades a la caserna de Sant Agustí, i en dies següents l'efectuaran les aquarterades a la caserna de la Barceloneta.

PER A INSPECCIONAR L'ESTACIO DE RADIO DE LA DIVISIO

Per a inspeccionar l'estació de ràdio d'aquesta divisió, han arribat el capità i tinent del Centre de Transmissions senyor Agustí Tejedor Sau i senyor Josep de Corral Saiz.

ELS FETS DE LA BASE AERONAVAL

Diu un col·lega:

«Hemos sabido que el sumario incoado por los sucesos desarrollados en la base aero-naval, con motivo de los cuales se hallan procesados 18 paisanos, ha sido pasado a las defensas para su estudio, calculándose que el juicio se verá dentro de unos ocho días.»

DETENCIO D'UN ANARQUISTA A SABADELL

La policia ha detingut a Sabadell a un individu de nacionalitat francesa que ha dit anomenar-se Santiago Jorge Marcel, de 31 anys. Dit individu ha estat detingut per haver estat reconegut com a perillós agitador anarquista. Ha estat traslladat a Barcelona i ha ingressat als calabossos de la Prefectura Superior de Policia i segurament serà proposat per a la seva expulsió.

BASQUETBOL

Torneig de Classificació per a l'ingrés a la primera categoria

Diumenge començarà aquest torneig; dels vuit clubs participants, els tres primers classificats ascendiran a la primera categoria, i els altres ingressaran a la segona. A continuació publiquem el calendari d'aquest torneig i els camps on es jugaran els partits:

Calendari del torneig de classificació per a la primera categoria:

Dia 25 de novembre

Penya Coratge - Intendència, camp U. C. Joves.

U.G.E. Badalona - Juventus A.C., camp Penya Coratge.

C.C. Hospitalet - U. C. Joves, camp U. G. E. Padalona.

A. P. Junior - Unió Manresana, camp Intendència.

Dia 2 de desembre

A.B. Juniors - Juventus A.C., camp Penya Coratge.

Penya Coratge - U. C. Joves, camp Intendència.

U.G.E. Badalona - C.C. Hospitalet, camp U. C. Joves.

U. Manresana - Intendència, camp Juventus A. C.

Dia 9 de desembre

Intendència - U. C. Joves, camp de la Penya Coratge.

A.B. Juniors-C.C. Hospitalet, camp U. C. Joves.

Penya Coratge - U. G. E. Badalona, camp C. C. Hospitalet.

Juventus A. C. - Unió Manresana, camp Intendència.

Dia 16 de desembre

Juventus A. C. - C. C. Hospitalet, camp Penya Coratge.

Intendència - U. G. E. Badalona camp Juniors.

A. B. Juniors - Penya Coratge, camp Badalona.

U. Manresana - U. C. Joves, camp Juventus A. C.

Dia 23 de desembre

U. C. Joves - U. G. E. Badalona, camp Hospitalet.

Juventus - Penya Coratge, camp Unió Manresana.

Intendència - Juniors, camp Badalona.

Hospitalet - U. Manresana, camp U. C. Joves.

Dia 30 de desembre

Hospitalet - Penya Coratge, camp U. G. E. Badalona.

U. C. Joves - Juniors, camp Juventus A. C.

Juventus A.C. - Intendència, camp Unió Manresana.

U. Manresana - Badalona, camp Intendència.

Dia 6 de gener

U. G. E. Badalona - Juniors, camp Penya Coratge.

Hospitalet - Intendència, camp Unió G. E. Badalona.

U. C. Joves - Juventus, A. C., camp Unió Manresana.

Penya Coratge - Unió Manresana, camp Juventus A. C.

Tots els partits començaran a les 10'30 del matí.

FUTBOL

La Lliga Amateur i els Campionats Escolars

Novament la Lliga Amateur insisteix en els seus propòsits d'organitzar Campionats Escolars, i malgrat i no haver tingut cap contestació satisfactòria a la seva demanda de terrenys, feta per mitjà de les columnes d'aquest diari, avui es dirigeix als cercles professionals per a sollicitar-los, vistes les dificultats esmentades, que vulguin facilitar els seus camps de joc qualssevol dates entre setmana, si pot ésser els dijous, dissabtes o diumenge al matí, per tal de poder portar a terme aquest difícil Campionat.

Com ja deuen estar assabentats per mitjà de la premsa, els propòsits de la Lliga Amateur són organitzar campionats en els quals puguin prendre part infants d'escoles particulars, oficials i centre docents, mitjançant la seva inscripció a la Lliga Amateur, Ripoll, 26, pral. Aquestes competicions seran controlades oficialment, ja que tots els partits que es celebrin seran arbitrats per àrbitres oficials i subjectes a la reglamentació amateur del futbol.

Com sigui que hom pensa començar aquestes competicions com més aviat millor, preguem una vegada més a tots els cercles professionals que vulguin facilitar els seus camps de joc que es serveixin fer-ho abans del dia 30 del mes que cursa, tot indicant les dates en què hom en podrà disposar.

Igual crida fa la Lliga Amateur a tots els seus cercles i els fa avinent que seria una satisfacció del consell directiu poder comptar amb la totalitat de camps dels clubs amateurs de Barcelona que el tinguin cercat i que disposin de mitjans sanitaris necessaris.

Escòcia vençé País de Galles per 3 a 2

Aberdeen (Escòcia), 22. — S'ha disputat a aquesta el matx internacional de futbol, Escòcia- País de Galles, i han triomfat els escocessos per 3 gols a 2.

El matx va ésser presenciat per prop de 30.000 espectadors.

El País de Galles, que l'any passat va guanyar el torneig porta aquest any camí de quedar en últim lloc. El mes passat, en la seva pròpia casa, va ésser derrotat per Anglaterra i ara ha sofert aquesta nova encara que més honrosa derrota.

BOXA

COMBATS EN PERSPECTIVA

El programa d'Emili Bernasconi

Ginebra, 22. — El «Ring de Gèneve» organitza una gran reunió de boxa per al dia 7 de desembre vinent a benefici de la família del dissortat boxador italià Ferrari, mort a aquesta capital de resultes del seu combat amb el famós francès Populo.

El maxt cim el disputarà el pes mig fort italià Emili Bernasconi, el qual efectuarà la seva reaparició després de deu mesos d'allunyament dels rings i tendrà com adversari a un dels boxadors Vermant, Konter, Lauriot o Cliville.

Bernasconi espera efectuar una reaparició triomfal i obrir-se pas ràpidament per a aconseguir ésser enfrontat a Marcel Thil.

LES ANGUNIES DELS ANGLESOS

Per tal de cercar un pes fort organitzen el Torneig de la tona

Londres, 20. — El dilluns de la vinent setmana es celebrarà l'anunciat torneig dels gegants del ring, del qual s'espera que sorgeixi una futura glòria boxística britànica.

Els britànics, «llançadors» de la boxa, fa molts anys que no es destaquen en aquest esport. En aquest torneig solament es cerca un campió del pes fort.

Sir Noel Curtiss - Bennett, president del Comitè d'Investigacions Boxístiques té gran fe en el resultat d'aquest torneig.

L'any passat s'intentà la sort entre els boxadors amateurs i no es trobà ni un sol de qualitat. Aquest any tota la vegada als novicis de la boxa. Aquesta competició està finançada amb 1.000 lliures esterlines de premis.

S'han rebut 150 inscripcions i s'han elegit 32 homes. Les eliminatòries es disputaran el dia 16 a Wembley i les finals el 10 de desembre. En aquesta data seran elegits tres homes als quals el Comitè assegurarà sis mesos d'entrenament gratuit. Després, seran presentats al públic.

El més jove dels inscrits compte 17 anys, pesa 85 quilos i mideix 1'78. S'anomena Jack Jenkins. El millor atleta és, en apariència, Mukey Callaghan el qual és un veritable gegant de 1'98 metres i 106 quilos. Aquest és el favorit del torneig, perquè, a més de fort, sembla intelligent.

TENIS INTERNACIONAL

Tilden al davant del Torneig professional de Wembley

Londres, 22. — Segona jornada del torneig internacional de tenis de Wembley (professional): Igual que la primera jornada, la boira ha destorbat el desenrotllament del joc i ha retret els espectadors. Aquesta segona reunió s'ha caracteritzat per una nova derrota del francès Plaa davant l'alemany Nusslein, al qual els crítics anglesos consideren com a un dels millors jugadors del món i com el gran favorit del torneig. Heusací els resultats tècnics:

H. Nusslein (Alemanya), guanya Martin Plaa (França), per 6-4, 6-0 i 6-1.

H. Vines (Estats Units) guanya D Maskell (Gran Bretanya), per 6-3, 6-0 i 6-3.

W. Tilden (Estats Units) guanya B Bernes (Estats Units), per 6-0, 6-3, 3-6 i 6-1.

Classificació després de la segona jornada: 1, Tilden; 2, Vines; 3, Nusslein; 4, Plaa; 5, Maskell; 6, Barnes.

LA POLITICA

*

D'arribada. — Ahir, amb l'exprés, arribaren de Madrid els senyors Pere Coromines i Amadeu Hurtado.

També arribà el senyor Barriobero.

COMPANIA TRASMEDITERRANEA

Madrid: Passeig de la Castellana, 14 — Barcelona: Via Laietana, 2

Linies ràpides regulars comercials i de correus entre tots els ports de la Península amb els de Balears, Canàries, Nord d'Africa i Golf de Guinea

Servei setmanal i ràpid MEDITERRANIA I CANTABRIC
Sortint de Barcelona tots els dimecres

PENINSULA I CANARIES

Servei quinzenal admetent càrrega i passatge per als ports de la MEDITERRANIA, LAS PALMAS i TENERIFE amb sortida els dijous

Servei ràpid, de gran luxe, setmanal BARCELONA, CADIZ I CANARIES

Sortides de Barcelona tots els dissabtes, i de Càdiz, tots els dilluns, servit per les motonaus

«Ciudad de Sevilla»

«Villa de Madrid»

Línia ràpida mensual FERNANDO POO

amb escales a VALENCIA, ALACANT, CARTAGENA, CADIZ, LAS PALMAS, TENERIFE, RIO DE ORO, SANTA ISABEL (FERNANDO POO) BATA, KOGO i RIO BENITO. Sortida el 15 de cada mes i servida pels vaixells

«Plus Ultra»

«Legazpi»

SERVEI BARCELONA VALENCIA

Sortides de BARCELONA: Dilluns i dijous, a les vint hores.

Sortides de VALENCIA: Dimecres i dissabtes, a les dinou hores.

Aquest servei el fa el magnífic vaixell a motor

«Ciudad de Valencia»

SERVEI BARCELONA ALACANT ORAN

Sortida de Barcelona tots els diumenges, a les vuit hores, amb escales a ALACANT, ORAN, MELILLA VILLA ALHUCEMAS, CEUTA, MELILLA, ORAN, ALACANT i BARCELONA.

Servei BARCELONA - CARTAGENA

Sortides tots els dijous, a les sis hores.

SERVEI ENTRE LA PENINSULA I BALEARS

Sortides de Barcelona i Palma tots els dies, excepte els diumenges, a les vint-i-una hores, per les motonaus:

«Ciudad de Barcelona»

«Ciudad de Palma»

Sortides de Barcelona cap a Maó els dimecres divendres i diumenges a les dinou hores.

Sortides de Barcelona, cap a Eivissa els dilluns, a les divuit hores.

CAMISERIA Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
CAMISES, CORBATES, PIJAMES, BATES, BATINS, ETC.
GENERES DE PUNT D'HIVERN
MITGES «FERRO», DE GARANTIA
PREUS BARATISSIMS

Bigues de ferro noves
VENEM BARATES
Garcia i Vidal
Clot 1 al 9 Telèfon 54998

Mercat d'Ocasions
COMPRA, VENDA I CANVI DE MOBLES RADIO PIANOS MAQUINES D'ESCRIURE I COSIR I TOTA MENA D'OBJECTES
TOT D'OCASIO
CORTS, 414. VILAMARI, 34
Telèfon 30422

ANUNCIS PER PARAULES

Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més ... ... 0'30 »

HOSTES I PENSIONS

PENSIO «LA COMERCIAL». — Sagristans, 7 Abonaments setmanals mensuals. Tiquets 30 coberts, 50 ptes. Telèfon. Bany.

CASA PARTICULAR. — Ofereix espaiosa habitació amb taula despatx, sols dormir. Angels, 8, primer, segona.

HABITACIO TOT ESTAR, aigua corrent, desitjo. Pagaria preu raonable. Escriviu a LA CIUTAT núm. 512.

ESTUDI AMOBLAT, Llogaria. Escriure a LA CIUTAT al núm. 497 indicant condicions.

PENSIO FAMILIAR. Espléndid habits. c banyi telèfon. Consell de Cent, 239, pral. 2a.

LLOGARIA HABITACIO senyora o senyoreta bones referències, prop del tramvia de Muntaner. Escriviu a LA CIUTAT núm. 513.

DIVERSOS

RADIO PRIMERA QUALITAT. - Vendria a bon preu. Adreceu-vos: LA CIUTAT núm. 463.

OCASIONS, COMPRO, VENC. Banyeres, Bidets, Calentadors, Cuines econòmiques. Av. Mistral, 44. Tel. 35764.

DESPATX complet venc a preu molt reduït per trasladar-me a fora. Escriure a LA CIUTAT número 535.

SENYORETA ANGLESA desitja fer relació amb senyora o senyoreta per pràctica català. Escriure a LA CIUTAT núm. 535.

ROTULS I ETIQUETES de totes menes per aparadors. Mercaders, 36.

VENC EQUIP de cuota, cos muntat. Casa Pagés. (Bar) Carrer 2 B. (Barriada Casa Baró.

OFERTES I DEMANDES

XOFER MECANIC desitja col·locació, sense pretensions. - Escriviu: LA CIUTAT núm. 461.

MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral., 1.a.

MOSSO O COBRADOR, desitja col·locació. 45 anys bones referències. Escriure a LA CIUTAT núm 534.

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 23/11/1934, pàgina 6

L'eloqüència de la història

Onze mesos de règim excepcional

Fent un repàs a la història política dels darrers mesos, o sia des que les eleccions foren guanyades pes les dretes, August Vivero, en un article autoritzat per la censura, diu el que segueix:

«El 5 de diciembre de 1933 se declara el estado de prevención. El 10, el de alarma, con censura de Prensa. Sofocado el movimiento de la Federación Anarquista Ibérica, el 17 sustituye otro Gobierno al del señor Martínez Barrio. El 20 acaba la censura, lógicamente inútil ya. En 6 de enero de 1934 cesa el estado de alarma; pero sigue el de prevención, que el 3 de febrero se prorroga para toda España.

El 4 de marzo varía el Gobierno. Las derechas parlamentarias dan ministros, y la que no, sus votos en la Cámara. El 8 renace otra vez el estado de alarma, que deja de existir el 30. Continúa el estado de prevención, y en 17 de abril desembboca nuevamente en el de alarma para la provincia de Valencia, el 26 para toda España. El 31 de mayo se restablece la censura. El 25 de junio concluyen ésta y el estado de alarma. Continúa el de prevención, que (como medida precautoria para la próxima crisis ministerial, señalada para e 1 de octubre) se trueca en estado de alarma el 23 de septiembre. Crisis. La Ceda, que venía gobernando desde la oposición, da ministros. El 6 de octubre se declara el estado de guerra, todavía vigente.

Es decir, once meses largos en régimen excepcional.»

No hi ha res tan eloqüent com la història.

Serà un èxit

La Setmana «Pro Ecclesia et Patria» a Tarragona

Com ja vàrem anunciar, del 25 de novembre al 2 de desembre es celebrarà a Tarragona l'anomenada «Setmana pro Ecclesia et Patria», organitzada, segons diu l'Acció Catòlica Tarragonina, davant «la urgent necessitat de presentar als ulls massa desenfocats, d'una important massa del poble, l'associació íntima dels ideals i sentiments religiosos amb els sentiments i ideals patriòtics, i com la més alta defensa de la Pàtria ha estat obrada en totes les èpoques pels grans homes que confessaven amb la paraula, la ploma y l'exemple, la fe de Jesucrist.»

Seguim copiant de la A. C. T.:

«Tarragona, captinguda de la magnitud del seu compromís, postulà i assolí la cooperació d'una plana de conferenciants ilustres, de prestigi indiscutit, com ho són el publicista doctor Lluís Carreras, l'arqueòleg doctor Joan Serra Vilaró, el bibliòfil mossèn Jaume Toldrà, els canonges Miquel Vilatimó i Salvador, el crític Manuel de Montoliu, l'historiador Ferran Valls i Taberner i el jurisconsult Oriol Anguera de Sojo, avui ministre del Treball, i els temes escollits són l'estudi de les figures dels grans Arquebisbes Tarragonins, Sant Oleguer, Sant Fruitós i Antoni Agustí, i els famosos Concilis de Tarragona.»

A més, hi haurà missa, comunió, meditació, lliçons públiques, etc.

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

L'Assemblea de la Societat de Nacions

LA PRETENSIO D'AUSTRIA SOBRE ARMAMENTS, HA CAUSAT SORPRESA A VIENA

Viena, 22 — En els círcols polítics vienesos han causat gran sensació les declaracions fetes pel delegat austríac en la Societat de Nacions i en la Conferència del desarmament, senyor Pflugl, sollicitant, en nom del seu Govern la igualtat de drets d'Austria, i posant de relleu que Austria no estava disposada a signar cap conveni si no veia satisfeta prèviament dita aspiració.

La sorpresa ha estat més gran perquè Austria no havia reclamat mai una igualtat de drets davant l'organització internacional ginebrina.

S'atribueix una especial importància a la nova actitud d'Austria, especialment en el que es refereix al pacte de Roma, l'amplitud del qual, com és sabut, ha estat discutit recentment a Roma, entre el canceller Schuschnigg i el cap del Govern italà senyor Mussolini.

Cap a la formació d'una federació índia amb una més ampla autonomia

Londres, 22. — Ha estat publicat l'informe de la Comissió mixta de les Cambres dels Lords i dels Comuns relatiu a la reforma de la Constitució índia.

Probablement, sobre la base d'aquest informe, es redactarà un projecte de llei encaminat a substituir l'actual Govern de l'India, per una Confederació panindia, la qual estaria composta per unitats que es governarien per elles mateixes.

No es preveu cap canvi en les relacions de règim interior dels Estats, ni entre aquests i la Corona, molt més àmplia que l'actual per a les provincies, les quals tindrien al seu càrrec, entre altres coses, l'execució de les lleis, l'ordre públic, la recaptació de contribucions, etc.

La Federació tindria al seu càrrec el relatiu a les tarifes duaneres i la moneda i aquells assumptes que són d'interès general. La defensa i les relacions estrangeres estarien a càrrec del Govern federal.

Cada una de les provincies tindria dues Cambres d'elecció directa, i la Federació les seves, elegides indirectament per les provincies i els Estats, i s'asseguraria a les minories un mínimum de llocs.

Els ministres seran responsables davant la seva pròpia legislatura.

També hi hauria un governador general de la Federació i un governador de cada una de les provincies.

La policia de l'India serà reclutada a Anglaterra com també els empleats governamentals.

L'informe, en el qual es proposa que Birmània sigui separada de l'India, donant-li una Constitució pròpia, ha estat aprovada per 31 membres de la Comissió.

AL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

Ahir començà la discussió dels pressupostos — S'aprovà un projecte modificant les plantilles dels cossos de l'armada i continuà la discussió de la llei sobre petits propietaris d'Extremadura

Madrid, 22. — A les 4'20 comença la sessió de la Cambra sota la presidència del senyor Alba. En el banc blau, els ministres de Finances, Justícia i Estat. La desanimació és absoluta. En els escons uns 20 diputats i les tribunes buides.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Tot seguit s'entra en l'ordre del dia.

COMENÇA LA DISCUSSIO DELS PRESSUPOSTOS

Es posa a debat un dictamen de la Comissió de Pressupostos sobre el de despeses de les obligacions generals de l'Estat per a l'any 1935.

El senyor CHAPAPRIETA fa ús de la paraula. Consumeix un torn en contra de la totalitat. Diu que hauria volgut elogiar el Govern però no pot fer-ho després d'haver estudiat detingudament el dictamen. Combat algun dels seus punts més importants. (Pren seient en el banc blau el cap del Govern.)

S'ha fet un pressupost que resulta en extrem complicat. Jo he passat vuit dies en la comissió sense aconseguir aclarir alguns extrems. Les economies anunciades són fictícies. Per exemple, en el pressupost d'agricultura no figuren els 50 milions de pessetes que la Llei de Reforma Agrària disposa que s'han de posar a disposició de l'Institutot de Reforma Agrària.

El MINISTRE DE FINANCES: Aquests cincuanta milions surten del remanent d'anys anteriors.

El senyor CHAPAPRIETA: La llei diu que s'ha de posar aquest diner a disposició de l'Institut, i al no consignar-lo no es fa una economia efectiva.

Senyala altres partides que manquen i altres mal dotades, que arriben, al seu judici, a unes 128 milions de pessetes. Com que les economies que s'assenyalen solament arriben a 106 milions de pessetes, resulta que en realitat hi ha un augment de 22 milions de pessetes, i a més, si es té en compte que hi han altres partides que importen en conjunt 43 milions de pessetes que han estat dutes al pressupost extraordinari d'obres hidràuliques, tindrem que l'augment efectiu del pressupost actual, amb relació a l'anterior, que es deia mal traçat, arriba a la suma de 65 milions de pessetes.

A més, hi ha altres economies que són en realitat manques als compromisos en matèria social i cultura, i així veiem que la consignació per a relacions culturals s'ha rebaixat de 900.000 a 400.000 pessetes.

El senyor VILLANUEVA, president de la Comissió: Amb aquesta xifra n'hi ha suficient.

El senyor CHAPAPRIETA: ¿Aleshores, què s'ha fet amb el sobrant d'anys anteriors?

El pressupost d'ingressos, és més confós. Es pot deduir del projecte que segons els càlculs del ministre, i sense tenir en compte la depreciació econòmica, que el dèficit inicial és de 300 milions de pessetes. Com que els ingressos han disminuït en igual xifra, i les despeses han augmentat en 200 milions de pessetes, el dèficit aproximat serà d'uns 800 milions de pessetes, conforme jo ho havia anunciat.

El senyor VILLANUEVA: No arribarà.

El senyor CHAPAPRIETA: Aquests càlculs no els considero equivocats. Si es suma el Deute emès, i el que s'anuncia, ja es veu com són exactes. Desgraciadament, no baixarà dels 800 milions el dèficit, si no que sobrepassarà. (Entra el ministre de la Governació.)

Acaba dient que encara que reconeix els bons propòsits d'aquest Govern, comprèn que no ha pogut dur a terme els seus bons intents.

El senyor VIDAL I GUARDIOLA, de la Lliga: Consumeix un altre torn en contra.

Les discussions parlamentàries, a Espanya, són una forma de perdre el temps. En el nostre país, en molts anys de discussió, no s'ha corregit cap vici dels que ens venim lamentant, sobretot en matèria pressupostària. No he de repetir les xifres indicades ací pel senyor Chapaprieta; però sí he de dir que no crec que s'ha fet el que s'havia fer.

El MINISTRE DE FINANCES: Ni jo.

El senyor VIDAL I GUARDIOLA: Dolent és el pesimisme en els representants del país, però pitjor ho és en el mateix autor del projecte.

El MINISTRE DE FINANCES: Jo no puc lluitar contra els elements. Que m'assegurin que hi hauran revolucions.

El senyor VIDAL I GUARDIOLA: Jo res tinc que veure amb la revolució.

El MINISTRE DE FINANCES: Qui ho sap? (Rialles i rumors.)

El senyor VIDAL I GUARDIOLA: No mereix la pena de passar dos mesos en una discussió de pressupostos que segons el seu mateix autor són dolents. Desgraciadament, no s'ha pensat seriosament en reduir el dèficit.

El dèficit, si s'arriba a la liquidació, assolirà la xifra de 1.000 milions de pessetes, tenint en compte la sèrie de crèdits extraordinaris.

No és solament lamentable el dèficit, sinó l'orientació que es dóna als pressupostos. Es precis que els pressupostos siguin un origen de riquesa, i no el cementiri de la nostra economia.

El marge en els pressupostos espanyols per a millorar els serveis és de zero, mentre que les càrregues pressupostàries són aclaparadores. Fa molts anys que es ve dient que les despeses de personal són excessives; però no deixem de dir-ho, sense que la CLambra es decideixi a fer aquestes economies de tants milions de pessetes.

El senyor AMADO, de Renovación Española, consumeix un altre torn en contra del dictamen. Ho fa en veu tan baixa que amb prou feines es pot sentir des de la tribuna pública.

No creu en l'eficència de l'impost sobre la renda, el qual solament ha produït un milió de pessetes en els vuit primers mesos. El ministre l'assigna en 35 milions de pessetes, tot i comptant que la base ha estat rabassada.

El senyor GIL ROBLES: M'aixeco a parlar per tal de consumir un torn en la discussió del pressupost. Dissortadament aquest pressupost té defectes que no semblen imputables al ministre d'Hisenda, per les circumstàncies de tots conegudes. Per aquest motiu proposo un ajornament en la discussió dels pressupostos. Crec que el Parlament no és l'organisme adequat per a tractar de matèries econòmiques. L'actual sistema no és el més a propòsit per a fer un pressupost amb economies, i que respongui a les veritables possibilitats del país. Cal que aquesta tasca s'encomani a una Comissió reduïda, que sigui implacable en l'adopció de les mesures necessàries per a sanejar l'economia del país, i reorganitzar-la. Cal que es posi remei a tots els abusos que s'han comès. Si el senyor ministre d'Hisenda creu que es pot fer aquesta tasca implacable, que exigeixen les condicions econòmiques del país, que es faci sense miraments de cap mena.

El MINISTRE D'HISENDA: Vaig a recollir les suggestions fetes pel senyor Gil Robles. No tinc participació en el pessimisme dels senyors Chapaprieta i Amado, i crec que en vista de la indiferència de la Cambra i del país per a les qüestions econòmiques, que s'hauria d'anar a la designació d'una Comissió extraparlamentària que fos la que donés forma al nou projecte, que s'inspirés en un esperit d'implacable economia.

Acaba dient que li semblen admirables les suggestions del senyor Gil Robles respecte el nomenament d'aquesta Comissió.

MODIFICANT LES PLANTILLES DELS COSSOS DE L'ARMADA

Es suspèn aquesta discussió i es posa a debat el dictamen de la Comissió de Marina sobre el projecte de Llei modificant les plantilles dels cossos de l'Armada.

Després d'unes breus observacions del senyor Rocha s'accepta un vot particular del senyor Carranza.

El senyor MANGLANO defensa una esmena que diu que és inspirada a atorgar un major benefici, no material, sinó moral, als efectes de fixar una determinada plantilla.

El ministre de MARINA accepta l'esmena.

Després explica l'abast d'un vot particular del senyor Basilio Alvarez i demana que el retiri. Aquest accedeix.

El senyor RODRIGUEZ DE VIGURI fa algunes observacions a l'article primer, i el ministre de Marina li contesta de manera satisfactòria.

S'aprova l'article primer, i, a continuació, sense discussió, el segon.

S'aproven els articles tercer, quart i cinquè.

El senyor CARRANZA retira un vot particular i queden aprovats els articles sisè i setè.

El senyor MANGLANO defensa una esmena encaminada, diu, a subsanar algunes injustícies, puix que es dóna el cas que han sortit perjudicats alguns oficials de més antiguitat.

El MINISTRE DE MARINA li prega que retiri el vot que proposa i que representa un article addicional al projecte. Promet al senyor Manglano confeccionar l'escalafó d'acord amb la més estricta justícia.

El senyor MANGLANO retira un altre vot particular en el qual proposava un nou article addicional, i queda aprovat el projecte.

EL PROJECTE SOBRE PETITS AGRICULTORS

Es posa a discussió el projecte de Llei sobre els parellers d'Extremadura. (Al banc blau el ministre d'Agricultura. La Cambra està desanimada.)

El senyor DIAZ PASTOR consumeix un torn a favor. Li sembla bé que s'hagi portat el projecte encaminat a defensar, no solament els parellers, sinó els modestos propietaris, puix que és intolerable que es vulgui condemnar a la fam nombroses famílies. Entén que els que atakquen aquest projecte perjudiquen els interessos de l'agricultura extremenya, i els generals del país.

El senyor MARTIN, agrari, consum un torn en contra. Contestan a l'anterior orador, considera que amb el projecte es perjudica la terra extremenya i els interessos generals del país, que no s'han de malgastar.

Nosaltres defensem l'interès general, el qual està basat en la defensa de l'agricultura. Els agricultors estan en contra d'aquest projecte, perquè defensen la producció. Aquest problema, en la seva major part, és fictici i va néixer de la imaginació literària del senyor Marcelli Domingo i del producte de llibres llegits a la biblioteca, sense el degut conreu. Afirma que els parellaments no poden existir sense la terra.

El senyor DIAZ PASTOR: Just. I ara, vosaltres preteneu prendre'ls la terra, amb la qual cosa els prendreu l'existència. Els parellers han existit sempre.

El senyor MARTIN: Es tracta d'un problema fictici, i diu que a aquest efecte ha de recordar el que diuen uns paisans seus: «Se siembra por si acaso llueve.» (Rialles.)

No tota la terra permet el mateix conreu en la mateixa intensitat. Al·ludeix el senyor Ciril del Río, i li diu que les seves lleis no es compleixen.

El senyor DEL RIO (Don Cirilo): Si haguéssim d'esperar l'arribada d'un ministre que complagués V. S., passaríem molt temps.

El senyor MARTIN: Es que V. S. m'escolta amb un somriure...

El senyor DEL RIO (Don Cirilo): Quan V. S. vulgui discutirem seriosament.

El PRESIDENT: Cura que no s'apagui el somriure del senyor del Río. (Rialles.)

El senyor MARTIN: El ministre d'Agricultura ens ha demostrat que no coneix el problema.

El MINISTRE D'AGRICULTURA: Ho conec perfectament des de l'any passat que vaig a Badajoz i ETAO passat que en la meva estada a Badajoz vaig comprovar la manera com actuen els parellers.

El senyor MARTIN es refereix al dit ahir referent als rostolls.

El senyor DAZA: Hi ha un adagi que diu que el que sembra rostolls, plora pels dos ulls (Que el que siembra rastrojos llora por los dos ojos) (Rialles.)

El senyor MARTIN: La minoria agrària combat aquest projecte perquè entén que és perjudicial, però aquesta actitud no s'ha de considerar amb la transcendència que se li ha volgut donar, i no deu treure's de l'abast que té.

El senyor SANCHEZ MIRANDA, de la Ceda, parla en pro del projecte.

Es lamenta de la política dels anys anteriors realitzada pels socialistes, política d'intensificació de conreus, que més que de protecció al camp fou de captació de voluntats. Aquelles lleis serviren a les Cases del Poble.

El senyor DAZA: Aleshores és el «coco».

El senyor SANCHEZ MIRANDA: Efectivament, és el «coco». No hi ha ningú que s'atreveixi a negar la funció social de la propietat que ha arribat a ésser un «tabú», però és el cert...

(Alguns agraris interrompen i impedeixen sentir el final del paràgraf.)

Es suspèn el debat i s'aixeca la sessió. Són les nou menys deu minuts.

Una proposició relacionada amb els antics agents de la Generalitat

Madrid, 22. — Signada pel comte de Vallellano i altres diputats ha estat presentada a la mesa de la Cambra la següent proposició incidental:

«El hecho de haberse anunciado el propósito de someter a la consideración de la Càmara la incrustación de los agentes de Investigación y Vigilancia que se hallaban al servicio de la Generalidad, en el momento mismo del acto de rebeldía realizado por ésta contra el Estado, y la circunstancia de tratarse de elementos, que salvo los procedimientos de las antiguas plantillas, se reclutaron precisamente para luchar contra el Estado, sin prueba alguna de suficiencia ni de capacidad, sin aquellos conocimientos y disciplina que se estudian en la Escuela General de Policía de Madrid, y sirviéndoles como único mérito, el ser elementos màs o menos destacados de agrupaciones separatistas, que en todo momento hicieron befa y escarnio a la madre Patria, por lo que implicaría algo inexplicable, el ue se les otorgara dispensa de aquellos elementales requisitos de competencia, que en todo momento se exige, a quien no injurio a España, para ingresar en los Cuerpos de Investigación y Vigilancia, organismos que en la defensa del Estado han efectuado durante los pasados sucesos, una labor meritísima, que requiere, aparte otras recompensas materiales, aquellas de orden moral que producen la interior satisfacción, impulsa a los diputados que suscriben a formular el siguiente ruego al ministro de la Gobernación.

Los agentes de Investigación y Vigilancia que en su día pasaron al servicio de la Generalidad, podràn ser desde luego, incorporados a sus antiguas plantillas, siempre que prueben satisfactoriamente, por los primeros momentos de la insubordinación de aquel organismo, se pusieron al servicio de quien representaba entonces el Poder central. Se procederà inmediatamente a declarar sesantes a cuantos individuos integraban la Policía organizada por la citada Generalidad, salvo las excepciones anteriormente expresadas.»

Albiñana vol fer una interpel·lació

Madrid, 22. — El doctor Albiñana anuncià el propòsit d'interpel·lar al senyor Lerroux sobre els successos d'Astúries i la venda d'armes a Etiopia, armes que serviren per al moviment revolucionari.

El general de la Guàrdia civil senyor Santiago destinat a Còrdova

Madrid, 22. — El ministre de la Governació ha disposat que el general de la Benemèrita senyor Santiago, que serveix a Barcelona, sigui traslladat a Còrdova, i que el substitueixi el general del mateix Cos senyor Zalamero, el qual es troba a aquella capital andalusa.

Els monàrquics tenen pressa perquè es discuteixi la Llei Municipal

Madrid, 22. — El comte de Vallellano es trobà pels passadissos del Congrés amb el Ministre de la Governació i li preguntà quin dia es posaria a discussió la seva proposició incidental sobre la Llei municipal.

El senyor Vaquero li respongué que es discutiria tan aviat com pogués ésser, i el senyor Suàrez de Tangil li respongué que ell estava disposat a admetre un ajornament, però que no podia consentir que es discutissin altres assumptes abans que aquest.

El nou professorat de l'Escola del Treball de Tarragona

Madrid, 22. — La Direcció General d'Ensenyament Professional i Tècnica ha disposat això que segueix:

«Primero: Admitir las renuncias presentadas por Don Leopoldo Crusat Prat, profesor de la asignatura de mecànica racional de la sección de ingeniería textil de la Escuela Superior del Trabajo, e ingenieros textiles de Tarragona, con la gratificación anual de 1.000 pesetas; de Don Santiago Morera Ventalló, de la sección de mecànica industrial y construcción d màquinas, con la mmisma gratificación, i don Vicente Galceràn Escobet, de la de dibujo y càlculo de proyectos, con igual dotación.

Segundo: Encargar a Don Leopoldo Crusat Prat, profesor numerario del grupo primero, la asignatura de geometria descriptiva y estereotomía de la indicada sección; a Don Luis G. Castellà Llovera, profesor numerario del grupo segundo, la asignatura de mecànica racional; a Don Santiago Morera Ventalló, profesor del grup 12, las asignaturas de dibujo y càlculo de proyectos, y a Don Angel Torres Canarasa, auxiliar interino del grupo segundo, la asignatura de mecànica industrial; y construcción de màquinas, todas con la gratificación aiual de 1.000 pesetas.»

Els obrers de la fàbrica de paper de fumar SMOKING

AL PUBLIC:

Sortint al pas dels falsos i malintencionats rumors que des de fa alguns dies vénen circulant, entre ells el suposat acomiadament d'un nombre de companys pertanyents a aquesta Fàbrica, ens creiem en la necessitat d'intervenir: Afirmant:

Que els esmentats rumors són mancats, en la seva totalitat, de fonament, ja que no hi ha hagut cap acomiadament de personal ni en aquesta Fàbrica ni als Tallers.

Segueixen les signatures de la totalitat d'obrers de la Fàbrica i Tallers del paper de fumar «SMOKING»

L'ORDRE PUBLIC

El sots-secretari de Governació senyor Benzo, fa interessants manifestacions relacionades amb els seus viatges a Barcelona i Santander

Madrid, 22. — Els periodistes, digueren al sots-secretari de la Governació senyor Benzo, que s'havien comentat molt els seus dos viatges a Barcelona i Santander.

—No veig — contestà — les causes que puguin haver produït aquests comentaris. La missió que vaig portar a Barcelona — digué el senyor Benzo — era gairebé del domini públic; comprovar l'estat d'aquella Policia i estudiar la seva reorganització.

— Per cert que aquests propòsits de reorganització sembla que no han estat molt ben rebudes pel Cos de Vigilància.

—Tingueu la seguretat que no hi ha tal disgust en aquest digne Cos, ni pot haver-lo. S'ignoren els projectes que existeixen sobre aquesta finalitat, i això és tot.

—I quins projectes són aquests?

—Els agents que prestaven llurs serveis a Barcelona podran ingressar en certes Escoles de Policia sense oposició, però per portar a cap això serà precis que el projecte que es presenti en aquest sentit al Congrés sigui aprovat pels diputats i ningú pot dir que a la Cambra imperen els diputats catalanistes. Sense que sigui aprovat aquest projecte no podran ingressar, puix que la llei fonamental de Policia exigeix l'oposició.

—Aprovada i promulgada aquesta llei, s'instruirà una informació a Barcelona pels funcionaris de la Direcció General de Seguretat, per separat, de la conducta de cada un dels agents, i a aquells que resultin sense fitxar se'ls autoritzarà a ingressar a l'Escola Nacional de Policia mitjançant un examen de suficiència. Els que resultin declarats aptes, ingressaran a l'esmentada Escola per tal de fer el curs, la durada del qual determinarà el Govern. I en acabar el curs serà sotmès a un altra examen d'aptitud i els que resultin aprovats passaran a formar part del Cos d'Investigació i Vigilància, la qual cosa vol dir que els ingressats no solament prestaran ser vei a Barcelona, sinó en aquelles regions i provincies a les quals siguin destinats.

—Quan serà presentat aquest projecte de llei a les Corts?

—Ara està en estudi del Govern.

—I del vostre viatge a Santander, ¿no podeu donar-nos alguna referència?

El principal objecte del meu viatge a Santander no fou altre si no el de representar al ministre de la Guerra en la desfilada militar que s'havia de celebrar diumenge passat, i que no fou possible a causa de la tempesta de pluges. Fou una veritable llàstima.

Vaig visitar els ferits d'aquestes forces militars que es troben hospitalitzats a la Casa de Salut Valdecilla i els vaig felicitar en nom del Govern pel seu bon comportament.

En aquesta visita — afegí el senyor Benzo —, i admirant la Casa de Salut de Valdecilla, se'm va ocórrer proposar al president de la Diputació que es posés el nom del mar què de Valdecilla a un carrer de cada poble de la provincia per tal d'honorar així la memòria de l'illustre filantrop. Vaig tenir la satisfacció que la meva proposta fos acceptada pel president de la Diputació, com també una altra, consistent en col·locar al Palau de la Diputació un bust del gran benefactor de la Montaña.

I ja a Santander vaig haver de visitar els antics solars que actualment ocupa el monument a les víctimes del caporal Machidaco, i en els quals s'aixecarà l'edifici per al nou Govern civil.

Vaig anar també a Torrelavega i Laredo, on s'han de construir casescasernes per als guàrdies, i on serà destinada una secció de guàrdies d'assalt.

Hi ha altres projectes com el d'alguns grups escolars i dos Instituts d'Higiene en altres llocs de la regió.

Amb totes aquestes obres crec que hi ha un veritable pla de treball, que ha de satisfer molt als obrers cuntanyencs. I com que l'esdevenidor dels santanderins està en el camp, tinc un projecte, que crec interessantíssim: el de l'Estatut de la Llet.

Per tal que aquest Estatut compti amb tota garantia d'èxit s'ha demanat un informe als tècnics, que està esperant la Comissió arbitrària que presideix el senyor Frias, per tal de convocar el Ple i dictar una resolució al recurs interposat i fixar el preu de la Llet. Però la labor de la Comissió arbitral no pot detenir-se en aquest veredicte. El senyor Frias, home coneixedor del problema, ha canviat impressions amb mi, i és el seu propòsit sotmetre al ministre d'Agricultura un pla detallat per tal d'encaminar aquest problema.

—No tinguéreu cap entrevista política?

—Política local, sí. Vaig visitar els republicans radicals. El partit radical és cada vegada més fort a Santander. Estem molt satisfets dels seus dirigents. Quant als consellers del nostre partit, vénen realitzant a l'Ajuntament una abnegada labor per tal que el Municipi torni a resorgir.

Aquesta és tota la política que jo vaig realitzar en el meu viatge a Santander, i per tal d'evitar nous comentaris, us he de dir que em proposo, encara que no sigui mes que una vegada al mes, anar a aquella terra meva, a la qual jo estimo com a bon muntanyenc.

Dimissió del senyor Lluís Bello

Madrid, 22. — Per incompatibilitat amb llurs càrrecs de diputats, han cessat en la representació del Patronat de Missions Pedagògiques, els senyors Lluís Bello, Rodolf Llopis i Luci Martínez.

Nou director general de Presons

Madrid, 28. — Demà prendrà possessió del seu nou càrrec, el director tor general de Presons, senyor Francesc Delgado Iribarren.

El senyor Jalon ajorna el liurament d'una nota

Madrid, 22. — El ministre de Comunicacions ha manifestat als periodistes que no donaria la nota anunciada sobre assumptes del seu departament fins que no dictaminés la Comissió parlamentària de Comunicacions.

El senyor Jalón ha afegit que no donava aquesta nota perquè podria semblar una coacció a l'esmentada Comissió.

Un nomenament a favor d'un tradicional candidat a diputat de la Lliga

Madrid, 22 .— La «Gaceta» publica el nomenament de president de a Junta provincial de la Reforma Agrària, de Barcelona, a favor del senyor Narcís Batlle Baro, advocat de l'Estat.

Una nota dels diputats catalans d'esquerra

Madrid, 22. — La minoria d'Esquerra Catalana s'ha reunit aquest matí al Congrés i ha facilitat la següent nota:

«La minoria d'Esquerra Catalana ha examinat el moment actual de la política i d'una manera especial l'actuació de les autoritats que interinament ocupen els càrrecs de comandament a Catalunya.

Creu que la minoria que les esmentades autoritats s'estan excedint en una sèrie de disposicions de supressió d'organismes de gran utilitat, com en el cas recent de la dissolució de l'Institut d'Investigacions Econòmiques.

La minoria ha acordat tractar d'aquesta qüestió i altres de no menys interès al saló de sessions quan es presenti el moment oportú, tota vegada que amb mesures com l'esmentada, es lesiona la vida del país, ja que l'Institut d'Investigacions Econòmiques era l'únic en la seva classe a Espanya».

El senyor Lerroux conferencia amb el senyor Sastre

Madrid, 22. — El cap del Govern ha passat tot el matí al seu despatx de la Presidència, on ha rebut visites de diversos caps de l'exèrcit.

En sortir ha manifestat que havia celebrat una extensa conferència amb el senyor Onofre Sastre prop de l'alta inspecció de les auditories, que se li han encomanat.

Ha afegit el senyor Lerroux que aviat es publicarà el decret referent a aquest assumpte i el senyor Sastre començarà la seva actuació per les auditories de Catalunya.

Un vot particular del senyor Trabal

Madrid, 22. — El diputat, senyor Trabal, ha presentat un vot particular al dictamen referent a Catalunya, que després de la part expositiva diu:

«El Gobierno en un lapso de tiempo mínimo, que no excederà de un mes, procederà a restablecer en sus funciones el Parlamento de la región autónoma de Cataluña, a fin de que éste, de acuerdo con las facultades que le son propias, determine por sí mismo la reorganización política conveniente a sus fines».

Manifestacions del governador general d'Astúries

Oviedo, 22. — El governador general, senyor Velarde, ha manifestat als periodistes que està visitant els pobles de la zona minaire per tal d'assabentar-se de la situació i ambient regnant. Els problemes plantejats a la zona industrial exigeixen un detingut estudi. Precisa la total extinció de l'esperit revolucionari que encara subsisteix a certs llocs de la zona. Hi ha que arribar al desarmament efectiu, per tal que a ells subordinin la volta al treball a la conca minaire.

No pretenc realitzar política de cap classe, sinó treballar per al bé de la República i d'Espanya.

Calvo Sotelo, funcionari de la República

Hem llegit a «La Gaceta» el que segueix:

«A propuesta del ministro de Hacienda, y con arreglo a lo establecido en el artículo primero del decreto de 26 de junio de este año, vengo en nombrar, en comisión y por rigurosa antigüedad, abogado del Estado, con el haber anual de 11.000 pesetas, a don José Calvo Sotelo...»

Si tindran raó els qui anuncien que l'ex-ministre de Finances de la dictadura acabarà per fer-se republicà!

De moment, ja cobra de la República.

I tot és començar.

El diputat valencià senyor Marc Miranda anuncia una interpel·lació sobre els fets d'Astúries

Madrid, 22. — El diputat senyor Marc Miranda conferencià amb el senyor Alba per tal de demanar-li que estigui present demà, a darrera hora, al saló de sessions, el ministre de la Guerra, ja que vol fer una interpel·lació sobre els successos d'Astúries. També manifestà el senyor Marc Miranda que havia dirigit una carta al senyor Lerroux en el mateix sentit.

Consell de guerra contra un tinent de la Guàrdia civil

Oviedo, 22. — Per a la pròxima setmana està assenyalat el Consell de Guerra contra el tinent de la Guàrdia civil Torrens, del lloc d'Ujo, al qual hom acusa d'haver-se passat als revolucionaris. Se li demanen dues penes de reclusió perpètua a mort.

Sembla que Torrens ha declarat que es passà als rebels, sinó que fou detingut per aquells, i que li digueren que s'havia de posar al favor d'ells o que fusilarien tots els guàrdies civils.

Tiroteig a la zona minera d'Oviedo

Oviedo, 22. — Durant la darrera nit hi hagut algun tiroteig a les muntanyes de la zona minaire entre els revoltats i les forces de l'exèrcit i vigilància que comana el comandant Doval.

Les forces no han sofert baixes i s'ignora si les han tingut els rebels.

Les víctimes dels successos de Santander

Santander, 23 (1'30 matinada). — El comandant militar de la plaça ha donat compte als periodistes del nombre de víctimes que ocasionaren els passats successos a la provincia de Santander.

La força pública va tenir 1 mort i 19 ferits, i hi va haver 19 morts i 24 ferits a la població civil.

Es recolliren unes dues-centes armes a més de bombes, dinamita, metralla i municions.

Darrera hora

Un taxi robat pel procediment conegut

A primera hora de la matinada li fou llogat per dos individus, el taxi al xofer Josep Fuentes, i moments després de posats en marxa, prop de la Clínica L'Aliança, els passatgers amenaçaren al conductors amb pistoles, exigint abandonés el vehicle, amb el qual es feren escàpols els malfactors.

Inauguració de la temporada del Gran Teatre del Liceu, amb «Boris Godounoff»

Anit passada ha estat inaugurada la temporada oficial del Gran Teatre del Liceu, amb l'obra del mestre Moussorysky, «Boris Godounoff». La platea del Gran Teatre presentà durant tota la vetlla un esplendor inusitat, essent la concurrència ben nombrosa i selecta. L'obra que ja és coneguda amb avantatge pel nostre públic, fou molt ben interpretada, i es varen distinpir molt especialment, el baix senyor Zalesky, la senyora Sadoveu i els senyors Ritech i Possemkowsky. L'orquestra va ésser dirigida pel mestre Mischael Steimann amb la seburetat i brillantor en ell acostumada.

Va ésser repetit, davant la insistència de l'auditori, el duet final del segon acte, i varen ésser tots els artistes i el seu director molt aplaudit al final de cada acte i molt especialment en acabar.

En una propera edició donarem una resenya més àmplia de la interpretació que enguany s'ha donat al «Boris Godounoff», representat ahir a la nit al nostre Gran Teatre. — C. O.

A LIVERPOOL

Freddy Miller bat, per k. o., Johnny Cuthbert

Liverpool, 22. — Aquesta han boxat a aquesta ciutat el conegut campió mundial del pes ploma Freddy Miller contra Johnny Cuthbert, guanyant el primer per k. o. al segon round.

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 23/11/1934, pàgina 7

Divendres, 23 de novembre del 1934

LA CIUTAT

Barcelona — Any I — Número 10

IUGOSLAVIA HA LLIURAT A LA SOCIETAT DE NACIONS UNA NOTA REFERENT A L'ATEMPTAT DE MARSELLA

Les conseqüències de l'atemptat de Marsella continuen fent la seva via. Iugoslàvia no es vol donar per satisfeta i, malgrat els esforços que afirmen que han fet les tres grans potències que controlen Europa, després de la guerra gran, ahir féu lliurament al Secretari de la Societat de Nacions, senyor Avenol, d'una nota que té la seva gravetat, encara que la seva sola presentació posi de manifest com els governs i la diplomàcia s'han tornat més cautes i no es llancen a aventures amb tanta facilitat com abans de l'experiència dolorosa dels quatre anys de guerra.

Cap dels països europeus, i menys els capdavanters, pot tenir la pretenció de defugir la seva responsabilitat quant a la formació de l'atmosfera enrarida que de temps vénen vivint els pobles d'Europa. Per això no és gens estrany que la diplomàcia hagi fet els impossibles per a evitar la presentació de la nota. Tots saben que si d'això, o de qualsevol altre fet, en provenen coses irreparables, els pobles — les víctimes propiciatòries de sempre —, no estalviaran les responsabilitats de cap, i que els efectes han d'ésser desastrosos de tal manera, que difícilment es pot preveure l'abast que podria arribar a tenir, ni tampoc com es liquidaria en un futur més o menys pròxim, un error de tal naturalesa.

Iugoslàvia, en la seva nota, no s'amaga de dir que considera Hongria com a única responsable de l'assassinat de Marsella, ja que ha permès que dins de les seves fronteres s'organitzin les bandes terroristes, croates i macedòniques. Arriba encara molt més enllà, diu que el govern hongarès, no solament ha permès les maniobres d'aquestes bandes sinó que fins ha ajudat en el possible els seus membres a desenvolupar-se. En els cercles de la Societat de Nacions donen encara més abast a la nota, perquè, com passa també en el terreny polític, saben, a més d'allò que es diu oficialment, allò altre que no es vol dir en un document, però que hi ha interès que es sàpiga, i aquesta vegada el que interessa a Iugoslàvia fer saber d'una manera extraoficial, és que únicament es donarà per satisfeta amb una total reparació o bé amb la guerra. Com és molt natural, Iugoslàvia no ha donat aquest pas sense assegurar-se el recolzament d'altres països, i si bé no ha pogut obtenir el de França, no li manca el dels altres Estats de la Petita Entesa, que no tenen, com França, massa interès a mantenir bones relacions amb Itàlia.

No podem considerar a cap dels països representats a Ginebra prou insensats per a desencadenar una tempesta en els moments actuals, per això estem inclinats a esperar que aquest conflicte d'ara es solucionarà d'una manera amigable com s'han solucionat —almenys d'una manera temporal— conflictes com el del Ferrocarril de l'Est Xinès i com asseguren que va per camí de solucionar-se la qüestió del Sarre. La situació d'Anglaterra, França i Itàlia, en especial la d'aquests dos darrers països, és realment delicada. França no pot abandonar de cap de les maneres a la seva aliada i incondicional Iugoslàvia, al mateix temps que té un gran interès en evitar tota mena de refrecs amb Itàlia, és, d'arribar a establir amb aquest país una veritable entesa sense suspicàcies ni reserves. Per altra banda ni Iugoslàvia pot oblidar que a Itàlia s'ha protegit d'una manera més o menys encoberta als emigrats polítics croates, ni Itàlia pot trencar així com així amb Hongria amb la qual l'uneix si res més no un odi comú a Iugoslàvia.

Esperem que donant temps al temps no passarà res i que es restablirà l'equilibri, fins que sorgeixi el nou conflicte que ja comença a treure el nas a l'Orient llunyà a causa de les pretensions imperialistes del Japó.

ELS TERMES DE LA NOTA

Ginebra, 22. — La nota de Iugoslàvia està escrita en els següents termes:

«L'execrable crim comès a Marsella, que ha horroritzat tot el món civilitzat, obliga el Govern iugoslau, en vista dels resultats obtinguts per les esbrinacions que ha realitzat la policia de diversos països, a sollicitar del Consell de la Societat de Nacions que s'ocupi sobre els greus aspectes que presenta aquest afer, que tant pot contribuir a pertorbar les bones relacions entre Iugoslàvia i la seva veïna Hongria.»

A continuació, la nota recorda les activitats de certs elements terroristes iugoslaus refugiats a Hongria, i afirma que el Govern iugoslau ja tingué ocasió de denunciar al Consell de l'organisme internacional de Ginebra les «activitats dels elements terroristes d'Hongria i de l'ajut directe que rebien de les autoritats hongareses».

«Els resultats de les esbrinacions recents — segueix dient la nota — sobre l'assassinat del rei Alexandre i de M. Barthou a Marsella palesen que aquest crim fos organitzat i executat per elements terroristes que havien residit a Hongria, on gaudiren d'una protecció i ajut, gràcies als quals, pogué realitzar-se l'horrible crim. Els còmplices de l'assassí són precisament els elements que el Govern de Belgrad ja havia denunciat com a elements terroristes als quals calia vigilar.

L'assassí no era un element aïllat que estigués refugiat casualment a Hongria, sinó que formava una banda de terroristes, ben organitzada, la qual gaudia de l'hospitalitat d'Hongria. Les esbrinacions realitzades han posat de relleu, d'una manera clara i impressionant, les responsabilitats que abasten el Govern hongarès, per l'ajut donat als terroristes, en les persones d'alguns emigrats iugoslaus.

Tota la nació iugoslava està ressentida contra el país que inspirà i facilità el crim.

Es, per tant, absolutament necessari que aquest conglomerat internacional que es denomina Societat de Nacions, determini on resideix la responsabilitat real del delicte.

No ens trobem davant un assassinat polític comès per un individu aïllat, sinó davant una organització terrorista política que actua en territori estranger.

Si els millors patriotes poden ésser assassinats en tot moment, i, especialment, quan inicien una gestió en benefici de la pau mundial (com en el cas del rei Alexandre), si aquests criminals poden viure tranquillament a l'empar d'un sòl estranger, aleshores és impossible que pugui subsistir un Govern organitzat.

Davant la gravetat d'aquests fets, Iugoslàvia se sent inquieta per la sort que pugui córrer la pau europea, i es dirigeix al Consell de la S. de N., i invoca l'article 11, paràgraf 2, del pacte de Ginebra, i sollicita que el Consell de la S. de N. s'ocupi d'aquesta qüestió, la qual amenaça tan seriosament les relacions entre Iugoslàvia i Hongria i posa en perill la pau i la intel·ligència entre totes les nacions.»

TXECOSLOVAQUIA ES SOLIDARITZA AMB IUGOSLAVIA

Ginebra, 22. — El senyor Benes ha lliurat aquesta tarda a la Secretaria general de la S. de N. una nota referent a la protesta del Govern iugoslau sobre l'atemptat de Marsella.

Benes ha declarat, vistes les afirmacions que formula el Govern de Belgrad en la seva nota, les quals afecten les relacions cordials que la Petita Entesa ha vingut sostenint fins ara amb Hongria, Txecoslovàquia considera que existeix un veritable perill per a la pau de l'Europa Central, i creu que la seva obligació és prestar el seu ajut a la nació iugoslava, per la qual cosa el Govern de Praga declara que es solidaritza amb el de Belgrad, per tal d'exigir responsabilitats per l'atemptat de Marsella.

També el delegat romanès ha lliurat una nota semblant, per mitjà de la qual es declara que Romania es solidaritza amb Iugoslàvia, per tal de correspondre a l'amistat i estretes relacions que uneixen els Estats de la Petita Entesa.

ITALIA, FRANÇA I ANGLATERRA NO HAN POGUT EVITAR LA PRESENTACIO DE LA NOTA

Ginebra, 22. — L'esdeveniment del dia a Ginebra el constitueix indubtablement la nota que ha presentat el Govern de Iugoslàvia a la Societat de Nacions, sollicitant que l'organisme internacional intervingui directament per a depurar les responsabilitats per l'atemptat de Marsella, que costà la vida al rei Alexandre de Iugoslàvia.

Aquesta nota ha estat presentada aquesta tarda, malgrat els esforços que han vingut fent Itàlia, Anglaterra i França, per a evitar-ho.

La nota ha estat lliurada al secretari general de la S. de N., senyor Avenol, pel propi ministre d'Afers Estrangers de Iugoslàvia, senyor Jevtich.

En el moment de fer el lliurament, el senyor Jevtich ha expressat a Avenol que el Govern de Belgrad lamentava que, després de les esbrinacions policíaques realitzades darrerament, la nota hagués d'anar dirigida únicament i exclusivament contra Hongria, sobre el qual país recauen des del punt de vista iugoslau, totes les responsabilitats per la preparació i execució del doble crim de Marsella.

EL FET CAUSA IMPRESSIO A GINEBRA PER LES CONSEQÜENCIES QUE PUGUI TENIR

Ginebra, 22. — En els cercles ginebrins és el tema de totes les converses la nota presentada per Iugoslàvia a la Societat de Nacions.

Tenint en compte els greus atacs de Iugoslàvia que formula contra Hongria, es creu que l'organisme ginebrí es troba en una situació difícil, ja que haurà de resoldre un problema complicadíssim, susceptible de tenir conseqüències, veritablement desagradables, ja que s'ha de tenir en compte que Iugoslàvia declarà fa uns dies que solament podia cercar satisfacció per l'atemptat mitjançant la Societat de Nacions o la guerra.

L'HIDROAVIO MES GRAN DEL MON

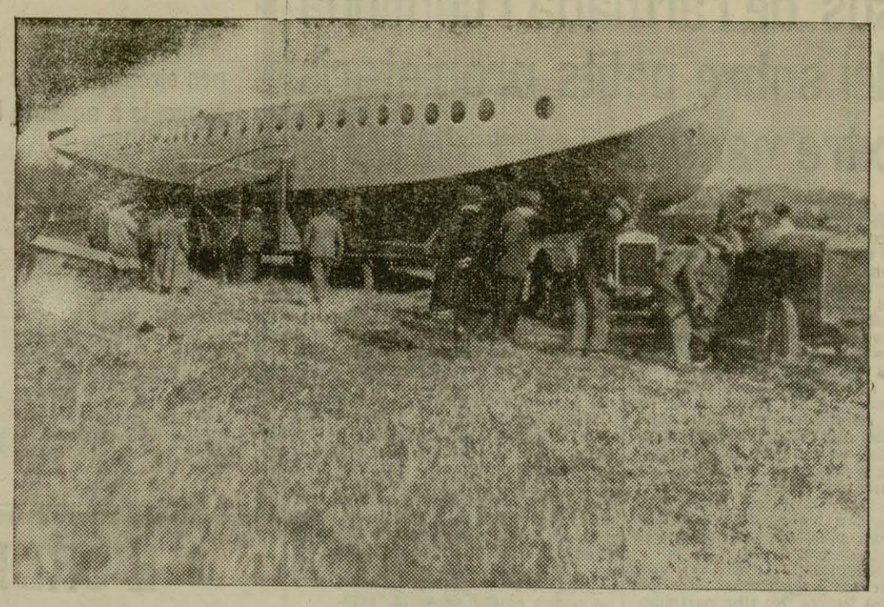

França tindrà amb el «Lieutenant-de-Vaiseau-París», l'hidroavió més gran del món. Dotat de sis motors Hispano-Suiza, amb una força de 5000 HP, el gegant aviò, acabat a Toulouse ha estat transportat a la costa de l'Atlàntic on serà muntat per tal d'efectuar vols d'assaig. Heus ací la part inferior de l'avió gegant (Express Foto.)

Cap el plebiscit del Sarre

NO ES PODRA FER PROPAGANDA POLITICA

Saarbrücken, 22. — La Comissió de Govern del territori publica avui una disposició segons la qual seran condemnats a penes de presó que oscillen entre tres mesos i els tres anys, a totes les persones que fixin anuncis amb insults de caràcter polític pels carrers del territori del Saar, i també a tota persona que intenti coaccionar a altra perquè doni el seu vot a favor de determinada fracció política en el pròxim plebiscit.

LA PREMSA ANGLESA CREU QUE VAN BE LES NEGOCIACIONS DELS «TRES»

Londres, 22. — Els periòdics continuen seguint amb gran interès el curs dels treballs del Comitè dels Tres per al Sarre, i posen de relleu amb satisfacció que l'ajornament de la discussió sobre el problema del Sarre, decidit pel Consell de la Societat de Nacions, ha d'ésser considerat com un índex clar que el Comitè fa progressos majors que els que generalment es creu.

El «Yorkshire Post», en un article editorial, diu que els representants francesos tracten d'induir al Comitè a formular i anunciar la forma de Govern que haurà de gaudir el Sarre en el cas que el plebiscit resultés favorable al manteniment del «Statu Quo», és a dir, en qualitat de protectorat autònom de la Societat de Nacions, que ho exerciria per un cert període d'anys.

ELS PRIMERS POLICIES TXECS QUE HAN DE FORMAR PART DE LA MILICIA DEL SARRE

Berlín, 22. — El «Berliner Borsen Zeitung» publica una informació de Praga en la qual diu que ha sortit, amb direcció a Estrasburg, el primer transport de súbdits txecoslovacs reclutats per la policia del territori del Sarre, amb motiu del pròxim plebiscit. Aquest primer transport està integrat per 9 gendarmes i sis funcionaris de la policia de Praga, els quals, segons hom diu oficialment, han emprès el viatge amb caràcter particular i després d'haver estat jubilats per les autoritats txecoslovaques.

No obstant, després d'haver complit la seva missió al Sarre reprendran els seus serveis a Txecoslovàquia.

L'esmentat periòdic berlinès fa alguns comentaris a aquesta notícia, i diu que, per a trametre els esmentats policies, Txecoslovàquia ha de comptar quan menys amb el consentiment del seu ministre d'Afers Estrangers, senyor Benes.

LA GUERRA DEL CHACO

CRISI A BOLIVIA

La Paz, 22. — El Govern ha dimitit amb motiu de la recent elecció presidencial. El president Salamanca ha format el nou Govern canviant solament els titulars dels Ministeris d'Interior, Guerra i Defensa, per als quals ha nomenat el senyor Josep Antoni Quiroga, que abans desenvolupava la cartera de Guerra; el senyor Demetri Canales, que no tenia càrrec en l'anterior Gabinet, i el senyor Zacaries Benavides, que ho era de Finances, respectivament. A les quatre de la tarda, prestava jurament el nou Govern.

LA RESPOSTA DE PARAGUAY A LA SOCIETAT DE NACIONS

Ginebra, 22. — La resposta donada pel Paraguay als plans conciliatoris de l'Assemblea de la Lliga de Nacions, es considera, des del punt de vista pràctic, com una negativa ja que les contraposicions presentades pel representant ací de dit país, senyor Bedoya, contenen, junt a punts susceptibles de debat i que podrien arribar a incloure's en el pla de la Lliga, altres que ataquen la indivisibilitat del projecte. El senyor Castillo Nàjera, en sessió secreta del Comitè de l'Assemblea, manifestà els seus colegues que ell mateix considera que les peticions uruguayes constitueixen una negativa.

No obstant, el senyor Bedoya ha desmentit davant els periodistes aquesta versió, dient, que, pel contrari, Paraguay tendeix a reforçar el pla conciliador de la Lliga.

El Comitè de l'Assemblea designà un sub-comitè format per Txecoeslovàquia, Xile i Perú, que examinarà la proposta paraguaya i informarà sobre aquesta.

INFORMES BOLIVIANS

La Paz, 22. — Oficialment, s'anuncia que 16.000 paraguaians han estat derrotats en el sector Picuiba, pel coronel Franco, el qual els ha obligat a desallotjar les posicions que ocupaven, per mitjà d'atacs combinats pel front i per la retaguardia. El comunicat afegeix que s'han capturat a l'enemic nombrosos presoners i abundant material de guerra, i que els paraguayans fugen desordenadament cap a La Fe, perseguits per les forces bolivianes. Informa que l'enemic ha abandonat en la seva fugida, centenars de morts.

En un altre comunicat, l'alt comanament bolivià dóna compte que les tropes paraguayanes han estat rebutjades amb èxit en el sector de Cañada el Carmen, conseguint derrotar a una important fracció que pretengué obrir-se pas, trencant les noves posicions que s'han elegit per a les operacions d'aquesta zona.

Es calcula que el número de paraguayencs que han resultat morts o ferits en els darrers combats del sector Ballivian, s'eleva a 15.000.

L'alt comanament bolivià fa notar que el seu victoriós avenç en el sector Picuiba i el rebutjament dels paraguayencs a Cañada el Carmen, demostra que l'abandonament de Billivian no va perjudicar gens ni mica el curs de les operacions, essent la situació general de l'exercit bolivià superior a la del seu adversari.

CRIDA DE SOLDATS

La Paz, 22. — El Govern ha cridat els conscriptes de 19 anys d'edat, que reglamentàriament havien de prestar el seu servei des del 1.er de gener del 1935, avançant per tant, un mes llur ingrés a files.

Herriot vol salvar la seva responsabilitat en relació a la persecució contra els obrers estrangers

Lió, 22. — En la sessió municipal, l'alcalde senyor Herriot, en parlar de l'ús de la mà d'obra estrangera a França ha dit: «No hem de mostrar-nos excessivament severs per als obrers estrangers, però no hem d'oblidar que existeix a França un nombre excessiu de parats i que hem d'afavorir els nostres connacionals.»

De totes maneres, el fet que hagi escollit el primer camí és símptoma que Iugoslàvia vol tractar d'evitar complicacions en el possible.

La nota de Iugoslàvia haurà de discutir-se a la reunió que celebrarà el Consell la setmana vinent.

UNA ENTREVISTA DE LAVAL ABANS DE SORTIR DE GINEBRA

Ginebra, 22. — Abans de sortir per a París, M. Laval ha celebrat una darrera entrevista amb Jevtich, el qual li ha donat compte de les instruccions rebudes del seu Govern, en el sentit que presentés la reclamació iugoslava a la Societat de Nacions.

A aquesta entrevista estaven presents els ministres d'Afers Estrangers de Rumania i Txecoslavàquia, els quals han afirmat el propòsit dels seus Governs de solidaritzar-se amb l'actitud de Iugoslàvia en el que es refereix a exigir responsabilitats pel crim de Marsella.

Per conseqüent, els dos delegats han anunciat el lliurament de llargues notes de solidaritat amb Iugoslàvia.

Focs de Bengala

L'ESCOLA DE SALERNO

Els pagesos catalans de les contrades vitivinícoles es planyen de la manca de sortida per a la seva producció. Hem pogut llegir i escoltar amargues consideracions a aquest respecte. El problema del vi emplena diàriament moltes columnes de la premsa.

Que el vi no es vengui obeeix a una de dues causes: o bé hom premsa més raïms que abans, o bé hom beu menys que no bevia. Potser les dues coses alhora. Tots sabem que abunden els aiguaders, multiplicats per les noves escoles naturistes, vegetarianes o teosòfiques. Simultàniament, els refinaments de la vida moderna han creat tot de begudes, que no són vi, com aquests cock-tails que Chesterton ha qualificat de mixtures hipòcrites i desllealls, mentre — afirma — la virtut del vi és humana i gairebé divina.

Contra el parer d'illustres higienistes, que repudien el vi, altres deixebles d'Esculapi en propugnen les excel·lències. A França s'ha reunit no fa gaire un Congrés de Metges Amics del Vi. Mistral, en el seu Coupo Santo, *escriu:*

«...edeverg, bègnem en tropa
le vin pur di nostri plans...»

Sense remuntar-nos al patriarca Noè, trobem en la història del món multitud de conspicus partidaris del vi. La famosa Escola de Salerno, al segle XII, degué abundar en aquest criteri per tal com un cert Joan de Milan, deixeble de dita Escola, va redactar per ordre de Guillem el Roig — del qual havia guarit el fill — un règim de vida que posés a ratlla tota mena de malures. I l'home va redactar la Schola Salernitana, *en vers per a donar-hi més amenitat.*

Segons una traducció francesa del segle XVII, el secret de viure sa i bo consisteix — sempre segons Joan de Milan i la seva Schola *— a dinar bé i no sopar gaire; a fer un exercici moderat; a viure alegre i sense enrabiades, etcètera, etc. Però, en arribar al règim alimentós, escriu:*

«Des œufs bien frais, des *vins* fort [bons,
Aussi bien que les gras bouillons,
Vin clairet et pain de froment.
Donnent santé jusqu'à cent ans.»

Hem subratllat exprofés el mot vi, repetit dues vegades. Més avall encara afegeix l'autor que els menjars han d'amanir-se fent ús de:

«La sauge, le sel et le *vin*».

I, finalment, dintre un enfilall de bons consells, per a ajudar a viure, Joan de Milan resum:

«Bonne chère, bon *vin* et gaieté».

Cal, doncs, que els nostres vinicultors s'adonin que és tota una escola medieval famosa la que defensa el vi com a element de bona salut. I no parlem de l'Escola rival, la de Montpeller, terra de bon vi, on havia vestit la toga professoral no menys que Rabelais, que no era, certament, abstemi. Amb aquests precursors de primer ordre, una campanya rehabilitadora del vi marxaria tota sola.

J. M. FRANCES

Els Estats Units reclamen novament els deutes

Washington, 22. — El Govern nordamericà ha notificat als seus deutors estrangers la proximitat del venciment del 15 de desembre per als deutes de guerra.

El valor global d'aquest venciment ascendeix a 454.729.976 dòlars, i comprén el capital i els interessos segons els acords de consolidació. El Govern té poques esperances de cobrar aquest venciment. Tots els països es troben en descobert, excepte Finlàndia, que sempre ha pagat regularment els seus compromisos.

El total del venciment per a cada un dels Estats interessats, és el següent:

Bèlgica, 3.109.453 dòlars; Txecoslovàquia, 1.682.812 dòlars; Estònia, 531.350 dòlars; França, 22.308.312 dòlars, Anglaterra, 117.670.765 dòlars; Hongria, 50.210; dòlars; Itàlia, 2.141.593; Letònia, 220.683; Lituània, 212.466; Polònia, 6.616.039; Romania, 48.750; Finlàndia, 228.538.

CARNET

La Gaceta *publica el següent decret:*

«A propuesta del ministro de Hacienda, y con arreglo a lo establecido en el artículo 1.º del decreto de 26 de junio de este año,

Vengo en nombrar en comisión y por rigurosa antigüedad abogados del Estado, con el haber anual de 11.000 pesetas, a D. José Calvo Sotelo, que està excedente y continúa en la misma situación.»

Un amic nostre, molt estranyat, ens preguntava:

—Però ¿no deien que el 14 d'abril del 1931 havien proclamat la República?

Mussolini és un home espectacular, amic de fer-se retratar i de disfressar-se. Mussolini és un home que aprofita totes les ocasions per a vestir-se d'una manera estranya i fer-se retratar. Ara, darrerament, hem vist una foto en la qual Mussolini apareix, en mànegues de sueter i barret tou, portant un carretó.

Així voldríem veure nosaltres tots els dictadors i els aficionats a dictador: portant un carretó.

Almacelles (Lleida). Un judici oral per temptativa d'homicidi. El processat, convicte i confés. L'advocat, un senyor Modest Rengé, de Lleida, sembla que en fer la defensa digué, com si això fos un gran argument, un gran atenuant:

«—Además, señores del Jurado, tengan en cuenta que el acusado es un hombre de derechas.»

La cosa, si és certa, ens sembla una mica forta, la veritat. ¿O és que aquest senyor Modest Rengé creu que els «hombres de derechas» *poden dedicar-se impunement a l'homicidi?*

Sembla que un frare mercedari, el pare Justi Gasulla, havia fet amistat intima amb una senyora. Tan intima que arribà a administrar-li els cabals. Fins que l'esmentada senyora ha vist que l'administració no li convenia i ha presentat una denúncia contra el frare.

Estimada i desconeguda senyora: Les amistats amb frares gairebé sempre resulten perilloses.

Naturalment, després d'això, us hem de recomanar, avui, La relíquia, *d'Eça de Queiroz.*

La premsa francesa sent certes preocupacions per la política de l'Orient d'Europa

París, 22. — Els diaris francesos en les seves edicions d'avui, comenten molt detingudament les converses celebrades entre Laval i Litvinov, i posen de relleu que el principal tema d'aquestes converses ha estat el pacte Oriental.

S'afirma que Litvinov ha fet present a Laval la urgència d'acabar aquest pacte, per a la cual cosa solament manca la resposta definitiva de Polònia. Laval ha anunciat a Litvinov que en arribar a París expediria tot seguit la resposta de França a la darrera nota polonesa.

«Le Matin» diu que Laval ha tractat d'assegurar-se la col·laboració total de Rússia, però amb el menor nombre de compromisos exteriors per a França.

Per a «Le Journal», les gestions de Litvinov per al ràpid acabament del pacte oriental són sospitoses, i creu que el Govern de París farà bé de no precipitar-se.

El «Paris-Soir» diu que hi ha motius per a creure que les converses Laval-Litvinov han acabat satisfactòriament, i que en elles s'hauran pogut aclarir els dubtes que el difunt Barthou tenia referents a Litvinov.

El Japó altra vegada

Xang-Hai, 22. —El Japó ha dirigit un ultimàtum a les autoritats xineses en el qual ha exigit l'evacuació de les regions de Ti-Iuan.

Les tropes xineses han rebut ordre de resistir a les regions de Jehol i de Chahar.

La situació econòmica d'Itàlia

Després d'una nova emissió, el deute interior del país serà de cent-cinc mil milions, havent augmentat uns quants cents milions amb el règim feixista

Roma, 22. — En els cercles financers es pensa que la nova emissió de bons del Tresor a nou anys, fixada en 2.000 milions de lires, serà coberta diverses vegades. En efecte, la massa de depòsits líquids coneguda fins ara arriba a la xifra de 64.000 milions.

Segons les darreres estadístiques, el capital de les caixes d'estalvi s'eleva molt a prop de 40.000 milions; els dipòsits de la Banca, a 12.000 milions, mentre que el moviment mensual dels bons postals amb interès és d'uns 11.500.000.000 milions. Aquesta massa d'estalvi líquid és superior en 30.000 milions a la del 1929.

El Deute públic es divideix en Deute patrimonial i Deute flotant. El primer arriba a 92.000 milions de lires; el Deute flotant és de lires 11.261.000.000.

Després de l'emissió que s'obrí, el Deute públic interior del regne passarà dels 105.000 milions de lires. Aquest deute era de 95.000 milions als començos del feixisme, i el 1929 baixà fins 87.000 milions. Després tornà a sofrir un moviment ascendent.

La conversió de consolidació del 5 per 100 a 3 1/2 per 100 reduí considerablement el servei del deute.

El feixisme alemany i la Premsa

Ha mort un altre periòdic oficiós. Aquesta vegada es tracta de l'òrgan del Front de Treball

Berlín, 22. — El periòdic «Der Deutsche», òrgan del Front del Treball alemany cessarà probablement de publicar-se a partir del dia 1 de gener del 1935.

«Der Deutsche», antic òrgan dels sindicats catòlics, fou continuat després pel Front del Treball, el qual havia desplegat la més intensa propaganda entre les masses obreres i havia pretès ésser el defensor dels interessos del proletariat.

Després d'un periode de prosperitat fictícia, aquest periòdic ha registrat un retrocés notable en el nombre dels seus abonats. El tiratge mig que a darrers de setembre es considerava en 140.800 exemplars, baixà a 102.000 a octubre.

La conferència naval

El Japó insisteix en la paritat absoluta

Tokio, 22. — Els periodistes estrangers han preguntat al ministre d'Afers Estrangers quina interpretació donava al text d'una declaració, aparegudа en la Premsa, atribuïda a sir John Simon, i en la qual el ministre d'Afers Estrangers d'Anglaterra havia declarat, el dia 19 del corrent mes, que «la delegació japonesa ha expressat l'opinió que Anglaterra estava autoritzada per a portar el seu programa de construccions navals al límit extrem, però que el Japó no comprèn per quina raó la marina nordamericana ha d'és ser més potent que la japonesa. El Japó ha donat a entendre que, encara que no es proposa portar les seves construccions navals fins el límit màxim, la salvaguarda del seu prestigi li prohibeix absolutament acceptar la proporció 5w. 5-5-3.

El ministre d'Afers Estrangers japonès ha declarat que no concedia crèdit a aquesta pretesa declaració de sir John Simon, tota vegada que existeix un acord en virtut del qual totes les qüestions tractades en el curs de les converses navals entre els representants d'Anglaterra, Estats Units i Japó, han de restar rigorosament en secret.

El ministre nipó d'Afers Estrangers ha afegit:

«La intenció que s'atribueix al Japó, i de la qual es fa menció en aquesta pretesa declaració, no respon a la veritat.»

A continuació ha denunciat com a mancada de fonament la informació que publica un diari nordamericà, segons el qual el Japó es proposa actualment obtenir el nou coeficient 5-4-4. A aquest respecte es fa observar que la política naval del Japó ha anat inclinada sempre a obtenir una igualtat completa en matèria d'armaments navals amb Anglaterra i els Estats Units.

En el que fa referència a la conclusió d'un nou pacte polític, es posa de manifest que el Japó pren part en les converses navals de Londres, sota la condició expressa que no es plantegi cap discussió d'ordre polític que no figuri al programa d'aquesta conferència preliminar.

La transformació dels Jurats Mixtos

CINC ORDRES DEL SR. JIMENEZ

El «Butlletí Oficial de la Generalitat» d'ahir publica unes ordres del senyor Jiménez Arenes en les quals es declaren cessants diversos membres dels Jurats Mixtos i es cobreixen els llocs vacants amb altres persones.

Les ordres de referència són les següents:

«Aceptando la renuncia que del cargo de vicepresidente del Jurado Mixto de Tintoreros y Blanqueadores de Mataró ha presentado don Juan F. Vidaurreta Bellido, y designando para sustituirle, con carácter interino, a don Antonio Pons Meseguer.»

«Designando, con carácter interino, vicepresidente tercero de la Agrupación de los Jurados Mixtos del Comercio, Banca, Seguros y Oficinas de Barcelona, a don Eugenio Carballo Morales.»

«Orden declarando cesantes en los cargos de presidente i secretario del Jurado Mixto de la Construcción y Obras públicas de Barcelona a los señores don Luis Rubio de Usera y don Ernesto Coch Juvé, y designando, con carácter interino, para sustituirles, a los señores don Mariano Gonzàlez Andia y don José Vives Giner, respectivamente.»

També es creen alguns càrrecs que són proveïts:

«Orden creando el cargo de vicepresidente segundo del Jurado Mixto de la Construcción, y nombrando para desempeñarlo, con carácter interino, a don Miguel Niubó Munté.»

I nous Jurats Mixtos.

«Orden creando el Jurado Mixto Menor de la Industria Textil y de la Confección, con residencia en Sabadell y jurisdicción en todo el partido judicial.»

Es nomena vice-secretari del Consell de Treball de Catalunya el secretari del senyor Santamaria.

«Orden nombrando vicesecretario del Consejo de Trabajo de Cataluña a don Luis Sisquella y Oriol.»

Adaptació i tria de personal burocràtic.

«Orden adaptando, en la forma que se indica, a la plantilla del Laboratorio general de Ensayos Eléctricos y Mecánicos el personal del Laboratorio general de Ensayos y Acondicionamiento que se relaciona, y disponiendo que el restante personal de este Laboratorio continúe afecto a los Servicios de Industria.»

Una concessió als fills dels funcionaris.

«Orden haciendo extensivo a los hijos de los funcionarios el beneficio del descuento en el pago de matrículas en las Escuelas de la Generalidad, establecido en reciprocidad con el Ayuntamiento de Barcelona, por Decreto de 25 de septiembre del corriente año a favor de los funcionarios de ambas Corporaciones.»

I altres disposicions de poca importància.

LA VISITA DEL CANCELLER SCHUSCHNIGG A ROMA

El canceller Schussnigg, acompanyat de Mr. Berger-Waldnegg, ministre austríac d'Afers Estrangers, es dirigeix a peu al Palau de Venècia per tal d'entrevistar-se amb el Duce (Express Foto.)

memoriaesquerra.cat — La Ciutat, 23/11/1934, pàgina 8